

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 34

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 8 de maig del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3220/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi del sistema d'avisos 112. 1515
  - 2) RGE núm. 3228/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a personal docent no contractat el curs 2012-2013. 1516
  - 3) RGE núm. 3216/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del Govern en relació amb diversos dictàmens sobre reglaments europeus. 1517
  - 4) RGE núm. 3222/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió del ple del Consejo Español de Turismo. 1517
  - 5) RGE núm. 3224/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla d'equilibri econòmic de les Illes Balears. 1518
  - 6) RGE núm. 3211/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a programa PISE. 1519
-
-

- 7) RGE núm. 3230/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Mari i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a darreres retallades en matèria educativa. 1520
- 8) RGE núm. 3218/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llibertat d'elecció de llengua. 1521
- 9) RGE núm. 3221/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a producte gastronòmic. 1522
- 10) RGE núm. 3227/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a qualitat del sistema educatiu. 1523
- 11) RGE núm. 3223/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de l'activitat dels emprenedors. 1524
- 12) RGE núm. 3231/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a darreres retalls. 1524
- 13) RGE núm. 3219/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens lingüístic. 1525
- 14) RGE núm. 3229/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls a l'assistència sanitària. 1526
- 15) RGE núm. 3215/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora i conservació de les estacions depuradores i de bombeig d'aigües residuals. 1527
- 16) RGE núm. 3225/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament a proveïdors. 1528
- 17) RGE núm. 3210/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a tancament d'hospitals. 1529
- 18) RGE núm. 3226/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament d'hospitals públics. 1530
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2784/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de polítiques actives d'ocupació. 1531
- III. Compareixença del president del Govern de les Illes Balears**, per tal d'informar sobre el Pla d'equilibri econòmic (escrit RGE núm. 3132/12, presentat pel Govern de les Illes Balears). 1536
- IV. MOCIÓ RGE núm. 3110/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de benestar social, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2581/12. 1560
- V. Compareixença del vicepresident Econòmic, de promoció empresarial i d'ocupació**, per tal de retre compte del compliment de la Moció RGE núm. 3576/11, relativa a política econòmica del Govern, aprovada a la sessió plenària de dia 11 d'octubre del 2011 (escrit RGE núm. 2821/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 1567
-

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3220/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi del sistema d'avisos 112.

Primera pregunta RGE núm. 3220/12, relativa a canvi del sistema d'avisos 112, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt bon dia tots, senyors diputats. Efectivament, el sistema d'avisos d'emergència 112 dóna un servei necessari molt important per al Govern de les Illes Balears i per a la nostra comunitat autònoma. Entre d'altres coses serveix per donar compliment als diferents plans d'emergències i als protocols en vigor per tal d'avisar les autoritats dels incendis, fenòmens meteorològics adversos, caigudes de línies de tensió, amenaces de bomba, catàstrofes naturals, catàstrofes no naturals, entre d'altres, i per informar i coordinar les institucions i els diferents cossos que hagin de donar una resposta ràpida a les emergències en qüestió.

Per això, fins ara el sistema d'avisos funcionava a través dels SMS que donava aquest avís a aquelles persones que havien de rebre aquesta informació. Per tant, és important aquest sistema per donar agilitat. El que passa és que ens hem trobat amb un sistema absolutament sobredimensionat, ja que una cosa és enviar un missatge per alertar aquella autoritat, càrrec públic o funcionari que, efectivament, hagi d'estar informat d'aquesta emergència i una altra cosa és que rebí missatges fins i tot el darrer mot del credo. Això ja sí que és una qüestió d'equilibri i de sentit comú, que l'anterior pacte sembla que no tenia i que, efectivament, aquest govern sí que posa seny i que està preocupat a fer-ho. Som aquí per tenir una administració que sigui eficaç i que tengui capacitat de resposta economitant els seus recursos. Per això, veim que és necessari canviar un sistema que, fins ara, ens trobàvem mesos que s'havia de pagar més de 3.000 euros al més en factures de missatges a mòbils, la qual cosa consideram que és desproporcionada.

Per això, Sr. Conseller, li voldríem demanar, de quina manera vostè ha fet aquests canvis dins aquest sistema d'avisos i si ens podria concretar un poc més aquest detall, aquestes mesures d'estalvi en què consisteixen.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el primer que vull destacar és que el motiu pel qual s'ha canviat el sistema d'avisos de l'112 té dos vessants, un, per a l'adaptació a les noves tecnologies, és la més lògica, i un altre, senzillament econòmic. Basta destacar que agafant com a referència el darrer mes d'abril, en mig camí entre la temporada baixa i la temporada alta, pel que fa a l'activitat de notificar per part de l'112, s'ha passat de 13.432 SMS l'abril de 2011 a 1.551 l'abril de 2012. L'estalvi és evident, estimant el cost per missatge en 0,10 euros, 10 cèntims. De pagar, per tant, 1.400 euros en un mes amb una activitat relativament moderada la factura ha baixat a 162 euros, uns 1.274 euros menys. En termes percentuals parlem d'una reducció significativa del 88,45%.

Açò no vol dir ni molt manco que l'112 no desplegui el seu obligatori sistema d'alertes, però sí que ha canviat el seu procediment per ser més econòmic sense perdre la seva eficàcia. D'aquesta manera, el primer que es va fer va ser redefinir els diferents grups que havien de rebre la notificació de cada tipus d'incident. Depurant les llistes, a mode d'anècdota, vàrem trobar un usuari que no formava part ja de l'estructura que necessitava rebre els avisos oficials, però que en rebia tres, a tres números de telèfon diferent. La passa següent va ser informar a tots els receptors de la intenció de canviar la remesa d'SMS per un correu electrònic sempre que el seu dispositiu telefònic permetés aquesta aplicació. Gràcies a la col·laboració de tothom, que va facilitar els seus correus electrònics per a aquesta finalitat, l'SIP 112 ha pogut reorganitzar el seu sistema d'avisos continuant amb els SMS per als organismes i grups que requereixen aquest mitjà enviant la informació també mitjançant correu electrònic a la resta.

Un altre exemple de com es pot realitzar un servei per acabar amb el sobredimensionament injustificat és que en el mes de juny de l'any passat el grup de persones registrades per rebre potencialment un missatge era de 426; aquest mes, una vegada revisades i depurades les llistes i mantenint les persones que hem d'avisar, és de 139. És a dir, una reducció substancial també.

Tal i com deia al començament l'SIP 112 ha impulsat mesures que cerquen tant l'aprofitament...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

... de les noves tecnologies com de la despesa necessària.

Gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 3228/12, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a personal docent no contractat el curs 2012-2013.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta RGE núm. 3228/12, relativa a personal docent no contractat el curs 2012-2013, que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Educació, li feim aquesta pregunta no únicament pel legítim interès del nostre grup a conèixer quines seran les conseqüències dels retalls que s'han anunciat una i altra vegada des de l'inici d'aquest curs fins el passat dia 30 d'abril sinó també per traslladar a aquesta cambra la preocupació del cos docent, dels interins del pacte d'estabilitat, dels que aspiren a ser interins fins que no es convoquin oposicions, dels pares i mares de l'alumnat, dels estudiants, en definitiva, de tota la comunitat educativa per saber què serà d'ells, com s'organitzarà el curs que ve.

Algú de la seva conselleria, Sr. Conseller, s'ha preocupat, per exemple, de calcular el nombre de personal docent que deixarà de ser contractat el curs 2012-2013?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, des de fa estona vàrem comentar les mesures que hauríem de prendre en aquesta comunitat i que lògicament, fins i tot, les vàrem preveure en les línies amb les quals després, perquè és lògic que sigui amb aquesta línia i amb aquests sectors, s'hagi de fer per tal d'equilibrar el capítol 1. L'important, sap què era? Que a final d'any i a final de mes, de cada mes, i a final d'any poguessin cobrar. Amb el seu sistema ni cobrarien aquests ni cobrarien els altres. Per tant, de cara al curs que ve pujam la càrrega lectiva a secundària, a secundària, que som la cinquena comunitat que té la ràtio més baixa d'alumnes per professor, la cinquena més baixa: ràtio espanyola 10,24; ràtio d'aquesta comunitat 8,75, dades oficials del ministeri 2009-2010, quan hi havia el Sr. Gabilondo. Per tant, dins aquesta franja ens podem situar no al nivell més alt, al nivell mitjà d'Espanya i això ens pot donar un estalvi que permeti equilibrar el capítol 1 amb uns 600 professionals.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, no sé si l'entès bé, uns 600 professionals menys. Perquè si, Sr. Conseller, jo no entenc que fins ara, fins que nosaltres vàrem ser al Govern, els professionals varen cobrar tot. No entenc per què diu que no havien de cobrar, varen cobrar, cada mes cobraven, eh, Sr. Conseller?. Nosaltres també tiram pel baix, pensam que no han de ser molt estrictes amb les mesures que han anunciat, nosaltres també hem calculat que serien entre 600 i 800 persones. Alguns sindicats parlen d'unes 1.500. Bé, nosaltres podem deixar-nos 1.000 persones més, Sr. Conseller, que engreixaran les xifres d'atur de la nostra comunitat autònoma. Unes 1.000 persones que des de principis de curs viuen un neguit perquè cada ics setmanes vostès fan unes declaracions de retallades pressupostàries que els afecten directament, perquè, a més dels perjudicis per a la qualitat de l'educació, d'un estalvi l'efectivitat de la qual ja es veurà si és real al final, pujar les ràtios per classe és deixar gent al carrer. Augmentar les hores de classe efectiva al professorat és treure gent al carrer. No cobrir les baixes fins els trenta dies, quan el reial decret que ha publicat el ministeri ha dit que serien deu només, és deixar gent al carrer.

Les reorganitzacions de tots els equips psicopedagògics, d'orientació, què significa açò, Sr. Conseller?, perquè en el document que varen fer no està calculat. Sap que hi ha centres on a la plantilla que tenen de funcionaris definitius poden sobrar i tot professors? Què pensen fer en aquests casos?, els traspassaran a altres centres?

Potser per a l'administració siguin mesures temporals, però per a les persones que perden la seva feina actualment ja no en troben una altra i quan parlam d'educació l'alumnat que pateix...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

... aquestes mesures arrossega un dèficit provocat per sempre. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sap per què hem de fer això? Li he de recordar cada dimarts? Perquè vostès en quatre anys multiplicaren per 2,5 el deute d'aquesta comunitat. Està clar?, perquè vostès multiplicaren per 2,5 el deute. Vostès pagaven amb càrrec a deute. S'ho ficaran dins el cap? Pagaven amb càrrec a deute i no es pot pagar *ad infinitum* amb càrrec a deute.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 3216/12, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del Govern en relació amb diversos dictàmens sobre reglaments europeus.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta RGE núm. 3216/12, relativa a actuacions del Govern amb relació a diversos dictàmens sobre reglaments europeus, que formula el diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Lejos de la deficiente e insidiosa actuación de la izquierda en Baleares hacia pescadores, agricultores y ganaderos de Baleares estos últimos años el nuevo gobierno de José Ramón Bauzá, por ejemplo, ya abonó el pasado mes de diciembre cerca de 40 millones de euros que el pacto de izquierdas debía a agricultores y ganaderos de esta comunidad. Afortunadamente, unos hablan y otros actúan por el bien del sector primario de Baleares, verdadero conservador de nuestro paisaje rural que a pesar de las dificultades sigue mirando al futuro con esperanza.

El Govern de José Ramón Bauzá ha defendido recientemente en Bruselas el trabajo que permitirá incluir los problemas específicos de pescadores, agricultores y ganaderos de las Islas en la agenda de reformas y ayudas del Parlamento Europeo y la comisión en los próximos años. Se nota la previsión, la seriedad y el trabajo bien hecho respecto de nuestras relaciones con la Unión desde el cambio de gobierno. Antes se despilfarraba dinero público sin justificar en programas europeos que ahora hacen que desde Bruselas se nos pida una explicación sobre dónde fueron más de 38 millones de euros que gestionó la misma izquierda pirómana que ahora se queja cuando llegan los bomberos.

Por eso, debemos explicar cuáles son las medidas que impulsa el Govern en Bruselas ante el Comité de las Regiones para el beneficio y el futuro del sector primario. Por lo que, Sr. Conseller, ¿qué actuaciones concretas tiene previsto llevar a cabo el Govern de les Illes Balears ante el Comité de las Regiones en lo relativo a los dictámenes sobre los reglamentos que regulan los fondos europeos y las políticas agraria y pesquera común para el período 2014-2020, que se aprobaron los días 3 y 4 de mayo en la sesión plenaria de este organismo europeo? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Diputado, en octubre de 2011 la comisión europea presentó las propuestas de reglamento relativos a la política de cohesión de la Unión Europea para los períodos 2014-2020. Por lo tanto, en estos momentos nos encontramos en pleno período de negociación y ahí está el

Govern de les Illes Balears negociando los intereses y defendiendo los intereses de esta comunidad autónoma.

Es por eso que en el Comité de las Regiones el presidente defendió dos enmiendas, de las cuales se aprobó una, relacionadas con la política agraria común que fue o se consiguió dar un paso importante adelante porque tendrán en cuenta lo que es la especificidad de los territorios insulares así como las desventajas que supone el hecho insular.

Quiero decirle también que anteriormente en comisión NAT ya se habían defendido también diez enmiendas, de las cuales se aprobaron seis, también de la política agraria común. Igualmente también en comisión NAT se habían defendido y se habían presentado trece enmiendas, de las que nos habían aprobada nueve, relacionadas con la política pesquera. Todas estas enmiendas han sido elaboradas por parte de mi compañero de Gobierno el Sr. Gabriel Company desde la Conselleria de Agricultura que es la competente en la materia.

Quiero decirle también que además apoyamos treinta y cinco enmiendas de otras comunidades autónomas que tiene una especial importancia y repercusión, beneficiosas para nuestras islas, en concreto estaban relacionadas con los fondos FEDER y con la política social, con el Fondo Social Europeo, y muy en concreto una de Canarias que apoyaba la creación de empleo de los territorios insulares.

En cualquier caso, Sr. Diputado, quiero decirle que en materia pesquera también conseguimos que se tenga en cuenta la especificidad y los problemas de insularidad dentro del marco de la Unión Europea y una política de descartes que nos afectaba de una forma considerable. En cualquiera de los casos quiero decirle, Sr. Diputado, que este gobierno está inmerso en negociar toda esta serie de acciones que son tendentes a que la Unión Europea tenga constancia y se haga cargo de lo que representa el hecho insular por las desventajas que esto conlleva. Por lo tanto, esta especificidad insular sin duda será tenida en cuenta en el próximo reglamento que será el que regirá las políticas de cohesión dentro del período este, como le he comentado, 2014-2020.

Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 3222/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió del ple del Consejo Español de Turismo.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta RGE núm. 3222/12, relativa a reunió del ple del Consejo Español de Turismo, que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, Sr. President. La meua pregunta anirà dirigida al conseller de Turisme i Esports, Sr. Carlos Delgado. Sr. Delgado, ara més que mai les Illes Balears necessiten l'empenta del turisme. El sector turístic, una vegada més, ha de ser la llançadora perquè totes les mesures que el Govern pren, dures, però irremeiablement necessàries, vagin minvant i puguem sortir d'aquest pou tan profund el més aviat possible, un pou que varen furgar durant quatre anys els il·lustres gestors de la política del pacte de progrés, més coneguts com els "sinpas". Bé, és veritat, no varen ser tan "sinpas" perquè sí que hi havia doblers per gastar-se en estudis inútils de la Platja de Palma, però avui no toca parlar d'aquest tema.

Sr. Conseller, no és fàcil fer més amb menys, després de la retallada del 30% del pressupost en turisme per part de l'Estat no queda altra cosa que fer les coses ben fetes, hem de ser eficaços i eficients, no ens cansarem de recordar-ho, és el que s'espera del Pla integral del turisme, que sigui eficaç i eficient i que s'obtinguin resultats positius de la seva aplicació. En la vida com a l'esport no arribes lluny si no saps on és la meta. Quan establim objectius claus i van detallats sorgeix un poder capaç de superar qualsevol fracàs i sobretot un fracàs hereditat. Potser que el nostre destí no hagi de canviar immediatament, però sí podem canviar la direcció equivocada a la qual ens portaren les polítiques de l'esquerra. Déu agafi confessats els francesos.

Sr. Conseller, tenim un pla, tenim una estratègia i per això li deman, quina valoració fa de la reunió del Ple del Consell Espanyol de Turisme del passat dia 17 d'abril on varen presentar les línies mestres del Pla nacional integral de turisme?.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. El CONESTUR es un órgano asesor y consultivo del ministerio en el que están representados el Gobierno central, las comunidades autónomas y también las cámaras de comercio, los sindicatos, representantes del mundo empresarial y profesionales de reconocido prestigio. Eso lo convierte pues en un foro de diálogo y de debate donde se impulsan políticas importantes para el turismo nacional.

En esta reunión que tuvo lugar se trataron varios temas entre los que voy a destacar tres. En primer lugar, se hizo la presentación por parte del ministro del Pla nacional integral de turismo y en este punto se destacaron algunos temas que ya han ido saliendo en esta sala y uno de ellos es el impulso que se ha dado a la marca España, siempre respetando el resto de marcas y dándole especial énfasis en los mercados emergentes. También se habló de la importancia de la armonización de las distintas normativas de las distintas comunidades autónomas, que en algunos temas son realmente diferentes y crea algún tipo de problemas como pueda ser en el tema de la clasificación de los establecimientos hoteleros. Y también se habló de la

importancia de la participación del sector privado no sólo en temas de infraestructuras sino también en tema de promoción y la participación en los distintos órganos decisorios de las diferentes comunidades autónomas.

Como pueden ver, estos tres temas son temas que han sido objeto de desarrollo y de interés por parte de la Conselleria de Turismo de este gobierno con lo cual vemos que vamos en la línea nacional, lo cual nos llena de satisfacción. Por otro lado, también se informó del Plan de marketing que se va a instaurar en el año 2013 y se crearon dos grupos de trabajo, como son el comité rector de Turespaña y el comité estratégico.

Finalmente, en cuanto a mi intervención tuve ocasión de exponerle y de pedirle al Sr. Ministro, como ya ha salido reflejado en algún medio de comunicación, la importancia de trabajar conjuntamente con la Sra. Ministra de Fomento con el objetivo de conseguir la reducción de las tasas aeroportuarias y también, bueno, le expliqué la importancia estratégica por el hecho insular que tenía para nosotros y las repercusiones negativas que la subida de las mismas podía tener para el turismo a las Islas Baleares. Y, finalmente, también le solicité por segunda vez la inclusión en el Plan nacional de turismo de una mención especial al turismo de cruceros y al turismo náutico.

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 3224/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla d'equilibri econòmic de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 3224/12, relativa a Pla d'equilibri econòmic de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Diuen que una mentida repetida fins a l'infinit s'acaba convertint en veritat. És el que intenten fer aquells que insisteixen a proclamar que el nostre estat del benestar està en perill per mor de les mesures d'ajust que aplica el Govern i que afecta elements tan sensibles com la sanitat i l'educació. Res més enfora de la realitat.

La viabilitat de l'estat del benestar es va posar en risc quan el Govern del pacte va sustentar precisament aquest estat del benestar en l'endeutament i el dèficit, una política suïcida que va fer inviable el nostre model. L'estat del benestar -de què tant s'omplen la boca els partits de l'oposició- era fictici, era totalment artificial, no estava construït sobre roca, sinó sobre arena i es començava a esfondrar.

En només quatre anys l'endeutament es va triplicar, es varen començar a produir impagaments a proveïdors, no de forma conjuntural, sinó estructural i els dèficits varen arribar a més de 1.000 milions d'euros anuals i tot açò mentre l'atur d'aquesta comunitat també triplicava les seves xifres i les dades de creixement econòmic caien de manera estrepitosa.

L'estat del benestar estava mort, era inviable, s'havia de reconduir de manera ràpida la situació si no es volia entrar en fallida i açò és el que fa aquest govern: s'aproven tot un seguit de mesures d'ajustament, que a ningú li agradaria haver de fer, però que sense cap dubte són absolutament imprescindibles per poder fer viable i sostenible l'estat del benestar que coneixem.

Per tot açò, la pregunta que vull fer al vicepresident econòmic del Govern és la següent: quins objectius es pretenen aconseguir amb el Pla d'equilibri econòmic de les Illes Balears presentat el passat dilluns 30 d'abril?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, la situació que teníem era una situació inviable, un vaixell que anava contra les roques, un vaixell que s'estava menjant el futur, ens estàvem berenant el futur. De fet, ara hem de pagar els salaris, els sous de fa dos, de fa tres anys, en aquests moments, s'han de pagar ara, ben igual que s'estan pagant molts altres deutes.

En aquest sentit, fer un exercici de canvi és un exercici costós, és un exercici difícil, és un exercici que requereix fixar un rumb, marcar un objectiu, i aquest objectiu no pot ser cap altre que aconseguir el creixement econòmic i aconseguir que l'estat del benestar, que realment la població vol, sigui sòlid i pugui tenir pistes de... no l'any que ve, sinó a molt més temps.

Aquest pla d'equilibri té dues parts: una molt clara, una reestructuració interna que faci que el creixement que requereix aquest estat del benestar estigui en consonància amb el creixement econòmic; per altra banda, té un segon vessant que és aconseguir un creixement econòmic també sòlid que ens posi a l'alçada dels països del nostre voltant. Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 3211/12, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a programa PISE.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 3211/12, relativa a programa PISE, que formula la Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Bon dia a tothom. Gràcies, Sr. President. Sr. Bosch, vostè com a conseller d'Educació, Cultura i Universitats, troba que eliminar les ajudes del programa PISE és una bona notícia per a l'educació de la nostra comunitat autònoma?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Mai eliminar un programa educatiu és una bona notícia, mai; deixar-lo en suspensió és una solució per sortir-ne, però també li vull dir que és molt possible que la majoria es duguin endavant perquè el PISE com sap, els programes d'intervenció socioeducativa, i els que hi hem fet feina fa anys, varen sortir a partir del 2001, 2002 si no ho record malament a l'Ajuntament d'Artà, per cert, que és un partit d'independents molt propers a vostès, on es començà amb aportació municipal i col·laboració de l'institut sense aportació, molts continuaran.

Enguany és el primer any que hem fet una aportació, que crec que recuperarem en alguns anys, enguany és complicat posar-hi doblers, però lògicament quan puguem s'arreglarà, però estic convençut que molts d'ells es podran dur en els termes que originàriament es varen fer.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

M'alegro que no opini el mateix que el Sr. President, que en una entrevista a IB3 quan se li va demanar si podia donar una bona notícia per a la comunitat autònoma va dir que el Pla d'equilibri econòmic era una bona notícia, on es recull que no només els PISE, sinó tots els programes educatius de suport a la diversitat educativa desapareixen.

En aquest parlament va dir que no només era necessari, sinó que era de valents llevar aquests programes educatius. De valents seria que ara el Sr. President telefonàs a la Casa Reial i digués que aquest any no hi pot haver... estiuajar la Casa Reial a la nostra comunitat autònoma perquè aquest 1.800.000 euros puguin anar als programes educatius.

Vostès sempre posen com a exemple la família, doncs una família que no té doblers per pagar l'educació no paga les vacances d'una altra família. El Sr. President pot ser valent, però vostè és educador. Vostè sap que aquests programes són fonamentals perquè vostès apliquen a poc a poc una espècie de darwinisme educatiu perquè un nin que tenguí habilitats, que no tenguí problemes surarà amb 20 nins, amb 25, amb 30, amb programes o sense programes, però nins amb dificultats no

tendran cap tipus..., quedaran penjats, i vostè això com a educador ho sap prou.

Aquests nins que tenen problemes de comprensió, nins que tenen problemes d'atenció, aquests nins que tenen problemes a casa seva i que els duen a l'escola, si no tenen aquests recursos quedaran penjats. Les seves mesures ens duren a més fracàs escolar i a més patiment.

Avui hem vist que el Sr. Delgado ha sabut rectificar, rectificui vostè i no ens diguin que no hi ha doblers perquè dividres el Partit Popular trobarà 7.000 milions per a Bankia, seria ben hora que trobassin doblers per a educació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

En primer lloc -i no em correspon a mi, supòs que ho farà després el Sr. President-, el que ha fet amb un pla econòmic és evitar la intervenció i la suspensió de la realitat de l'autogovern d'aquesta comunitat, una, una, la realitat de l'autogovern d'aquesta comunitat. Dos, els PISE majoritàriament funcionaran. Tres, la gent cobrarà. Quatre, les escoles estaran obertes. Cinc, el sistema educatiu funcionarà.

Si haguéssim fet fallida, així sí que no hi hauria cap oportunitat per a ningú, ni per a nosaltres com a país. Vostès diran tot allò que trobin de la Casa Reial, dels arguments, no sé què de Bankia, de tot el que trobin, si fa fallida aquesta comunitat, que en termes tècnics seria si és intervinguda, poca esperança hi haurà per als individus d'aquesta terra.

Moltíssimes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 3230/12, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a darreres retallades en matèria educativa.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGe núm. 3230/12, relativa a darreres retallades en matèria educativa, que formula la Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Bosch, l'educació, malgrat que vostès varen dir que era prioritària i que el president fins i tot va parlar d'autopistes de l'educació o similar, ha patit igual que tots els altres sectors aquestes retallades. En aquestes circumstàncies, creu vostè que en matèria educativa aquestes retallades ajudaran a millorar els resultats acadèmics dels nostres alumnes?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Crec que era sant Joan Bosco que deia que li va demanar un tutor seu... un alumne si... "escolti, és que ho he explicat cinquanta vegades i no ho ha entès", li va dir "tranquil, expliqueu cinquanta-una". Els ho repetiré, ho repetiré la que fa 51, la 52 i la 53!

Primer, per haver-hi programes, per haver-hi suport, per tenir una opció el primer que s'ha de fer, per cert, és no sortir d'un pacte educatiu...

(Petit aldarull)

...aquesta, la primera. En temps de crisi el primer que s'ha de fer és no sortir d'un pacte; el segon, salvar el sistema educatiu; el tercer, treballar per al futur.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, president. En veritat que són explicacions que sonen més que res a excuses, perquè fixi's -i li ho repetiré jo també-, en aquesta legislatura, què està passant?, augmenten ràtios d'alumnes, augmenten els horaris dels professors, disminueix el nombre de professors en actiu a l'escola pública, se suprimeixen més de deu programes de qualitat, disminueixen les beques que haurien fet possible que tothom gaudís en igualtat de condicions del dret a estudiar, hi ha menys oferta educativa, es paralitzen noves infraestructures, augmenta com a conseqüència la massificació a les aules, es descapitalitza la formació professional, s'empobreix la universitat i segur que encara me n'he deixat.

He esmentat d'una revolada deu factors que poden contribuir a disminuir el rendiment acadèmic de l'alumnat d'aquestes illes i molt em temo que al diagnòstic sobre l'educació passi com amb el risc de patir malalties, és a dir, que si un d'aquests deu factors es dona, només que sigui un de sol, potser no hagin de patir massa; si se'n donen dos, alerta; si n'hi ha tres en marxa, doble alerta; si n'hi ha quatre o cinc, malaltia segura; si es donen tots deu, no hi ha qui ho redreci.

Per això, perquè vostès d'aquestes deu retallades no han ponderat fer-ne una, dues o tres per intentar salvar la resta, ho han retallat tot directament i sense contemplacions i per desgràcia -i li ho dic sincerament- això fa pinta que això no ho podrà arreglar ni un miracle de la marededéu de Lluç ni en col·laboració amb la de Montserrat, ni amb la de Núria ni amb la dels desemparats.

Per tant, per millorar la qualitat educativa, conseller, resulta del tot necessari redireccionar la política del Govern, invertir més en educació, salvar tot allò que sigui salvable i no tractar el nostre sistema educatiu com si fos un àmbit sense cap importància per a aquest govern.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafel Àngel Bosch i Sans):

Sra. Diputada, en primer lloc li agraeixc que demani la intervenció divina, més a una persona que supòs agnòstica o atea, de la marededéu de Lluç, que jo sí que com a catòlic cristià la deman i de tots els sants i benefactors que deim en mallorquí.

Segona qüestió, miri, i parlarem clar, el cost personal i polític, l'assumiren tots nosaltres, tots nosaltres. No es preocupin, si tornen algun dia -esper que el més tard possible per a aquesta terra- ho trobaran arreglat, però el cost, ja l'he assumit personalment jo i el meu equip, jo en primer lloc i aquest govern liderat pel president i, això, el cost polític i el cost personal i anar pel carrer i parlar amb amics i haver de fer tot això per salvar el que creim fonamental li promet i li ben jur dins aquesta cambra que és complicat, que si no ho haguéssim de fer no ho faríem i si vostè..., a més estic segur que vostè ho sap perfectament, però li asseguro: no hi ha problema, l'assumesc jo.

Els deman que tornin al pacte per quan vostès algun dia tornin. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 3218/12, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llibertat d'elecció de llengua.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 3218/12, relativa a llibertat d'elecció de llengua, que formula la Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, Sr. Conseller, la Llei de normalització lingüística a l'article 18 assenyala que els alumnes tenen dret a rebre el primer ensenyament en la seva llengua, sigui la catalana o sigui la castellana.

La Sentència núm. 886/2011 del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears estableix ben clarament que si l'article 18 de la Llei de normalització lingüística reconeix que els alumnes poden rebre l'aprenentatge en la llengua catalana o bé en la llengua castellana, no hi pot haver ningú, ni cap decret, en aquest cas el decret de la Sra. Bàrbara Galmés, que estableixi com a única llengua d'aprenentatge la llengua catalana, que això és el que va fer aquesta senyora durant quatre anys durant el pacte de progrés i per tant, suprimir la materialització de l'efectivitat d'opció lingüística que estableix la llei.

Amb la normativa d'admissió d'alumnes per al pròxim curs s'estableix ja la lliure elecció de la primera llengua d'ensenyament. La llibertat d'elecció de llengua a més de constituir una obligació legal ve a reafirmar en diverses sentències judicials i constitueix la millor opció per a la nostra societat i la seva cohesió social, perquè simplement l'hauran escollit lliurement els pares, sense imposicions, així deixarà de veure's cada dia com una de les llengües oficials de la nostra comunitat és un símbol d'imposició d'una opció ideològica imposada per un grup determinat polític.

Amb independència que podem aprofundir amb més temps, en un altre moment, sobre el tema, el Grup Parlamentari Popular entén que som davant una gran oportunitat per desterrar la discriminació que suposava la imposició d'una de les dues llengües oficials que aquesta comunitat... realitzada pel pacte i convertir un tema extremadament polèmic i controvertit de la nostra societat balear en un tema pacífic.

Més clarament, Sr. Conseller, gràcies a la Sentència del Tribunal Superior de Justícia núm. 886 i a la nova normativa d'admissió d'alumnes el PP acaba la dictadura catalanista d'aquesta comunitat autònoma imposada pel pacte i tornam als pares el dret a elegir lliurement la llengua d'aprenentatge dels seus fills.

És per tot això, Sr. Conseller, que li faig la següent pregunta: com farà efectiva el Govern de les Illes Balears la implantació de llibertat de llengua? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Idò, d'una manera molt senzilla: al full de sol·licitud de plaça es marcarà una creueta on posa llengua catalana o llengua castellana i, si el pare ja està matriculat al full de matrícula, perquè lògicament si ja està matriculat i no canvia de centre no té el perquè demanar un full d'inscripció, però amb una cosa tan senzilla, supòs que tothom ho entén, i algunes comunitats ho han assajat, però mai no ho han fet possible, això mai no ho hem fet possible perquè és complicat, això és complicat, però és tan

senzill que una creu assenyala i s'atén aquell alumne en la primera llengua que ha demanat el pare, la mare o el tutor.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 3221/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a producte gastronòmic.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 3221/12, relativa a producte gastronòmic, que formula la Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats, per desgràcia en pocs assumptes coincidim en aquesta cambra, l'oposició sembla que només hi sigui per dir no perquè no, per posar dificultats al Govern, per fer aldarull i per posar pals a les rodes, què dic?, per omplir de pals les rodes, molt decebedor, però sobretot molt irresponsable.

Després d'haver estat llançant els nostre doblers com si el món s'hagués d'acabar l'endemà del govern del pacte, ara, quan el Partit Popular posa ordre i fa mans i mànigues per lluitar contra la intervenció de la nostra comunitat, posen el crit al cel com si el que feim fossin capricis.

(Remor de veus)

De veritat pensen que al Partit Popular li fa il·lusió haver de prendre aquestes mesures? Què es pensen?, que no seria més fàcil continuar les seves pràctiques de despesa alegre? És clar que sí, obliden que el que feim és obligat...

EL SR. PRESIDENT.

Per favor.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

...obligat per la seva negligència i perquè no es varen donar per al·ludits quan la crisi ja colpejava dur. És en èpoques difícils quan un demostra si sap o no estar a l'alçada de les circumstàncies, i l'oposició queda retratada.

En qualsevol cas, per fortuna, encara tenim punts de trobada en matèria de turisme i tots coincidim en la necessitat de la desestacionalització, de diversificar el nostre producte, d'anar molt més enllà del sol i platja. Per això, Sr. Conseller, quines gestions du a terme la Conselleria de Turisme i Esports per potenciar el producte gastronòmic? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada, en estos momentos de complicación económica desde la conselleria lógicamente nos centramos en el tema normativo, en el tema legislativo y también en la creación de los clubs de producto para intentar conseguir esta ansiada desestacionalización que tan difícil nos resulta especialmente en estos momentos.

Se está trabajando desde la ATB en la creación de algunos nuevos clubs de producto y en la reestructuración, reorganización de algunos otros y en la consolidación de los que ya estaban creados y dentro de estos grupos de clubs de productos, lógicamente el gastronómico es realmente importante y es algo que teniendo un potencial enorme en nuestras islas parece ser que hasta ahora no nos habíamos decidido a potenciarlo demasiado.

De esta manera trabajamos todo el grupo de la ATB en estos temas y concretando algo se está organizando, conjuntamente con la Escuela de Hostelería, el primer foro de turismo y gastronomía en la ciudad de Palma. Se celebrará el próximo 15 de mayo y tiene como objetivo convertirse en un punto de encuentro entre los diferentes sectores del mundo de la gastronomía, entre los gestores de los destinos turísticos y entre los profesionales de la restauración.

Contará con importantes profesionales del mundo de la gastronomía y se pretende entre otras cosas dar valor a nuestros productos, a los productos de nuestras islas que evidentemente son de una calidad excepcional, pero no son del todo conocidos, reconocer la labor de grandes profesionales del mundo de la gastronomía que llevan muchos años trabajando en nuestras islas y creo que no han tenido el merecido reconocimiento y, lógicamente, promocionar esos productos y promocionar esos profesionales y esas instalaciones para que en un futuro se pueda crear un verdadero plus de producto que traiga turismo de invierno a nuestras islas.

El foro contará con varias mesas redondas, con títulos bastante interesantes como "El maridaje perfecto: turismo y gastronomía", "Estrategias para la promoción y comercialización del turismo en lo gastronómico", "Experiencias enogastronómicas en Baleares", "El papel de los chefs en una promoción de destinos" y "Cómo convertir a cada una de las Islas Baleares en destinos gastronómicos". Esto irá acompañado además de una semana de turismo y gastronomía que va a tener lugar en Palma con el emblema "Saborea Palma" entre los días 14 y 20 con unos precios especiales en treinta restaurantes en la ciudad de Palma.

Gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 3227/12, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a qualitat del sistema educatiu.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número deu, RGE núm. 3227/12, relativa a qualitat del sistema educatiu, que formula la Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Gràcies. Sr. Conseller, vull tornar a sentir les seves explicacions, em pot dir si creu que pujar la ràtio i baixar el nombre de professors millorarà el sistema educatiu de les Illes?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Moltes gràcies, diputada, per demanar que li ho torni explicar, amb molt de gust li explicaré tècnicament allò que hem fet. Dins els marges que té aquesta comunitat d'ajustar el capítol 1, el factor més evident era la ràtio alumnes per professor a secundària. Tenim la cinquena ràtio més baixa, tant de bo que tenguéssim la més baixa! Però el cas és que l'hem de poder mantenir. Tenim la cinquena més baixa, dos punts per davall la mitjana nacional. Situar-la a la mitjana era pujar el nombre d'alumnes i/o la ràtio. Aquesta mesura que ara és estatal, nosaltres la vàrem tenir en compte per situar-nos com a primària, perquè així com els professionals de primària i de concertada veuen normal mantenir un horari lectiu, perquè és així històricament, de 24-25 hores, els de secundària podien moure la seva forquilla 18-21 en el marge de 20 per no baixar el sou. I això és el que hem fet bàsicament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

Moltes gràcies, Sr. Bosch. En resum, eufemismes per no dir la realitat, que els retalls que suposen més alumnat i menys professorat, signifiquen també menys qualitat educativa. Ho diu la UNESCO, en el seu *Informe Imperativo de la Calidad*. Per aquest motiu resulta curiós que vostè digui que això són autopistes per a l'educació, quan són peatges a l'educació.

Miri em sap greu, però li ho diré, vostè retalla no per austeritat, sinó per motivacions polítiques. Ho fa perquè l'educació que vostès té al cap no és la pública, és una altra educació, però no és l'educació de la majoria. A partir del proper curs les aules veuran incrementat en un 20% el seu nombre d'alumnes. A partir del proper curs faltaran entre 800 i 1.000 professors a les nostres escoles. S'imagina vostè un grup de segon de batxillerat sense professor de matemàtiques o de

llengua durant el mes de maig, a les portes de la selectivitat? S'imagina vostè les repercussions que pot tenir un constipat mal curat? És possible que significa la pèrdua de tot un trimestre de classes. Ara l'única discussió possible és si l'educació pública empitjorarà un poc o molt, si tornarem a l'escola dels seixanta o dels setanta.

I aquí mentrestant, vostès se'n van de viatge, tanquen hospitals i se'n van de viatges d'estudis a Suïssa, 40 hores per trobar la fórmula màgica que ens situï en els nivells d'èxits dels helvètics, a pesar de les evidents diferències, 20 alumnes per aula a Suïssa, 36 aquí.

Miri, passarà el temps i arribarà l'informe PISA que el situarà a vostè a la dura realitat, una realitat tossuda que confirmarà que augmentar el nombre d'alumnes per classe i baixar el nombre de professors, augmentarà encara més el fracàs escolar. Vostè ens durà a una societat sense futur, que obligarà a pagar als nins i nines d'avui el forat que han provocat unes decisions que van en detriment de la igualtat d'oportunitats. Vostè és un conseller allunyat de la realitat balear i de la majoria. És un conseller amb despatx al carrer Génova, que fa el que vol el ministre, que accepta una intervenció de facto amb l'excusa de no ser intervinguts. Vostès imposen mesures i després volen consens amb un pacte. Si vol un pacte creïble i útil, torni enrere les mesures d'estalvi i ens podrem asseure a cercar solucions. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sra. Obrador, ha passat la línia vermella, sí, escolti, sí! Vostè parli del que vostè sap, no per allò que jo sent i sé. Punt número 1, ha donat mai una classe vostè? No. No ha estat mai dins una aula, no sap de què punyetes parla! Així ho dic!

(Remor de veus i petit aldarull)

De què punyetes parla! Perquè el que acaba de dir està més enllà de l'educació parlamentària. Està clar?

Segon punt, a Génova no en tenc de despatx que jo sàpiga, president, en el ministeri tampoc, de moment, a la conselleria, fins que el Sr. President ho trobi oportú. No es preocupi, jo crec que bona part del bancal que hi ha aquí davant no creu les animalades que vostè diu. Vostè no en té ni idea del *rock&roll*, com diu la cosa, no en té ni idea! Continuí així! Continuí així! Continuí com *el azote!*

(Algunes aplaudiments)

Escolti, és que ja no fa ni ganes de contestar tècnicament. Ha passat totes les línies raonables en un debat parlamentari.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

I.11) Pregunta RGE núm. 3223/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de l'activitat dels emprenedors.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 11 RGE núm. 3223/12... -preg silenci-, relativa a foment de l'activitat dels emprenedors que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, president. Des de l'inici de la legislatura s'aposta pels emprenedors i perquè la iniciativa privada sigui que la mogui l'economia. Així ho vàrem aprovar en el Parlament, amb un ample consens, a la Llei de suport a les PIME i als emprenedors. Al mateix temps es continuen fent passes per al reconeixement de la figura de l'emprenedor, com a persona de referència a la societat, que posa els seus coneixements al servei d'un projecte i que mou l'economia i genera llocs de feina.

Fa unes setmanes, el Govern arribava a un acord amb l'entitat financera La Caixa, per a l'organització del Premi Emprenedor 21, conjuntament amb l'Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears i del Parc BIT, per tal d'identificar, reconèixer i acompanyar les noves empreses innovadores. El guardó Emprenedor 21 fou atorgat amb l'entitat pública Empresa Nacional de Innovación, SA, s'atorga a nivell estatal i preveu dues modalitats de premis. La primera, *Emprendes 21* adreçada a projectes amb una trajectòria inferior a dos anys. I la segona, *Creces 21*, per a empreses innovadores amb una trajectòria d'entre dos i set anys amb alt potencial de creixement.

També recentment el Govern va organitzar a través de la Fundació IBIT i amb motiu del dia d'internet, les jornades professionals pràctiques. Un punt de trobada per a empreses i emprenedors de sectors tradicionals que volen incorporar les TIC -tecnologies de la informació i comunicació- a la seva activitat i millorar el seu ús d'una manera més intensiva per tal de ser més competitius i poder reduir costos. Dins les jornades, es va organitzar també el Concurs "Cercam professionals pràctics", per seleccionar dues empreses tradicionals que han incorporat TIC al seu negoci.

Pels motius exposats, demanam avui quina valoració fa el Govern de les Illes sobre la posada en marxa de diferents premis per tal de fomentar l'activitat dels emprenedors.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, feim una valoració molt positiva. Com hem dit en altres ocasions, pensam que el tema d'emprenedors per fer el canvi necessari a l'aparell productiu que ens mantengui a primera línia, requereix la participació de tota la ciutadania, de tota la societat. I en aquest sentit, una de les fórmules per posar-ho damunt el mapa, posar-ho sobre la realitat, fer-ho visible, és a través dels concursos, concursos que creen incentius, que creen incentius per imitar, per veure la realitat, per conèixer què fan els altres i poder d'aquesta manera assumir-ho com a propi.

I en aquest sentit, participar en concursos, exposar a concursos creim que és una obligació de tota administració i de tot Govern. Per tant, continuarem apostant pel sistema de concursos a l'hora de promoure aquesta habilitat que és emprendre una iniciativa personal, que en moltes ocasions es converteix en una iniciativa econòmica i que de qualque manera és la que dona fortalesa a tot l'aparell productiu d'una regió i d'un país. Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 3231/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a darreres retallades.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12 RGE núm. 3231, relativa a darreres retallades que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, ja li vaig demanar la setmana passada i no em va contestar. Sr. Vicepresident, voldríem saber si el Govern aprovarà més retallades, a part de les ja anunciades el passat dia 30 d'abril? Com també voldríem saber a què destinaran els edificis i els terrenys dels dos hospitals que volen tancar dins aquest Pla de retallades del passat 30 d'abril. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, en principi hem presentat un pla, un pla que ha de ser un full de ruta d'aquí a finals d'any per aconseguir l'objectiu que volem aconseguir en matèria de dèficit públic.

I quant a la segona pregunta, hi ha un dels hospitals que és titularitat del Consell de Mallorca i, per tant, se li tornarà. I l'altre encara no està determinat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Miri, Sr. Aguiló, aquest govern és que va de mal a pitjor i no és la crisi econòmica, no, són vostès que no saben gestionar aquesta crisi econòmica. Porten un any de govern i fins ara només hem sentit...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. COSTA I SERRA:

...com culpen l'oposició, criminalitzen els funcionaris, ataquen el món sanitari, educatiu i social. Sr. Aguiló, li acab de preguntar si aquestes seran les darreres retallades i vostè em contesta que el Govern té un pla. Jo crec que aquest govern no té res, ni pla, ni full de ruta, ni pla A, ni B, ni cap lletra tenen vostès, Sr. Vicepresident.

I el més greu de tot, menteixen compulsivament i fan el contrari d'allò que diuen. Mirin, no es poden tancar dos hospitals públics, eliminar 3.000 llocs de feina de treballadors públics i a la vegada crear un càrrec de comissari polític a Formentera que costarà més de 300.000 euros a les arques públiques; o contractar amics i amigues en un clar exercici de nepotisme; o apujar els sous dels amics del president i continuar pagant-los, a pesar de tenir una resolució judicial que els ho va tombar. Per cert, recorden senyors del Govern què és això, blau i amb gavines?, és la carta de compromisos del Partit Popular. Dels onze compromisos, vostès ja n'han incomplert dos i només en deu mesos. Aquests incompliments han vengut per part del conseller de Turisme i del president, encara que crec que el president està incomplint alguna cosa més greu que la seva carta de compromisos, perquè el que està incomplint el president, presumptament, és la llei.

Vostès tenen diners per allò que volen senyors del Partit Popular, fins i tot per a Bankia, que casualment han trobat 10.000 milions d'euros per injectar-los-hi, la mateixa quantitat, casualment, que han hagut de retallar en educació i en salut en aquest país.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

La veritat és que un país, una comunitat el conformen grups de persones que tenen opinions diferents i que de qualque manera aquestes opinions han d'enriquir el debat social i el debat polític. I em sap greu dir-ho, crec que amb aquesta actitud no s'enriqueix el debat social, tot el contrari. Jo crec que en aquests moments el que necessitam és reconèixer quina és la realitat, saber on som, dir la veritat, tant uns com els altres ho necessitam. I vostès, la veritat és que no ho fan ni una vegada ni l'altra. Parteixen d'un món irreal, d'una mentida dita moltes vegades, d'una situació que no els durà enlloc. Tot això ho senten els ciutadans. I els ciutadans sabran què votar.

I.13) Pregunta RGE núm. 3219/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens lingüístic.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13 RGE núm. 3219, relativa a consens lingüístic i la formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Les llengües són i haurien de ser sempre mecanismes de comunicació entre les persones, no una arma política per atacar qui no pensa igual o manipular. El Govern del Partit Popular estarà sempre al costat dels drets de les persones, de la llibertat, de la possibilitat de comunicar-se amb les dues llengües oficials que marca l'Estatut, el català propi de les Illes i el castellà; i corregir aquelles situacions anòmales. Perquè ser bilingües és un valor afegit, no és un problema.

Ara alguns fan un discurs de bons i dolents, de defensors i detractors. I aquí els únics que van rompre els principis de normalitat, els que volien imposar a la força, els que van rompre amb el consens establert i van difondre principis en contra de l'Estatut i la Constitució, són els que ara diuen que no hi havia cap problema. No hi havia un problema que el Govern finançàs amb doblers públics una guia d'adoctrinament que frega l'absurd de qualsevol principi sociolingüístic? La guia que he de fer si..., fa referència literalment que als Països Catalans no hi ha dues llengües pròpies, sinó moltes més. Així hi ha comunitats de parlants xinesos, àrabs, (...), mandinga, alemany i castellà; absurd i amb doblers públics. O diu també que l'oficialitat del castellà és imposada de manera injustificada per la Constitució. O que si a una classe un alumne d'Erasmus no entén el català, se l'ha d'agafar a part, en privat, per solucionar el problema, però no canviarem de llengua per a casos particulars. És això respecte a la llibertat? Això és confrontació subvencionada, por a la llibertat. I podríem continuar així, perquè la publicació és una mina, seria un acudit si no l'haguéssim pagada tots.

Per això, Sr. Conseller, volem donar suport a la seva manera d'entendre la nostra llengua, des del respecte, l'estimació, el coneixement i la no-imposició i pel seu tarannà. I li volem demanar si creu que és precisament l'actual govern qui ha romput el consens lingüístic?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada. Realment vostè ha explicat perfectament què entenem com a comunitat autònoma bilingüe, quin era el fonament del decret del juliol 97, va ser el primer que va desenvolupar, perquè realment fins que l'any 97 el Partit Popular va desenvolupar aquesta normativa, hi havia hagut només unes ordres que plantejaven el concepte de projecte lingüístic i realment vàrem proposar un model bilingüe de forma generalitzada del 50%. Això ha canviat amb el temps per distintes circumstàncies, per distints governs i distints posicionaments al respecte.

Què pretenem? Pretenem -i ho hem explicat moltes vegades- que l'escola, que per cert té uns posicionaments, té uns professionals, amb unes habilitacions professionals en llengua castellana i catalana i a ser possible cada vegada més en llengua anglesa, sigui un espai on es manegin dues llengües vehiculars, com diuen els tribunals repetidament, que es treballi la llengua pròpia, que és la nostra responsabilitat, es conegui i es treballi la llengua comuna, i es faci tot allò que es pugui per conèixer, per competència professional de l'alumne cada vegada més la llengua anglesa.

Nosaltres no volem res més que això i res manco, ni més ni manco. I com vostè ha citat, perquè som un país en què ha vengut especialment en els darrers deu anys molta gent de fora, volem que coneguïn les dues llengües, les dues. I és lògic que primerament en coneguïn una que és estatal. Voler defugir d'aquesta realitat és fer demagogia. Una persona que ve de qualsevol indret i li sonen realment les Illes Balears o hi té un familiar, quan la conegui, coneixerà també que hi ha una llengua pròpia. Però realment, ho accepti o no la gent, forma part d'un determinat estat, que té una llengua comuna i constitucionalment definida. Per tant, és normal que primerament utilitzi i conegui un poc aquesta... Crec que seria bo replantejar-se això, si volem que aquest al·lot prosperi i també sàpiga llengua, història i matemàtiques, a part de llengua. Fer-li obligatòriament una determinada immersió perquè el primer que ha de fer és immersió en una llengua, abans de poder saber quin nivell té, quin coneixement té i què pot saber en la llengua que tal vegada conegui d'aquest territori, de les dues, és un disbarat pedagògic.

Per tant, el que volem és un bilingüisme, coneixement, seny. Volem utilitzar i fer present dins l'escola aquest patrimoni que és nostre.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 3229/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retalls a l'assistència sanitària.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14 RGE núm. 3229, relativa a retalls a l'assistència sanitària que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, ara que tu un any, ara que té experiència, pensa la Sra. Consellera de Salut que les decisions del pla de retalls afectaran l'assistència sanitària?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sr. Thomàs, vostè que té tanta experiència, hauria de saber que afectarà l'assistència sanitària pública perquè la garanteix, perquè aquest pla d'equilibri farà viable el nostre sistema sanitari públic per a tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Miri, Sra. Consellera, els ciutadans ara saben que ja no tenen dret a rebre assistència sanitària per la seva condició de ciutadans. Ara saben que pagaran i pagaran més per rebre assistència sanitària les persones majors, els malalts, els més febles i vulnerables. Parlem de medicaments, però també parlem de pròtesis, de transport sanitari no urgent o d'una targeta sanitària fantasma, a 10 euros que no ha vist ningú. Ara vol, a més, engegar treballadors, tancar centres de salut l'horabaixa, facilitar l'ús privat de Son Espases o privatitzar Inca i Manacor.

També ha anunciat el tancament de dos hospitals des de la més absoluta improvisació, no hi ha instal·lacions obsoletes, hi ha bons professionals, bona assistència i una gran gratitud dels ciutadans. Vostè va dir aquí en seu parlamentària dia 1 de febrer: "Crec que de moment està més que coberta l'assistència sociosanitària; simplement gestionant eficaçment els recursos que tenim no necessitam res més. Quant a Son Dureta, comprendrà que amb els serveis que tenim, millorant l'eficiència d'aquests serveis, no es contempla cap acció per posar places sociosanitàries a l'hospital Son Dureta". Dia 1 de febrer de l'any 12, Sra. Castro.

Diu que el pla de retallades no afectarà l'assistència sanitària. No és el mateix que pensen els ciutadans ni els professionals sanitaris, que ho tenen clar, que afectarà la seva feina professional i l'atenció sanitària. Sra. Castro, allò pitjor no és com ho fa, és que no sap on va. Vostè no té ja cap credibilitat dins el sector sanitari. Ahir i avui els professionals sanitaris demanen i exigeixen la seva dimissió. Sr. Bauzá, actui en conseqüència. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Thomàs, com li he dit la nostra finalitat és garantir l'assistència sanitària pública i de qualitat, i s'ha fet palès que amb mesures d'eficiència això no es pot mantenir, per això és necessari prendre mesures estructurals com les que recull el Pla d'equilibri i mesures temporals que quan millori la situació econòmica es tornaran enrere.

Evidentment seria més agradable no haver de prendre aquestes decisions i poder continuar amb mesures d'eficiència i sense haver de prendre aquestes decisions tan difícils, que no són plat de bon gust per a ningú, però el que no podem fer és continuar amb el que vostè feia, baixar el pressupost i augmentar la despesa; continuar gastant els sous que s'han de destinar a la sanitat pública en despeses totalment innecessàries, com són càrrecs directius, *con todo pagado*, màsters, *todo incluido...*, 280 milions d'euros de sobrecost a l'obra de Son Espases durant tot el temps que costa la concessió... Vostè sap que això és veritat. Increment de directius, com li deia, estudis que no serveixen per a res, gastar tots els sous que hi havia per al 2012 en concerts amb clíniques privades perquè vostè va decidir que s'havia de traslladar l'hospital en una data concreta en contra de l'opinió de tots els professionals...

És molt tranquil·litzador que ara vostè tingui tant d'interès en la sanitat pública, tant d'interès en els professionals i es preocupi tant pel que demanen, perquè quan vostè era conseller no els escoltava, vostè els va dar l'esquena i per això estem ara patint les conseqüències, i per això ara hem de prendre aquestes decisions.

El camí no és fàcil, com li deia. Nosaltres no som aquí per lluir-nos, com vostè, que es feia moltes fotos. Nosaltres som aquí per fer feina i per treure la comunitat endavant, i per això és pel que treballa aquest govern. Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 3215/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora i conservació de les estacions depuradores i de bombeig d'aigües residuals.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta... Per favor... Pregunta número 15, RGE núm. 3215, relativa a millora i conservació de les estacions depuradores i de bombeig d'aigües residuals, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. La gestión integral del agua es fundamental en una sociedad desarrollada, y más en una comunidad insular como la nuestra y que se sustenta productivamente en el turismo, que genera un aumento poblacional en temporada alta con más intensos usos de los recursos hídricos.

La depuración de aguas residuales disminuye los peligros de salud pública y posibilita su reutilización, disminuyendo la demanda de otras fuentes de agua agotables. Un gobierno del Partido Popular creó la empresa pública ABAQUA, que entre otros fines tiene el saneamiento y la depuración de aguas residuales. Por ello nuestra comunidad fue de las primeras en depuración eficiente de aguas residuales.

La mala gestión del Gobierno socialista perjudicó esta labor. Su primer plan nacional de saneamiento y depuración fue un fracaso, dejó actuaciones pendientes. Lamentablemente, además, la pasada legislatura esta empresa pública fue moneda de cambio en su fracasado pacto, cambiando de mano política, y que junto a su inactividad y un derroche en estudios y propagandas con grandes campañas de autobombo que por tiempo no concretaré, el compromiso con el medio ambiente y los recursos naturales es primordial para el Govern, pretendiendo la gestión eficiente e integral del agua, con un control de sus infraestructuras. Destacar el esfuerzo del actual govern, a pesar de la herencia recibida y la situación presupuestaria, en mejorar día a día las instalaciones garantizando su buen funcionamiento, y más ante una temporada turística donde se incrementa notablemente la demanda.

Así, Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Ordenación del Territorio, ¿qué actuaciones lleva a cabo el Govern para la mejora i la conservación de las estacions depuradoras y de bombeo de aguas residuales?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, a través de l'Agència Balear de l'Aigua i Qualitat Ambiental, ABAQUA, gestiona en l'actualitat un total de 80 depuradores a totes les Illes Balears, 56 a Mallorca, 12 a Menorca, 11 a Eivissa i 1 a Formentera. ABAQUA gestiona també un total de 180 estacions de bombeig general d'aigües residuals a través dels contractes de servei amb empreses de manteniment.

A principi de legislatura ens vàrem trobar que els dos darrers anys de l'anterior legislatura pràcticament, segons ens confirmen els tècnics d'ABAQUA, no s'havien realitzat operacions de manteniment preventiu a les depuradores i estacions de bombeig de la nostra comunitat. Vàrem posar en marxa tot d'una un pla hivernal de manteniment de les nostres instal·lacions. Aquell pla preveia que quan arribàs l'estiu d'enguany, del 2012, s'haguessin fet una sèrie de canvis de màquines a totes les depuradores que gestionam. Ja vaig contar un altre dia en aqueixa cambra que algunes d'aqueixes màquines feia dos anys que estaven espenyades i no s'havien plantejat ni tan sols canviar-les ni arreglar-les.

Les mesures que hem duit a terme durant aquest període ha estat pràcticament centrar-les en tres grups: un primer grup de substitució d'equips per amortització tècnica, s'havia acabat la seva vida útil; un altre grup de mesures ha consistit a millorar els equips per fer possible un estalvi energètic; i, un tercer grup de mesures, les reparacions urgents perquè els nostres equips puguin continuar funcionant i no produeixin problemes mediambientals.

En aquest pla fins ara hem invertit 2.861.590 euros, si bé cal recordar que això només ha estat el principi ja que, com he comentat, a causa del mal estat en què ens hem trobat les depuradores no ens podem aturar aquí ni molt manco. Per a l'any 2012, tenint en compte les disponibilitats pressupostàries actuals, l'objectiu que tenim a l'agència ABAQUA és mantenir el correcte funcionament de totes les instal·lacions de sanejament i depuració. Per això es continuaran substituint tots els equips que vagin superant la seva vida útil i que siguin imprescindibles per al funcionament de la xarxa de depuració d'aigües. També ja hem acordat amb les empreses de manteniment que durant l'estiu destinin més personal a totes les depuradores que tenim a les zones turístiques per poder resoldre ràpidament tots els problemes que ens puguin sorgir.

I he de dir també que durant el 2012 farem tota una sèrie d'actuacions tant a Formentera com a Eivissa, Menorca i Mallorca perquè ens puguem mantenir en unes condicions dignes.

Gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 3225/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament a proveïdors.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 3225, relativa a pagament a proveïdors, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, una de les prioritats del Govern de les Illes Balears des de fa deu mesos ha estat poder pagar als proveïdors per la seva feina els més de 1.104 milions d'euros que varen aparèixer per art de màgia als calaixos de les conselleries, una prioritat per poder garantir la supervivència de les seves empreses, dels seus treballadors, dels seus autònoms, dels constructors, dels transportistes, dels col·lectius socials, d'agències de viatge, etc., etc.

Sr. Vicepresident, el seu antecessor dia 5 de maig del 2011, quinze dies abans de les eleccions autonòmiques, va dir als mitjans de comunicació -aquí ho tenc textualment- "*el que entre tras las elecciones no encontrará sorpresas*". Efectivament va ser molt més del que entenem per una sorpresa, varen ser 1.104 milions d'euros de sorpreses, una traca sobre els comptes públics, que està obligat a prendre mesures molt dures per poder-hi fer front.

El passat 30 d'abril el Govern va aprovar el Pla d'equilibri econòmic com a eina necessària i obligada per poder accedir al finançament màxim previst en la línia de pagament de proveïdors aprovat per l'Estat el passat 2 de febrer. Així el 2 de maig va començar el termini perquè els proveïdors es puguin acollir de manera expressa a aquest mecanisme i puguin cobrar els deutes que tenen pendent amb la CAIB, amb l'ib-salut i amb els ens públics.

Sr. Vicepresident, ens podria explicar de quines i quantes factures estam parlant? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, una de les conseqüències d'aquella política de despesa sense mirament era que al final les factures no es podien pagar, i no es podien pagar per quantitats impressionants, descomunals, que realment són una motxilla que durem a l'esquena durant molt de temps.

En aquest moment nosaltres hem presentat més de 230.000 factures en el pla de pagaments, més de 230.000 factures. S'ha de fer una reflexió i un agraïment a tots aquells proveïdors que durant molt de temps han sostingut aquesta comunitat, perquè aquella política duia a posar a l'esquena dels proveïdors el pes d'aquelles falsedats que s'estaven mantenint en tot moment, i en aquest sentit, efectivament, mirar de fer efectiva una injecció de 750.000 euros, aproximadament, és quelcom tremendament important, tremendament important perquè suposa una part substancial del producte interior brut de la nostra comunitat, una part que estava quedant aturada perquè hi havia empreses que havien comès l'error de fer feina amb el govern, un govern que, gràcies a Déu, ha canviat la seva forma d'enfocar els problemes econòmiques, i que farà que pugui ser sostenible de cara al futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 3210/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a tancament d'hospitals.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 3210, relativa a tancament d'hospitals, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, en una entrevista a IB3 li varen demanar si hi havia alguna notícia positiva, i vostè va contestar textualment que el pla que havien aprovat aquell mateix dia era una bona notícia. Creu realment que el tancament de dos hospitals públics és una bona notícia?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, vostè, com sempre, comença formulant una pregunta sense rigor i amb una desviació, vaja, del principi bàsic. Miri, mai no he dit que tancar un hospital sigui una bona notícia i mai no hi diré. El que sí que sé és que està dins el pla que permetrà que aquesta comunitat no sigui intervenguda.

Puc entendre que no estiguin vostès d'acord amb totes les mesures, ho puc entendre, però sí que m'agradaria saber si per a vostè és adequat evitar que la nostra comunitat autònoma sigui intervenguda. M'agradaria saber si per a vostès està bé o no equilibrar ingressos amb despesa, perquè si per a vostès no està bé això, sí que m'agradaria que ho diguessin.

Tancar un hospital no és una bona notícia, ho sé perfectament, però sí que està inclòs dins un pla d'equilibri per salvar la nostra comunitat. Aquesta és una bona notícia com a conseqüència de com ens varen deixar vostès el problema damunt la taula.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, l'Hospital General, la Sang, més de 500 anys d'història; l'Hospital Joan March, Caubet. Entre tots dos, 200 llits; 500 treballadors més tots els llocs de feina indirectes. Labor sociosanitària, cures pal·liatives, malalts crònics, malalts que necessiten estades hospitalàries llargues, i equips d'investigació que ara, gràcies a la seva decisió, es rompran. Han dit que tenen instal·lacions obsoletes, instal·lacions reformades aquests darrers anys, amb plantes algunes d'elles noves de trinca, noves de trinca.

Sr. Bauzá, vostè ha pres una decisió improvisada, precipitada, sense consensuar. Han aixecat tot el sector sanitari, que ja demana les seves dimissions, ja demanen les seves dimissions, però per dignitat qui dimiteix és el gerent de GESMA, i no vostès.

En el Pla ib-salut 2020 deien que volien convertir el Complex Hospitalari de Mallorca, Hospital General, Hospital Psiquiàtric i Hospital Joan March, en el referent en processos crònics i geriàtrics; gener de 2012, cap referència al tancament. Febrer de 2012, la consellera diu textualment en aquest plenari "no es contempla cap acció per posar places sociosanitàries a Son Dureta", aquest mateix plenari, febrer de 2012.

Torni enrere aquesta decisió equivocada. Som la darrera comunitat en despesa sanitària per habitant; hem de tancar, a més, hospitals públics? No, Sr. Bauzá, ens rebel·lem contra això. Té moltes opcions abans que aquesta autèntica animalada feta sense cap ni peus. Fa un moment el Sr. Bosch deia a una diputada que havia traspassat la retxa vermella. Vostès amb aquesta decisió de tancar hospitals públics han traspassat totes les retxes vermelles.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, si vostès haguessin gestionat millor els recursos de tots, si haguessin estat capaços de prendre decisions impopulars, difícils, avui no estaria aquest govern prenent les decisions que toca en aquesta comunitat. La realitat és que vostès sí que varen traspassar la línia vermella:

més de 6.000 milions d'euros de deute, prorrogar el pressupost, sobredimensionar l'administració. Aquesta sí que és una bona línia vermella.

Però, miri, no obli de vostè que aquest pla d'equilibri és conseqüència del desequilibri que varen provocar vostès a l'administració. No és una decisió fàcil, sense cap dubte, però és una decisió adequada. El que es vol fer és gestionar els interessos i els recursos de tots sense prescindir de cap servei. Es tanquen hospitals, sí, però no s'eliminen prestacions; no es tanquen llits, s'unifiquen i es gestionen amb menor cost, 375 euros per 165 euros. Les famílies s'han ajustat, les empreses s'han ajustat, ara ens toca a l'administració, justament el que no varen fer vostès, trepitjar i passar la línia vermella deixant-nos més de 6.000 milions d'euros per pagar a proveïdors en el deute.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 3226/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament d'hospitals públics.

Pregunta número 18, RGE núm. 3226, relativa a tancament d'hospitals públics, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, governar és decidir. Jo entenc que hagi de ser auster, això no vol dir que hagi de ser injust. Vostè ha decidit, perquè governa, un pla de retalls que significa una destrallada a l'estat del benestar, i dins aquest despropòsit ha decidit fer-se famós a tota Espanya per tancar dos hospitals públics, a causa d'una decisió que ha pres vostè. Té altres alternatives, però vostè ha decidit tancar dos hospitals públics amb una gran trajectòria a les nostres illes, amb personal altament qualificat, amb obres i inversions fetes fa molt poc, amb serveis que són molt apreciats per la ciutadania: serveis pal·liatius, la unitat pulmonar, la unitat del cor, el centre de dia..., en definitiva, serveis necessaris per als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

M'agradaria que m'expliqui, amb la situació que té, per què vostè decideix prioritzar tancar l'Hospital Joan March i l'Hospital General. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, sap vostè des del primer moment que el nostre primer objectiu era redimensionar una administració sobredimensionada que vam heretar del seu govern. Però el que no s'ha modificat és la prestació de serveis; s'unifiquen criteris, s'unifiquen serveis però no s'eliminen prestacions de serveis.

Jo crec que vostès sí que s'han fet famosos, famosos per deixar-nos un deute que és reconegut a tota Espanya, i per ser una de les comunitats que si no es prenguessin les decisions avui estarien intervengudes per no mirar cap endavant i per no prendre les decisions que eren necessàries, impopulars, difícils, valentes; això és el que ha fet aquest govern.

Però miri, allò cert és que jo em deman com és possible que les persones que han fet possible precisament aquesta situació en matèria sanitària, per exemple, avui liderin reclamacions i reivindicacions que no varen posar en marxa quan ells governaven. Sra. Armengol, és el moment de ser un poc responsable, fins i tot a l'oposició.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Miri, Sr. President. Ja basta de demagògia i de mentides. Nosaltres no vàrem tancar mai cap hospital públic...

(Remor de veus)

L'únic que ha tancat un hospital públic a Espanya és vostè, per decisió i voluntat seva. Per tant assumeixi la seva responsabilitat.

(Petit aldarull)

Miri, a més ho fan amb una actuació despòtica, sense diàleg, improvisant, sense parlar amb ningú, sense consensuar absolutament res i sense planificar. La consellera de Salut -ja li ho han dit- en aquesta cambra en el mes de febrer va dir textualment que no tenien cap previsió de fer res a Son Dureta. No digui mentides als treballadors; no faran cap centre sociosanitari a Son Dureta, no tenen doblers al pressupost ni tenen cap intenció política de fer-ho. Per tant, no menteixi més ni als treballadors, ni als malalts.

I el que és més greu, Sr. Bauzá, no estan redefinint els llits. Miri, li llegiré, 27 d'abril, quatre dies abans de què vostè anunciés el tancament dels dos hospitals, una nota interna, signada pel coordinador del servei quirúrgic de l'Hospital de Son Llàtzer, diu textualment: "*Las derivaciones directas a Cruz Roja y a San Juan de Dios tienen un nivel preocupante. Los buzones de llegadas de peticiones y las admisiones de los hospitales citados están colapsados. Intentemos reducir el envío incesante de pacientes*". Per tant, ni tan sols té planificat com traslladarà els malalts a l'Hospital Sant Joan de Déu i Creu Roja.

Miri, Sr. President, això és molt greu! És una irresponsabilitat enorme el que vostè està fent amb aquesta comunitat autònoma. És una destrallada absoluta a l'estat del benestar, a la sanitat pública i a l'educació pública, amb mentides, amb improvisacions, amb irresponsabilitat absoluta. Jo li deman una cosa, aturi immediatament el tancament d'aquests dos hospitals, asseguï's a negociar, faci una remodelació urgent del seu govern, que sincerament, ens està deixant a l'alçada del betum. Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Si deixam, com vostè diu, aquesta societat a l'alçada del betum és perquè vostès van emprar molt de betum per tapar tota la seva ineficàcia!

(Alguns aplaudiments)

L'objectiu -torn a repetir-, encara que a vostè no li agradi escoltar-ho, jo sé que farien una cosa diferent, farien exactament el que han fet fins ara, mirar cap una altra banda, no pagar els proveïdors, 230.000 factures sense pagar. Sap què és això? Bé vostè no, els proveïdors sí que ho saben. El problema és que hem de redimensionar una situació sobredimensionada. Hem de prendre mesures, vostè creu que això es pot arreglar sense tocar el capítol 1?, ho creu?, de veritat ho creu, que aquesta redimensió es pot fer sense tocar el capítol 1? El que passa és que no s'ha de fer de qualsevol manera, es pot fer en qualsevol manera.

No estam d'acord que tenguem uns serveis amb iguals prestacions amb un menor cost? Un llit diari a GESMA li costa 375 euros i un llit diari en aquests dos hospitals costa 165 euros. És que no sap vostè sumar i restar? És que no sap vostè que les famílies fan més amb menys? És que no deixarà d'una vegada de fer una oposició irresponsable? És el moment, Sra. Armengol, deixi d'enganar des de l'oposició.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 2784/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de polítiques actives d'ocupació.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 2784, presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa a política general en matèria de polítiques actives d'ocupació.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Plantejam en aquest moment aquesta interpel·lació al Govern de les Illes Balears entorn a allò que és -creim- el problema més important que tenim en aquesta comunitat autònoma i entorn a allò que l'impacte dels pressuposts de l'Estat hi té unes conseqüències que encara l'agregen. Vivim una situació greu, molt greu a l'àmbit laboral, molt greu a les nostres illes, en el nostre país, perquè la feina és l'element més important tant per al benestar, com per a la dignitat de les persones. I prou indicadors tenim de la gravetat d'aquest problema. Conscients que darrera les xifres que explicam, hi ha persones, treballadors del nostre entorn que coneixem perfectament.

Alguns indicadors i a nivell de repàs, que vivim en aquests moments i que -repetim- amaguen darrera persones afectades, són vertaderament com deim durs. Indicadors com aquest que fa set mesos que cada mes a les nostres illes tenim un nou màxim històric d'aturats. El màxim històric d'aturats que també es marca a l'enquesta EPA corresponent al primer trimestre de 2012, 163.900 persones aturades a les nostres illes, 19.800 aturats més que fa un any, un 28% de taxa d'atur.

Un altre indicador que no podem deixar de remarcar avui aquí, la taxa d'atur juvenil de menors de 25 anys, un 51,5%, 5 punts més que fa un any, 4.800 joves menors de 25 anys aturats més que fa un any. Màxims històrics de famílies que tenen tots els seus membres a l'atur, 52.300 a les nostres illes. Tenim 12.223 llocs de feina menys que fa un any. Des del mes de setembre es destrueix una altra vegada ocupació. Cada mes es destrueixen més de 1.000 llocs de feina a la nostra comunitat. Tenim 1.225 autònoms menys que fa un any, malgrat el Decret llei de suport als emprenedors. Els autònoms no han aconseguit cap mes, des que hi ha la llei, un creixement interanual positiu. Tenim 50.000 treballadors apuntats al SOIB que no cobren cap prestació, 7.000 més que fa un any. Tenim menys contractació i la que tenim és més precària, si la contractació es redueix un 2%, la indefinida es redueix quasi un 8%. I el que és més greu, que a determinats col·lectius, el seu atur, la seva dificultat d'accedir al mercat laboral encara s'incrementa molt més, són els menors de 25 anys sense ocupació anterior. Aquest col·lectiu té una taxa d'atur un 26% més que fa un any, o bé l'atur de persones que no tenien ocupació i aquest atur creix encara un 12% més.

Per tant, el quadre dels indicadors visualitzam, vivim i sobretot els ciutadans pateixen que són molt durs i que no milloren. Aquesta és la realitat que vivim i aquesta és la realitat que hauríem de ser capaços de transformar. I les previsions, a més a més, no són bones. No són bones i per açò ens sembla que per part del Govern de l'Estat totalment intolerable, la resignació en què construeixen i viuen els pressuposts que van presentar, amb un quadre macroeconòmic que ens avisa al mateix temps que la destrucció d'ocupació s'incrementarà fins a 631.000 llocs de feina en el nostre Estat, gràcies a la reforma laboral, alhora que s'incrementarà l'atur en una proporció més elevada el 2012 de la que ja hem patit el 2011 i enfront açò els pressuposts es redueixen a uns límits alarmants. Màxim històric d'atur, mínim històric d'inversió en ocupació.

El que és intolerable és rendir-se i reafirmar-se amb l'única prioritat que se'ls coneix i que vertaderament ja vivim que no funciona: màxima austeritat i dràstiques reformes laborals. Una fórmula que fins i tot ens hauria de fer reflexionar, els informes de l'Organització Mundial del Treball de fa unes setmanes assenyalaven d'una manera molt clara que aquest tipus de mesures produeixen conseqüències devastadores damunt els mercats laborals, la creació d'ocupació, l'increment de les desigualtats i l'increment de la pobresa. Ens avisa que els països que inverteixen en polítiques de creació d'ocupació són els que millors resultats tenen en termes econòmics i en termes socials. Hi ha alternatives, hi ha alternatives i intentarem ser capaços de dur-les en el debat de la moció que veurem en quinze dies. Hi ha alternatives, però és fonamental no resignar-se, lluitar-ho, treballar-ho i ser capaços de concertar.

Estam construint aquesta política damunt una doble contradicció. La primera, preveim més atur, vivim xifres històriques d'atur i es rebaixa tot allò que fa referència a les previsions de prestacions, de pagaments de prestacions per atur. Una rebaixa del 5,5% dels recursos destinats a les prestacions d'atur. Una rebaixa que en el primer trimestre de 2012 ja ens diu que creix, i vostès plantegen la seva rebaixa. Creixen un 2,7% i alhora incidim en la seva rebaixa. Però sobretot el més dur és la rebaixa que feim a allò que són les polítiques actives d'ocupació, un 21,3% a nivell estatal, però un decreixement no neutral, no neutral perquè és una disminució més dura per als treballadors i per a les comunitats autònomes que per als empresaris i per a l'Estat.

Per tant, aquí és important saber l'opinió del Govern. S'incrementen les bonificacions a les empreses per crear ocupació, un 6,1%, mentre rebaixen fins un 56% els recursos que arribaran a la nostra comunitat. Una rebaixa que produirà supressions de programes que van lligades a les persones i als col·lectius que més difícil tenen el seu accés al mercat laboral, són els aturats de llarga durada, és la gent que no cobren prestacions, que difícilment i amb la reforma laboral que han posat damunt la taula, tindran vertaderes dificultats per entrar en el mercat laboral.

Per tant, redueixen la formació un 36%. Desapareixen programes sencers de contractació a les persones amb més dificultats. Desapareixen escoles-tallers i cases d'oficis. Desapareixen els agents de desenvolupament local. Redueixen l'orientació quasi un 50%, l'atenció a les persones aturades i també redueixen entre altres l'ocupació autònoma un 52% i redueixen la integració de les persones amb discapacitats en el mercat laboral. Prioritzen l'empresariat front els treballadors. Prioritzen tot allò que suposen els recursos que l'Estat se queda per a la gestió de les polítiques actives d'ocupació. Per tant, no és un decreixement només en concepte de recursos econòmics, sinó que té un rerafons profundament ideològic de recentralització per part de l'Estat per una banda i de desviar els recursos dels treballadors que més ho necessiten, a allò que són incentius a les empreses, que per altra banda difícil ho tindran les empreses per contractar treballadors nous, quan amb la política que duim a terme anam abocats a una recessió del consum brutal, a una recessió econòmica que difícilment aquests incentius seran capaços de capgirar.

Demanam reflexió per fer front a la situació que vivim. Així de clar! Demanam que siguem capaços, vistes les dades que tenim, que empitjoren, que és difícil, que els recursos són escassos, però també creim que val la pena ser capaços de donar una resposta a tanta gent que pot quedar sense oportunitats. Generacions de joves perdudes, però també tot allò que fa referència a la gent al límit de la pobresa. Evitar l'enquistament d'aquestes situacions és la primera responsabilitat que tenim. Per tant, en aquest àmbit convé lluitar, batallar, innovar, ser imaginatius, però sobretot també ser capaços de concertar en el nivell que puguem, però concertar polítiques que donin esperances als ciutadans que més malament ho passen d'aquesta comunitat autònoma i que ja són molts, massa. Per tant, valdria la pensa fer un esforç.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Per part del Govern té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació, Cultura i Formació, Sr. Rafel Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

President. Sra. Diputada, moltíssimes gràcies per la seva intervenció i els termes en que l'ha plantejada. Jo li agafaré les seves darreres paraules per iniciar la meua intervenció. Segurament, segurament no, segur que les persones més dèbils i vulnerables seran sens dubte les que tendran més difícil poder accedir al món del treball en situacions complicades. Seria absurd intentar plantejar aquesta qüestió en altres termes.

Però jo crec que primer de tot ens hauríem de descriure la situació en què estam. Un no està satisfet respecte de la partida que ens toca per a aquesta comunitat autònoma provinent dels fons de l'Estat, quan s'aprovin els pressuposts generals del 2012 i que ja li dic que està al voltant dels 23,5 milions d'euros. Però sí és veritat que hem de partir de per què això és així. Aquest és un tema que cada dimarts, perquè jo crec que en parlarem fins que els pressuposts d'aquesta comunitat comenci a superar la situació crítica. S'ha hagut de fer, vostè ahir mateix..., jo seguec diàriament les notícies nacionals i internacionals respecte de la situació, respecte de la qualificació d'agències de qualificació, respecte de situació de comunitats autònomes. Vostè sap que fa poc ens varen abaixar 2 punts la qualificació, vostè sap que constantment tenim dificultats per accedir al crèdit. Vostè sap que el Govern d'Espanya ha d'emprendre l'ajustament més dur que s'ha hagut de fer mai i amb manco temps. Vostè sap -n'estic segur- que el nostre president i els responsables d'Economia, el Sr. De Guindos, són constantment a Brussel·les, lluitant per una discussió política que hi ha i que tal vegada el nou president de França tornarà a reobrir, que és com ajustar l'economia i el dèficit europeu. Jo no som especialista en això, però diuen en castellà que *a la fuerza ahorcan*, i un no pot defugir de l'escenari macroeconòmic si té una responsabilitat dins qualsevol àmbit polític i ha de donar explicacions del que fa. I vostè com que ho ha centrat tant bé, jo li he de centrar dins el tema que tenim.

En el moment en què ens trobam, no fa molt, fa pocs dies a Barcelona hi va haver una reunió del Banc Central Europeu. Ens varen tornar fer saber les autoritats monetàries que tal com està dissenyada la nostra política, a nosaltres no ens compraran més deute. O feim els ajustaments que hem de fer o ho passarem molt malament. Els problemes que tenim interioritzats dins el nostre sistema financer, una quantitat d'actius que com vostè sap es diuen tòxics. Això és molt complicat analitzar-ho, ni en som jo el responsable. Però la base perquè Europa mantengui una política monetària comuna i se'n derivi una política econòmica comuna, és que si no estabilitzam això, no hi ha crèdit, si no hi ha crèdit no ens mourem ni la inversió pública, ni els pressuposts públics, ni l'empresa privada. Això és així, aquesta és la base d'aquesta situació.

Si jo li hagués de recordar a vostè -i no ho faré, li ho asseguro, totes aquelles històries dels *brotos verdes*, i "ara estam preparats" i "ara en sortim", ... és igual, tant de bo haguéssim estat preparats i el 2009 haguéssim pres mesures. Ja està, és igual, no es va fer, o no és igual, però no es va fer. Això suposa que el Govern d'Espanya ha hagut de prendre decisions molt dures i en molt poc temps, li ho reconec, en molt poc temps ha de reduir una part molt important de dèficit. I vostè, estic segur, maldament que no ho manifesti, ho sap, que el Govern d'Espanya no hagués pres mesures d'ajustament d'aquests pressuposts d'una manera tan forta, si hagués tengut més marge, això és així. Vostè recordarà quan vàrem haver de fer l'esforç per entrar a Maastricht. Tampoc no ho recordarem, però jo sí ho recordo perquè el 96-97 començava a dedicar-me a l'activitat política i el 97 i 98 varen ser dos anys molt complicats pressupostàriament. Va valer la pena, quedar fora hagués estat complicat, però ha tengut una conseqüència i és que quedant a fora no podem devaluar.

Si això és així i passant a la seva interpel·lació, però no vull defugir de la part econòmica perquè pareix que nosaltres tenim intenció, dic nosaltres perquè som el mateix partit, però li asseguro que jo no faig feina a Génova i tal vegada no saben ni que existeix, hi vaig quan em criden a les conferències sectorials nacionals d'educació. Hem hagut de fer uns ajustaments molt forts i això ha suposat aquesta disminució a Sanitat. Amb què ho hem prioritzat? A l'ajustament per a Balears de 23.514.000 mil euros, aproximadament, hem destinat a tres blocs: el bloc A, de 5.746.000 euros; el bloc B, al voltant de 17.233.000 euros, i el bloc C, aproximadament, 540.000.

El bloc A fa referència entre la Direcció General de Treball i Foment de l'Ocupació de programes que sobretot fan feina en polítiques actives d'ocupació, en matèries d'ocupació. És a dir, en polítiques d'orientació laboral i foment d'ocupació. La Direcció General de Treball d'aquest pressupost assignat disposarà d'uns 3.744.000 euros per tal de fer front a costos salarials a centres on tinguin persones discapacitades treballant en temes d'ocupació, és a dir, ajudar a costejar aquestes despeses. També destinarà 300.000 euros a unitat de suport o recolzament que sobretot fan feina a una part de l'import econòmic del que són psicòlegs i pedagogs que fan feina en suport a persones discapacitades. I de l'ordre de 400.000 euros en contractació de persones amb discapacitat però a centres ordinaris.

La Direcció General de Treball, amb càrrec a pressupost propi, no és exactament la pregunta, però amb càrrec a pressupost propi disposarà d'uns 800.000 euros, 50% fons europeus, 50% fons propis, sobretot en accions que a tots ens preocupen, foment de contractació indefinida a majors de 45 anys, persones que han acabat la feina i no tenen cap tipus de subsidi i no tenen cap altre ingrés, joves menors de 30 anys, col·lectiu altament preocupant pel que vostè i jo hem parlat aquí, i persones que siguin contractades després de realitzar alguna acció formativa en el SOIB.

Pel que fa al SOIB els 2 milions que manejarà d'aquesta partida de 5, 700, sobretot seran en relació a polítiques actives d'ocupació amb una convocatòria que, vista la reducció, manejarem al voltant d'1.550.000 euros per tal de fer feina en orientació a persones que vostè sap l'orientació tot el procés d'acompanyament, currículums, formació complementària, posar en contacte amb ofertes d'empreses, tot allò que és l'acompanyament a persones en situacions de dificultat per trobar feina i sobretot a allò que diuen aquests programes OLOA d'orientació en ocupació i autoocupació.

D'altra banda, també farem feina amb la resta de pressupost d'aquesta partida a col·laborar amb les institucions municipals i insulars, amb els agents d'ocupació i desenvolupament locals, que entre la partida de 357.898, que podem agafar d'aquesta partida estatal, hi posarem 413.519 de partida pròpia per total de poder disposar d'uns 771.417 euros per a tot el referit a agents d'ocupació i de desenvolupament local.

El bloc B, que és bàsicament el gruix de la partida destinada a formació, serà d'uns 17.233.311 euros que sobretot dedicarem a accions formatives a persones prioritàriament desocupades, amb especial menció, especial, especial menció a joves. Es pretén augmentar l'ocupació de beneficiaris que tenen o es matriculen en accions formatives tendents a obtenir un certificat de professionalitat necessari per començar a tenir un sistema d'acreditació professional pautat i, per tant, certificable. Aquí destinarem de l'ordre de 12.200.000 euros.

I, després, hi haurà accions formatives, també referides a persones que també tenen necessitat d'augmentar la seva ocupació i inserció en el món laboral a través dels convenis que vostè sap que l'altre dia vàrem firmar amb tot un seguit d'organitzacions que pretenen des del món de l'educació que facem actuacions similars en el món de l'ensenyament reglat. Per això, quan comentam i vostè em comenta que a països avançats inverteixen molt, i a vegades ens fan un poc de befa si anam a intentar saber com ho fan, li puc ben assegurar que la frontera entre reglada i ocupacional que tenen els models germànics de formació professional és allò que aquí volem diluir, accions de formació amb pràctiques a cursos ocupacionals similar al que és formació en centres de treball reglada. És a dir, això ho farem també amb joves especialment per formar-los dins l'empresa. I dos programes més que volia destacar, 2.800.000 euros en col·lectius de vulnerables, especialment aturats de llarga durada, dones, discapacitats, persones amb problemàtica de salut mental, nouvinguts i joves en situació d'exclusió social; i una partida de 2.200.000 sobretot a allò que feia vostè referència, a escoles-taller i cases d'ofici que vostè sap que fan feina amb el període d'alumnes entre els 16 i 25 anys, joves que no han pogut adquirir una titulació professional i, a més, tenen un salari. És a dir, és un sistema semblant, d'enfora, a la formació dual, un salari que pot arribar a ser a qualche cas de 700 o 800 euros, i complementat amb formació amb un índex d'inserció més o manco elevat i en tallers d'ocupació que són encara amb joves més problemàtics, amb més abandonament i amb més de 25 anys.

Finalment, i per acabar, en el bloc C hi ha una partida que és de modernització de la infraestructura del SOIB al voltant dels 534.000 euros que es destinaran bàsicament a eines de control informàtic de tota la gestió d'expedients.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Moltes gràcies, Sr. Conseller. No entraré en el debat de la situació econòmica i financera nacional i internacional, ben sabut que és molt greu. Hi ha dues normes bàsiques que en política hem de ser capaços de reconèixer i de debatre, que sempre hi ha més alternatives. Voldria a partir d'aquí remarcar la validesa de qualsevol proposta i projecte polític fonamentat precisament en l'existència d'alternatives. I açò és el que moltes vegades amb aquest enrenou o aquest discurs de la por, de la intervenció que ara escoltam molt, sembla que es vol evitar la visualització, la possibilitat que existeixen alternatives. Sempre hi ha alternatives, malgrat la

situació econòmica sigui molt difícil. I comunitats a punt d'intervenir, que podrien estar molt pitjor que la nostra comunitat, per dir-ho d'una altra manera, l'altre dia gent que sap molt més que nosaltres, molt més que jo com a mínim, assenyalava dos noms: Múrcia i la Comunitat Valenciana. I hem d'avançar més en aquest debat, totes les situacions són complicades i tothom s'haurà d'ajustar, però hi ha alternatives. Hi ha alternatives.

Després una altra qüestió que també és clau treballant en ocupació, hi ha concertació. Alternatives -repetim- intentarem visualitzar-les i plasmar-les en un document. Hi ha l'alternativa de tot el que implica una fiscalitat diferent. I és una alternativa per tenir i disposar de més recursos econòmics. Hi ha una alternativa concretament amb els pressuposts de l'Estat que l'Estat no es quedi el 35% dels escassos recursos de política laboral. Passa del 17 al 35, i nosaltres tenim una rebaixa de més del 50%. No només és la manca de recursos sinó també com els repartim, en aquest cas entre l'Estat i les comunitats autònomes, que aquest és també un debat que estaria bé poder significar. Igual que també l'altre element, per què l'Estat es queda tants de recursos?, perquè prioritza incentius a la contractació front els treballadors -repetesc- que més dificultats tenen.

Som conscients que aquest paper del Govern d'aquestes illes no és fàcil, però així és com també feim passes per garantir més recursos, per exemple, per als fixos discontinus, està bé, però també està bé que intentem treballar un poc més perquè són la gent que no cobra cap prestació d'aquesta comunitat autònoma o els joves que tenen molt poques oportunitats, per no dir cap.

Hi ha alternatives, hi ha alternatives referides a la justícia social que voldríem que fos el referent de les polítiques de com en sortim d'aquesta situació de crisi econòmica que entenem que l'austeritat hi ha de ser, però com es reparteix aquesta austeritat té alguna cosa a veure amb un model polític totalment legítim, diferent, legítim, però que del debat de la legitimitat de les idees evidentment és quan els parlamentaris i els polítics intenten avançar, perquè si no, veritablement trist paper ens pertocaria als que som avui parlamentaris.

Per tant, jo, per concretar, m'agradaria demanar-li dues coses, Sr. Conseller, la primera, que sigui capaç de concertar les actuacions dins l'àmbit de la comunitat autònoma pel que fa al reconeixement del paper de concertació i de participació que té el SOIB. És clau. I en segon lloc, li demanaria que també fes un esforç per, com li diria, per equilibrar d'una altra manera, rompre aquest equilibri que l'Estat ens ha imposat respecte de recursos estatals-comunitat autònoma i respecte dels incentius a les empreses treballadors. I, li demanaria una tercera cosa, que intentin, intentin treure recursos -repetesc- es posa damunt la taula una política fiscal diferent, en la mesura que faci falta, però atenguin amb més recursos les persones que en aquest moment no tenen cap opció d'entrar en el mercat laboral. I açò no és gratuït, també perquè tenim una reforma laboral que ho dificulta i aquesta reflexió també estaria bé que féssim o que féssim de manera conjunta.

La reforma laboral dificulta, perquè dona prioritat als aturats amb prestacions, que siguin contractats perquè suposa una millora per a l'empresa, un incentiu molt més gran que l'incentiu que donarà als joves que siguin contractats. Aquesta desproporció farà o farà molt més difícil la contractació d'aquests col·lectius. Per tant, hi ha marge per equilibrar fins i tot amb poc recursos. Que en voldríem tenir més? Ben segur. Aquí plantejam polítiques de fiscalitat diferents, però quan en tenim més també creim que s'ha de repartir d'una altra manera i que els prioritaris, en aquest moment, tenim clar qui són, que la gent veritablement ens preocupa que no tinguin la més mínima oportunitat de tenir una vida digna amb oportunitats de fer feina. I aquest quadre que ara construïm el podem viure amb molt més duresa el proper hivern i hauríem, entre tots, d'evitar que aquestes xifres empitjessin. Cregui'm que ens agradaria fer tot el possible i més en aquest moment a l'àmbit de l'oposició, però ens agradaria, li ben assegurat, que aquesta tendència canviés, però per açò ens haurem de banyar tots un poc més a favor dels que menys tenen.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Diputada. M'alegr enormement que entre les tres peticions crec que podríem intentar fer qualque cosa. La nostra obligació és intentar fer moltes coses, de les moltes que ens proposem, que alguna tenguem èxit.

Del que vostè em diu en aquesta segona part, realment amb un horitzó que li agraeix moltíssim perquè em parla d'entre tots intentar concertar alguns tipus de polítiques tendents a, malgrat les situacions amb pocs recursos, poder afavorir la gent que té, especialment joves, dificultats evidents per arribar a una primera ocupació. Li he de dir que hi ha una part molt vinculada a la primera ocupació en formació, que vostè sap que realment la nova reforma laboral, tot i que no tindrà lògicament el seu suport, supòs, sí que obri una via que relaciona formació i primera ocupació. Ningú no discuteix a Europa la vinculació entre una i l'altra. El que passa és que en aquesta comunitat autònoma ens trobam amb una situació de no-formació, d'abandonament, entengui un abandonament a l'ESO o en qualsevol cas per cap títol professionalitzant, que ens fa doblement difícil això.

Per això, la idea que teníem de vincular aquesta formació a l'empresa mitjançant un sistema més flexible on el jove entri a l'empresa. Perquè del que estam convençuts vostè i jo, és una frase que nosaltres repetim i que vostès hi poden estar d'acord o no, però jo crec que conceptualment sí, que és que la millor política social per als joves és que puguin trobar una feina. El que passa és que en aquesta comunitat vostè sap que trobaven feina sense formació. Perquè si nosaltres només tenguéssim un problema, que ara hi ha poca formació, podríem afrontar polítiques, com alguna que el president ha anunciat fa molt poc temps, d'haver aconseguit històricament allò que mai no havíem

tengut que és aclarir a l'administració de l'Estat, aclarir més la necessitat que aquesta comunitat allargui la temporada mitjançant subvencions a la seguretat social de manera que els fixos discontinus tinguin més facilitat d'alleugerir els costos laborals d'aquests contractes, allargar aquestes temporades i per una part fer una acció contundent dins un àmbit que vostè sap molt important del PIB. Aquesta és una acció important que històricament la demanava el sector, que no és exactament aquesta que vostè em demana, però que sí és molt important per a aquesta.

També quan vostè em demanava si la reforma laboral afavoria l'empresari entendra per què jo sostenc que volia conèixer, i disculpi'm, un sistema professional en el qual l'empresari paga tota la formació professional. En el sistema germànic l'empresariat paga tota la formació professional, excepte el dia o dos que van a classe, a l'institut, com és lògic, però que paga tot el contracte, a més amb estímuls, i paga la formació. És una manera en què l'empresari està conscienciat que té un retorn, però el més espectacular que vaig veure és que està quantificat el retorn econòmic a cinc, sis anys vista de formar els teus treballadors, sigui que aquest quedi o sigui que et vengui un format per una altra companyia.

Per tant, no dubti que jo som el més interessat, dins una situació complexa, de conèixer sistemes perquè, com vostè diu, si l'empresa té unes facilitats per a allò que ens interessa a tots, que contracti, que contracti, que contracti joves també, ens formi i contracti joves. Jo voldria, estic convençut, que flexibilitzar el paper de l'empresa amb la formació i implicar-la econòmicament, donar-li un tomb a aquest sistema que tenim de formació, farà que els joves es formin. Sense formació no ens els contractaran, els podem subvencionar, els podem emparar, podem tenir un estat o una comunitat que els ajudi, però no els inserirem mai si no els formam i per formar segurament tindrem dificultats amb el sistema tradicional, perquè són persones que tal vegada tenen altres interessos que una formació més acadèmica que pràctica. Li asseguro que estic convençut que amb allò que em deia de concertar polítiques actives li brind ara mateix la meua mà per a tot allò que pensi, independentment que no ens posem d'acord amb altres qüestions, si ens hi posàssim en temes de polítiques actives si més no en polítiques d'estímul en formació i ocupació de joves, ja hauríem avançat un dels tres o quatre grans problemes, grans, grans problemes, d'aquesta comunitat. Em té a la seva disposició.

Treure recursos de formació, si no els podem treure dels pressuposts generals els haurem de treure de les empreses bonificant, ajudant o implicant les empreses i reequilibrar la balança serà més complicat, però no dubti que intentarem una distribució territorial que ens doni més capacitat de gestionar nosaltres directament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Compareixença del president del Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre el Pla d'equilibri econòmic (escrit RGE núm. 3132/12, presentat pel Govern de les Illes Balears).

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del president del Govern de les Illes Balears per tal d'informar sobre el Pla d'equilibri econòmic, escrit RGE núm. 3132/12, presentat pel Govern de les Illes Balears. Intervindrà, en primer lloc, el president del Govern de les Illes Balears, sense limitació de temps.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Comparesec davant del Ple d'aquest parlament a petició pròpia i hi comparesec per exposar les mesures acordades en el Consell de Govern del passat dia 30 d'abril, mesures que, com saben, formen part del Pla econòmic financer d'equilibri de les Illes Balears per al període 2012-2014, un pla que ha estat presentat a l'Estat per a la seva consideració i després d'acordar-lo per a la consegüent aprovació en el si del Consell de Política Fiscal i Financera.

Com saben les comunitats autònomes del nostre país han de presentar un pla econòmic-financer de reequilibri a tres anys. És la conseqüència d'haver incomplert els objectius d'estabilitat pressupostària. En aquest pla, com també saben, s'han de recollir les mesures de despeses i ingressos que permetin corregir la situació i d'aquesta manera complir amb els objectius d'estabilitat pressupostària.

Vull recordar davant aquesta cambra que en els darrers sis anys la nostra comunitat ha presentat plans de reequilibri com el que avui tractam, però amb caràcter previ a la seva aprovació pel Consell de Política Fiscal i Financera, cap dels anteriors no va ser aprovat en Consell de Govern ni va ser objecte de cap debat parlamentari. Aquesta és la primera vegada que passa tant una cosa com l'altra: aprovació en consell de govern i ser objecte de debat parlamentari.

Ho dic, senyories, perquè no tot consisteix a aprovar grans lleis amb grans principis i obligacions legals. A l'acció de govern i en la vida democràtica primerament hi ha els usos i l'actitud transparent i oberta al debat, sense que faci falta cap llei per enmig que hi obligui.

Aquest és el cas del debat que ens ocupa i aquesta ha estat i és la vocació permanent del govern que presidesc, transparència, voluntat de debat i contrast de parers, així com disposició a la conciliació en el que sigui d'interès dels ciutadans de la nostra comunitat, l'interès dels ciutadans, que és l'únic interès que aquest govern té present a l'hora de prendre decisions. No hi ha cap altre interès més.

Els deia, senyories, que des de l'aprovació de la Llei d'estabilitat pressupostària l'any 2005 s'han presentat sis plans d'equilibri. Els resultats de tots han estat francament desesperançadors. El dèficit públic l'any 2006 es va situar en l'1,23 del nostre producte interior brut. L'any 2007 es va situar en l'1,95%. L'any 2008 es va incrementar notablement el dèficit i es va situar en el 3,28 del PIB, quan el màxim autoritzat era del 0,75%. L'any 2009 amb un màxim també d'autorització del 0,75% es va arribar al 3,45%. L'any 2010, el dèficit públic es va situar en el 1.064 milions d'euros, és a dir, el 4% del nostre producte interior brut quan el màxim permès era del 2,4. I en l'exercici 2011, a 30 de juny, el dèficit pressupostari era del 2,1 del PIB, perquè el que situava la previsió de tancament amb un dèficit pressupostari del 4,2 i un dèficit en termes SEC, incloent els comptes de despesa desplaçada, és a dir, els 409, del 5,2 del producte interior brut.

Respecte d'aquest darrer exercici, m'han de permetre dir que l'aprovació del pla d'equilibri el juliol de 2011 ens va permetre adoptar les mesures d'ajust de despesa apropiades per poder afirmar que, ultimant la gestió definitiva del pressupost de l'any 2011, el Govern manté una xifra definitiva del dèficit públic en termes SEC del 3,93% del producte interior brut.

Aquests grans desgavells en despeses i ingressos petits en aquests darrers anys varen tenir el seu reflex inevitable en la necessitat d'endeutament de la nostra comunitat. Mentre el deute públic va passar del 4,4 del PIB en el 2003 al 6,9 en l'any 2007, inversions reals, inversions que podrien agradar o no, però que hi eren. Des de l'any 2007 fins al 30 de juny del 2011 aquesta xifra d'endeutament es va incrementar deu punts percentuals i va passar del 6,9% al 17,1% a raó de 700 milions d'euros de mitjana anual. Aquestes són les famoses inversions silencioses, que no són silencioses, que no sentim i que no veim, però sí que ens toca pagar.

(Alguns aplaudiments)

Actualment, la previsió d'endeutament en data 31 de març és del 16,7% del producte interior brut, i les xifres i les gràfiques són absolutament definitòries, no són fonts d'aquest govern, fins i tot el Banco de España i Direcció General del Tesoro y Política Financiera, evolució del deute en aquesta comunitat queda clarament visible on es va i s'ha produït el gran deute d'aquesta comunitat, són xifres del banc, no són xifres nostres. Són xifres del Banc d'Espanya. No és interpretable, és absolutament realista, les dades canten per si soles, encara que a alguns no els agradin com estan.

Aquestes són les xifres, senyories, i a partir d'aquestes xifres alguns es poden dedicar a repetir mantres sense contingut o proferir judicis d'intencions que no són tolerables en democràcia, a pontificar els dissabtes i diumenges des de les terminals mediàtiques o encapçalar qualsevol manifestació, però convindran amb mi que el que ens convé a tots, a tots els aquí presents i sobretot el que convé a aquesta comunitat, a tots els ciutadans de les Illes Balears és un poc més d'humilitat i molt més d'autoexigència. Convé humilitat i autoexigència també perquè, saben sobre qui han carregat la sostenibilitat dels nostres serveis? Jo els ho diré: la conseqüència més greu d'aquest desgavell és que davant la impossibilitat de continuar finançant el malbaratament en crèdit bancari es va carregar

sobre les espatlles dels proveïdors i creditors de la comunitat la sostenibilitat dels nostres serveis.

Aquest govern ha presentat 230.000 factures!, 230.000 factures simplement per equilibrar el pagament de proveïdors, no són totes, són les que hem pogut presentar, 230.000 factures, cents de milions d'euros dels proveïdors als quals es deia "no et preocupis, ja cobraràs", del 2008, del 2009, del 2010, del 2011, no són d'aquestes, no, no, no facin així, són de la seva gestió, tenen les dates, estan computades, posa l'any de la factura!

(Alguns aplaudiments)

Posa l'any, a la factura -és que s'ha de saber-, a la factura posa l'any de la factura, 2008, 2009, 2010 i 2011, no són factures del passat, són factures de la seva gestió, ja ho sé que no els agrada, però aquesta és la realitat!

Ells, aquestes persones, han tengut la responsabilitat de sostenir amb el seu esforç el crèdit dels serveis públics i és just reconèixer el seu esforç i per això era imperiós que la primera mesura d'estímul de la nostra activitat econòmica es dirigís a contenir i a saldar l'embolic de deutes que es va trobar aquest govern en accedir a l'Administració.

A això hem adreçat els nostres esforços i això contribueix també al mecanisme de pagament a proveïdors acordat amb l'Estat i que finalment cobraran. No és just, no és de rebut que l'Administració demani als proveïdors que li facin feina i després no cobrin. No és just. No és acceptable. No és tolerable. És que l'Administració ha estat la que ha provocat que les empreses tanquin, que hagin de fer reducció de les seves estructures perquè a aquell a qui li demanava la feina, després no el pagava. És difícil d'entendre això? Jo no crec que sigui difícil, és simplement pagar per allò que tu reclames que et facin una feina.

Vist, per tant, el panorama, hauríem de coincidir tots que no es tracta tant de proferir proclames sobre l'estat del benestar com d'actuar precisament per estimular i mantenir aquest estat del benestar, i d'actuar amb polítiques, dia a dia, que de veritat defensin l'estat del benestar i que el defensin no amb titulars ni amb demagògies, que el defensin de veritat, que el defensin fent-lo sostenible, perquè cada vegada que s'han aplicat determinades polítiques a la nostra comunitat i al nostre país l'estat del benestar ha acabat destrossat i destrossat per aquells que després aparenten plorar per com està l'estat del benestar que ells mateixos han proporcionat.

Davant la caiguda dels ingressos d'aquests anys hauria de semblar lògic ajustar les despeses. Menys ingressos, menys despeses. Menys capacitat d'endeutament, menys deute nou. Crec que això és coherent, és de sentit comú. Un a casa seva no gasta el que no té i, si no, va al banc demana un préstec i després el torna, però mirin, sorprenentment no només no va fer així, sinó que assistim a un increment exponencial de les despeses, sobretot les no financeres, exercici rere exercici.

I és obvi que davant una crisi d'endeutament hauria estat sensat establir polítiques de contenció que desendeutassin la nostra economia, però no, això no es va fer i a l'argument de "ja carregaran amb el deute les generacions futures" es va endeutar el nostre sector públic fins a cotes no suportables, absolutament irresponsables.

En fi, si es tractava d'apostar pel creixement econòmic s'haurien d'haver fet totes les reformes estructurals que en aquell moment la nostra economia sí que demanava, però en lloc d'això, en lloc d'aplicar el tan demanat sentit comú el que es va fer va ser burocratitzar els processos fins a l'extenuació, es varen dilatar actuacions subjectant-les a moratòries sense fi. Com a exemple, l'IBAVI es va dedicar a comprar molts d'habitatges en plena crisi, això darrer no els puc demanar..., perquè sé que no em contestaran, però no tenc cap resposta, hi faig referència perquè és un clar exemple que quan hi ha crisi es compren més habitatges, el Sr. Conseller ho pateix avui en la seva gestió.

Deim, per tant, que l'única política que condueix a l'èxit passa per continuar ajustant les nostres despeses als nostres ingressos: la política de l'equilibri -insistesc- la política del sentit comú. Es tracta de desendeutar el nostre sector privat, però també i especialment el nostre sector públic i, al mateix temps, continuar adoptant mesures de reforma estructural de la nostra economia que ens permetin una millor adaptació en aquesta situació de canvi econòmic. Vull remarcar la necessitat que les reformes siguin estructurals, perquè si no, no serviran més que per enganyar-nos i, el pitjor, enganyar la nostra societat.

Nosaltres no som aquí per posar pegats i continuar temperant i mirant cap a una banda en el futur. Som aquí, no només per solucionar els problemes d'avui, sinó també per solucionar els problemes de les noves i pròximes generacions. Les mesures de despeses i d'ingressos incloses al pla d'equilibri persegueixen precisament això que acab de dir i culminar amb èxit l'objectiu de reducció del dèficit públic a l'1,5% del PIB al tancament de l'exercici, que és el nostre compromís, especialment el compromís amb nosaltres mateixos.

És un pla d'equilibri econòmic estructural amb dues grans línies: la primera, una sèrie de mesures d'estalvi i increment d'ingressos que suposaran el compliment estricte de l'objectiu del dèficit i de l'equilibri pressupostari. Això és, senzillament, no gastar més del que et puguis gastar. No gastar més del que puguis ingressar, la base de qualsevol economia familiar. I la segona línia, una sèrie de mesures d'impuls destinades a crear el marc adequat per a un creixement econòmic sostenible. Per tant, estalvi i, al mateix temps, estimulació de l'economia.

Respecte de les mesures d'increment dels ingressos aquesta cambra ha convalidat el Decret Llei 4/2012, de mesures tributàries per a la reducció del dèficit, que suposa la possibilitat d'obtenir increment d'ingressos per un import de 77,28 milions d'euros.

Respecte d'això, destaca la utilització de la capacitat normativa a l'impost sobre vendes al detall sobre determinats hidrocarburs i la introducció de la progressió fiscal a l'impost sobre transmissions patrimonials.

D'altra banda, es posa en marxa un pla extraordinari de lluita contra el frau que té com a objectiu la reordenació de les activitats, els òrgans i els procediments de control tributari, a més d'un pla d'eficiència en la recaptació dels tributs dirigit a reduir les dades per fallits i millorar també les dades per ingressos. En aquest mateix capítol de mesures destinades a millorar els ingressos s'inclouen també els ingressos que es puguin obtenir per venda de patrimoni públic, en una estimació conservadora ajustada als preus base de licitació en les subhastes d'immobles establertes per part de la Conselleria d'Administracions Públiques.

Pel que fa a les mesures d'ajust en les despeses, les mesures incloses suposen un estalvi de 263,8 milions d'euros. Es tracta de mesures i actuacions tendents a corregir i aconseguir que, a pesar de l'esforç que suposen, aquest esforç sigui compartit per tots perquè el compromís ha de ser de tots i per a tots.

En aquest sentit, és necessari assenyalar que en el darrer quadrienni, en els darrers quatre anys, les plantilles públiques varen passar de 24.898 persones a 29.425, es va incrementar la plantilla pública amb més de 4.500 persones. No és una dada intranscendent perquè de bell nou es tracta d'un fet que reflecteix una manera de fer i d'entendre la gestió dels interessos de tots, respectable, però no compartida, 4.500 persones més, a les quals hem de pagar i no els podem pagar, que és insostenible i que és irresponsable, i que és irresponsable, i que és irresponsable, i que és irresponsable i que és irresponsable.

(Alguns aplaudiments)

Per tot això s'han de prendre i s'han pres mesures com congelar l'oferta pública d'ocupació, estendre la jornada setmanal dels empleats públics a 37,5 hores, suspendre el complement retributius i els complement de les prestacions de la Seguretat Social per incapacitats temporals, suspendre els ajuts d'acció social, excepte l'ajut per fills i el que afecta persones amb discapacitats, o suspendre lliurances i dies addicionals de vacances. Tot això per evitar reduccions directes damunt els salaris.

Totes aquestes mesures es combinen amb una modernització de les nostres estructures i la possibilitat de flexibilització de les jornades, implementant una política de conciliació de la vida familiar amb la vida laboral. En aquesta matèria per ser competitius hem de rebaixar o bé els costos no salarials o bé els costos salarials i, evidentment, ens convé actuar amb urgència sobre els primers, sobre els no salarials abans de veure'ns obligats a actuar o que ens obliguin a fer-ho sobre els segons.

Als plans de reequilibri, en aquest pla d'equilibri econòmic que els explicava a l'inici de la meua intervenció fa anys que es diu a l'Estat que elaborarem una relació de llocs de treball als àmbits educatiu i sanitari, fa anys que es diu. No obstant això, avui encara continuem igual, sense saber exactament quants de treballadors tenim i quines tasques exerceixen d'una manera directa. Per això, els anuncio que ja hem treballat en l'elaboració d'aquesta relació perquè és un compromís que inclou el pla que avui debatem.

És absurd negar que qualsevol pla d'equilibri que s'hagi de dur a terme en aquesta comunitat passa obligatòriament per l'educació i per la sanitat, perquè són els dues conselleries amb més pressupost d'aquest govern. Garantir una educació de qualitat que permeti a la nostra comunitat sortir dels vagons de cua requereix un esforç permanent i en aquest sentit, a més de mantenir el nostre compromís amb determinades infraestructures educatives que són urgents, hem de reordenar els nostres recursos destinant més esforços a incrementar les hores lectives i fent que l'increment de ràtios alumne-professor no vagi en detriment dels objectius.

També, és una obvietat que l'augment de les hores lectives als professors no en si una mesura d'estalvi, però ha de comportar la contractació de menys interins, la qual cosa sí suposa un estalvi. És una optimització de la nostra plantilla, res de nou, i per descomptat un fet que posseeix tota la lògica que necessitat aquesta difícil situació econòmica.

Vull també però reconèixer el treball dels nostres docents, amb ells passen la majoria de les hores del dia els nostres fills i també són l'exemple en què es reconeixen. Per tant, és el deure de l'Administració reforçar la seva autoritat dins les aules.

Vull parlar també de sanitat i compartir amb vostès un fet que, al meu parer, no té sentit perquè quan parlem de sanitat s'accepta -i no sé per què-, es dona per suposat, el recurrent desfasament pressupostari. Any rere any, durant els darrers temps, el nostre sistema públic de salut ha presentat desfasaments pressupostaris de l'ordre del 15%; fins i tot l'any 2010, del 25%.

I pitjor encara, els responsables d'això continuen fent rodes de premsa en què parlen i diuen coses, perquè, les seves manifestacions, no les puc ni repetir per respecte a les persones a les quals van dirigides, perquè els anys 2008, 2009 i 2010, en lloc d'aplicar el pressupost a la totalitat dels compromisos de despesa assumits i recollits en compte de despesa, curiosament el 409 es va deixar sense aplicació, i en aquest compte es varen deixar 120 milions d'euros. 2008, 2009 i 2010.

A algú se li ha ocorregut demanar als subministradors de material sanitari, a les empreses de diversa índole que presten els serveis als nostres hospitals, o a les de subministrament mèdic què pensaven del fet?, que l'administració mantengués deutes des dels anys 2008, 2009 i 2010? A qualcú se li ha ocorregut? Idò miri, a mi m'han vingut a veure. Sí, a vostè el venien a veure per veure si cobraven; a mi em venien a veure per si cobraven d'una vegada.

(Aldarull)

Jo ho entenc, jo ho entenc. Idò a mi m'han vingut a veure, a mi m'han vingut a veure, perquè precisament no se'ls pagava i no se'ls reconeixien factures del 2008, del 2009 i del 2010, així de real. Idò, miri, si vostè pensa que no és cert està dient mentiders als proveïdors que m'ho han dit.

(Alguns aplaudiments)

Un sistema de salut modern i eficaç requereix una voluntat decidida per reordenar els recursos, i el Pla de reequilibri estableix les bases per fer-ho mitjançant la modificació horària dels nostres centres de salut, amb la concentració de serveis, amb la reducció temporal del 32% de la carrera professional, amb una reestructuració dels serveis sociosanitaris que seguim i continuarem prestant, amb la centralització de les compres, la reducció de la factura farmacèutica, l'anàlisi i la reformulació de la cartera de serveis.

Aquest pla també estableix les mesures necessàries per centralitzar les compres en matèria d'energia, de la comunicació i, en definitiva, del subministrament a l'administració per poder obtenir un necessari estalvi de costos.

El pla aprofundeix en la reestructuració del nostre sector públic instrumental. Com saben estam fent una profunda reordenació del nostre sector públic perquè de veritat serveixi per prestar serveis essencials que no distorsionin els mercats. Passar de 179 empreses i ens a 75 és l'objectiu que es vol aconseguir durant aquest exercici. Per això afegim ara l'establiment de polítiques estrictes de reducció dels consells d'administració, així com la vinculació de retribucions complement d'objectius pressupostaris perquè no és igual com es gestionin els doblers públics i perquè no hi ha prou amb omplir les lleis d'enunciats. Cal aplicar les lleis.

I, en fi, amb caràcter general i en compliment del que disposa la Llei de pressuposts de la comunitat, en el cas que no es compleixin les previsions d'ingressos que ens havia transmès l'Estat, es declararà la indisponibilitat dels crèdits de les diferents conselleries, a les quals, a tots els consellers, els vull agrair públicament l'esforç que sé que suposa per a la seva gestió en cada una de les seves àrees.

(Alguns aplaudiments)

La situació creada és la que és, fins i tot, com els he exposat, molt pitjor del previst. Aquest esforç en tots els àmbits de la nostra administració ha de fer-se, també, senyories, també en les nostres organismes autònoms, i així ho insta el meu govern a aquest mateix parlament i a la Sindicatura de Comptes. Obliga a l'acció compromesa i ràpida, i sabedor d'això aquest govern la primera cosa que va fer va ser aplicar-se a si mateix reduir les conselleries i direccions generals, establint estrictes controls als contractes per complir amb una manera d'entendre la política com un servei i no com una oficina de contractació, eliminant dietes i privilegis.

Devem, no obstant això, acompanyar tot l'anterior d'una decidida política d'impuls de la nostra activitat econòmica, una política que ens permeti mantenir el creixement del 2011 i incrementar-lo per ser conscients i consistents durant uns anys, perquè d'aquesta manera es recuperen principalment els ingressos, i podem aplicar els excedents a desendeutar el nostre sector privat però especialment el sector públic. Plantejam per això un pacte pel creixement, que en opinió del Govern hauria de preveure tota una sèrie de mesures de caràcter legislatiu administratiu, mesures que ens serveixin per establir un marc adequat al creixement econòmic sostenible. És necessari actuar sobre quatre grans eixos fonamentals: reactivar les nostres activitats desburocratitzant els processos; permetre la liberalització i les llicències exprés en matèria de comerç i

d'indústria; fomentar la modernització i l'adaptació del nostre sector turístic i d'activitats complementàries, cosa que ja es troba en gran manera avançada amb la reforma de la Llei general turística; i, finalment, organitzar l'ordenació del nostre territori a la Llei del sòl de les Illes Balears, l'única comunitat autònoma d'Espanya que no té una llei del sòl aprovada.

El Consell de Govern del passat dia 4 de maig va estudiar la programació i les línies generals d'aquestes actuacions, que ens permeten donar un impuls a la nostra activitat econòmica. L'interès del Govern és sotmetre-les al debat amb les forces polítiques d'aquesta cambra i pactar-ne l'aplicació. És un compromís de tots articular les polítiques necessàries que ens permetin generar un major creixement econòmic que garanteixi el benestar que hem aconseguit entre tots. Recuperar l'estabilitat pressupostària, el camí del creixement i l'ocupació no tinguin cap tipus de dubte que és l'única recepta vàlida per a l'èxit. L'experiència demostra que és millor una llei que, encara que incompleta, pugui sorgir d'un pacte i de la conciliació d'interessos que cap llei o totes les lleis plenes de veritats absolutes. La responsabilitat del govern que presidesc és la d'estar disposat a aquest pacte pel creixement amb els grups polítics presents en aquest parlament, i els reiter que així ho faré en els pròxims dies als efectes que en el termini que establím puguin i puguem conciliar, debatre les nostres diferents solucions per assegurar el creixement de la nostra comunitat, la de tots.

El Pla d'equilibri, compost per aquestes dues gran línies d'actuació, l'ajust de despeses i l'increment d'ingressos alhora que s'impulsa l'activitat econòmica de la nostra comunitat, és un pla seriós, elaborat amb rigor i en defensa del nostre futur i redactat, sobretot, perquè es compleixi, no simplement per presentar-lo. El Pla d'equilibri és necessari per poder continuar subjectant les regnes del nostre futur, i sobretot és necessari per no traïr-nos nosaltres mateixos ni traïr la nostra història del dinamisme i del benestar.

Senyories, avui els nostres ciutadans es demanen i ens demanen si és necessari tant d'esforç, si ho aconseguirem, i la meua resposta, la resposta del Govern i la del grup parlamentari majoritari en aquesta cambra, és que sí, que sí que val la pena fer l'esforç, que sí que ho aconseguirem per molts de motius. En primer lloc, perquè la intervenció de la nostra comunitat no és una opció, no és una alternativa; avui els que amb la ineficiència de les seves polítiques ens han deixat a les portes d'aquesta intervenció tracten de convèncer-nos que una intervenció no seria cap trauma, i davant això convé recordar que, abans que altres coses, hem de continuar preservant l'autonomia de les nostres decisions en matèria pressupostària i financera.

(Alguns aplaudiments)

Han estat ja molts d'anys construint dia a dia l'autonomia juntament amb els ciutadans de la nostra comunitat com perquè ara abdiquem d'allò que tant ens ha costat conservar i mantenir. La intervenció no és una alternativa, de cap manera, i per això hem de prendre les decisions difícils, valentes, impopulars però necessàries per a aquesta comunitat.

En segon lloc, ho estam aconseguint i ho aconseguirem, perquè a la nostra comunitat, tots, hem superat altres crisis i les hem superades bé. Ho vàrem fer amb la crisi del 73, quan la nostra jove indústria turística va saber sobreposar-se a una escalada de preus consecüència de les pujades de sectors energètics. Durant els anys vuitanta les taxes de creixement de la nostra economia ens van permetre acostar-nos en termes de convergència als països més dinàmics d'Europa. Superàrem, i la superàrem bé, la crisi del principi dels anys noranta gràcies a la nostra menor dependència del consum intern i a la nostra acreditada vocació exterior, originant la internacionalització de la nostra economia. Per tant, si ho vàrem fer abans i ho vàrem fer bé, també ho estam fent bé ara; és difícil, però és el que toca fer ara.

Encara en aquest context de crisi econòmica la nostra economia fa créixer l'any 2011 gràcies a l'empenta del nostre sector serveis, i la nostra previsió és continuar creixent lleugerament enguany, a diferència del context recessiu de l'àmbit estatal. Hem de ser consistents durant més temps i en aquest camí de creixement hem d'aspirar també a incrementar-lo.

I finalment, en tercer lloc, perquè sabem que a la nostra comunitat hi ha ànims suficients per a qualsevol empresa per complexa i difícil que sigui. Ho hem viscut aquests mesos de govern, quan hem compartit esforços amb tots els sectors i ens socials, amb les nostres empreses i treballadors, amb les nostres associacions i entitats amb finalitats socials, amb els nostres comerciants i autònoms, amb els nostres agricultors i treballadors del sector primari, amb els nostres empleats públics en els àmbits de la docència, la sanitat i els serveis essencials a la comunitat. El treball que fan i el seu compromís decidit per superar les dificultats és encomiable, i és de justícia també reconèixer-ho avui en aquesta cambra.

Avui, senyores i senyors diputats, es tracta de complir sense demores les exigències que deriven del nostre compromís de representació i d'estar a l'alçada dels nostres representats. El govern que presidesc adopta decisions des del primer moment i està compromès a continuar adoptant les decisions que el present i sobretot el futur de la nostra comunitat requereixen. Bona prova d'això és aquest pla d'equilibri econòmic que hem presentat.

Ara, senyores i senyors diputats, es tracta d'estendre la mà i de sol·licitar als grups d'aquesta cambra que també ens acompanyin en aquest camí, camí de dificultats, camins que no són fàcils, camins en els quals hem d'estar a l'alçada de les circumstàncies, camins en els quals no hem de pensar en nosaltres mateixos ni en les nostres ideologies, camins en els quals estam compromesos per alguna cosa més del que nosaltres representam; estam compromesos amb unes illes, amb uns ciutadans, amb un país; estam compromesos amb el fet de no fer les coses per quedar bé o perquè no et mirin malament; estam compromesos a lluitar amb les dificultats, a patir i a desgastar-

nos personalment. Aquest compromís, senyores i senyors, l'assumeixo jo com a president d'aquest govern. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, president. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, vostè ha parlat de números; jo li parlaré de persones, dels ciutadans i les ciutadanes d'aquesta terra.

(Petit aldarull)

Parl en nom del Grup Parlamentari Socialista sent conscient que hi ha molts de ciutadans que avui li voldrien fer moltes preguntes: joves que no saben quina esperança de futur tenen, els malalts, els ancians, els dependents; els malalts crònics encara més, si són crònics encara més preguntes; els treballadors del General i del Joan March, sobre els quals no ha dit ni una paraula... En definitiva, moltíssims de ciutadans que tenen por de les decisions que està prenent el seu govern.

Conscient d'això li dic, Sr. President, que ja era hora que comparegués en aquest parlament, ja era hora perquè durant cinc ocasions s'ha negat a comparèixer en el Parlament de les Illes Balears a explicar el que volen fer.

(Petit aldarull)

I avui ve aquí a explicar-nos una decisió presa. Això no és diàleg, això no és transparència, això no és consens, Sr. Bauzá. Vostè ve aquí a explicar-me el que vostès ja han decidit tot sols. L'escenografia de dilluns era la realitat del seu govern: vostès, esquena paret, tots sols, anunciant un atac frontal a l'estat del benestar de les Illes Balears. Aquesta és la realitat del seu govern, i ve aquí avui al Parlament a explicar-nos el que ha decidit, i després ens diu "facin-se corresponsables", d'una cosa que no hem parlat en absolut. Això no és ni diàleg, ni transparència, ni la forma de governar que necessitam en uns moments de tantes dificultats. Li ho he dit en moltes ocasions i li ho repetesc avui. Es necessita, Sr. Bauzá, diàleg; es necessita consens, es necessita estendre la mà abans de prendre la decisió. Sap què és fer un pacte?, saber escoltar el que opinen els altres i, entre tots, decidir; això és pactar. El que vostè fa és imposar, i es pensa que imposant ens callarà la boca. Iddò mai no va tan equivocada, a nosaltres no ens callarà la boca i li plantejarem les alternatives des de l'esquerra, que és el que representam.

Miri, ara ja fa gairebé un any que vostè governa. Vostè ha vingut aquí com sempre, a parlar de l'herència. No perdre ni un segon, fa un any que vostè governa i ve aquí a explicar les seves decisions, les que ha pres el seu govern en aquest pla de retalls. Li diré que en un any ja l'hem pogut observar una mica, a vostè i als seus consellers, i ja els ciutadans ens hem adonat de coses que jo crec que són bàsiques en la seva forma de governar. Hi ha cinc característiques que els defineixen, cinc. La primera -no és que una sigui més important que l'altra, totes són prou greus- la primera, la mentida, des del principi; es varen presentar a les eleccions mentint i continuen mentint cada dia; la mentida. La segona, la improvisació absoluta; el poc rigor, la poca credibilitat, les poques idees, la poca iniciativa política que tenen. La tercera, l'autoritarisme; la falta de diàleg, la falta de consens; vostès crec que gaudeixen d'imposar als ciutadans. La quarta, que són un govern profundament reaccionari, són la dreta més extrema; tot, les decisions polítiques, totes, tenen un objectiu final, destrossar l'estat del benestar, destrossar; que hi hagi drets adquirits pels ciutadans, vostès van a passar dels drets als privilegis, això és el que conceben. I la cinquena, una submissió extrema al Partit Popular de Madrid, una submissió a Gènova; diuen -no sé si és ver- que és perquè vostè vol fer carrera a Madrid, que no li interessa el d'aquí, que allò de la seva terra li és igual, que els ciutadans aquí...; en fi, en definitiva, que el que li interessa, el que li interessava era ser ministre i a veure si fa punts davant el Partit Popular, que com més dur som, més mascle, més retall, a veure si així em fan cosa grossa a Madrid.

(Remor de veus)

Diuen; no sé si és això, però la realitat és que ho estam pagant els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

(Més remor de veus)

Aquest pla de retallades...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, preg silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Aquest pla de retallades exemplifica molt bé aquestes cinc virtuts, o coses negatives, del seu govern, i exemplifica molt bé un any de fracàs del seu govern, Sr. Bauzá.

Vostè ens ha argumentat -vegem per què feim el pla de retallades- ha argumentat a la roda de premsa de dia 30 d'abril tres coses: que varen pressupostar malament els ingressos en el pressupost 2012, en el seu pressupost; que els falten doblers per a sanitat i educació perquè no les tenen ben pressupostades, segona qüestió; i, tercera qüestió, també ens ha argumentat que hem de complir l'1,5% de dèficit.

Bé, la justificació dels ingressos, debat de pressuposts, la Sra. Cabrer: "No vull acabar sense donar una petita pinzellada als ingressos; crec que tan important és pressupostar bé les despeses com els ingressos. Ingressos irrealment generen dèficit; ja ho hem vist -diu ella-; aquí no tenim inflat, la qual cosa és una garantia d'execució pressupostària". Resulta que el

vicepresident dia 30 d'abril ens diu que li falten 190 milions d'ingressos, per tant els varen inflar i ara els falten.

(Més remor de veus)

Primera decisió seva equivocada. Segona decisió: ara ens diuen que falten 200 milions i ara ens hem adonat que falten 200 milions en sanitat pública i educació pública. Bé, resulta que dia 6 de novembre el seu director general de Pressuposts els deia "hi haurà un dèficit de 206 milions perquè està mal pressupostat el pressupost en sanitat i educació". Segona mentida que justifica el seu pla de retalls.

I la tercera, Sr. Bauzá: hi ha altres fórmules, hi ha altres formes de fer política. Vostè està obsessionat amb l'austeritat i amb les retallades, i el compliment de l'1,5 de dèficit, i nosaltres li deim que hi ha altres fórmules. Vostè ha de ser valent. Jo vull un president del Govern que se'n vagi a Madrid i defensi amb valentia els interessos de les Illes Balears, i que se'n vagin al Consell de Política Fiscal i Financera i que li diguin al Sr. Rajoy que no és 1,5% de dèficit, perquè això ens estrangula, perquè estrangula la sanitat, perquè estrangula l'educació i perquè estrangula els ciutadans de les Illes Balears, no vull un president que se'n va a Madrid i acota el cap, per interessos propis del seu partit o no sé quins, m'és igual, però vostès han anat allà i han acceptat l'1,5% de dèficit. I sap per què estan contents molts ciutadans europeus que hagi guanyat el Partit Socialista a França diumenge? Perquè hi ha altres formes de fer política, perquè nosaltres pensam que no només s'ha de retallar, que no només s'ha de ser auster, que si no feim polítiques d'estímul de l'economia no hi ha forma de sortir-ne. Aquesta és la realitat, Sr. Bauzá, per tant deixi d'estar tan tancat.

I vostè ens explica aquest pla de retallades, fonamentat en tres mentides que li acab de dir i per què serveix? Per tancar dos hospitals públics, perquè els centres de salut tanquin a les cinc del capvespre, per deixar a zero Son Espases a l'estiu, per acomiadar entre 1.000 i 2.000 empleats públics a les Illes Balears, que no ho ha dit, per amuntegar els al·lots a les escoles, per reduir el professorat, per reduir els programes d'atenció a la diversitat, a més d'això augmentam les taxes universitàries, disminuïm les beques escolars, en definitiva, què estan fent? Empenyen la població cap a la sanitat privada i cap a l'educació privada i aquest és el seu model, aquesta és la justificació real de tot això que fan, empenyer la gent que pot que s'ho pagui i qui no pot que quedi a la cuneta, això és la duresa del pla de retalls que ens presenten avui aquí en el Parlament, aquesta és la protesta que tenen del Partit Socialista i aquesta protesta la farem sempre, perquè és un pla de retalls injust, no és d'austeritat, és d'injustícia social; el que fan és ofegar el present i el futur de la nostra comunitat autònoma.

Miri, Sr. Bauzá, com que jo només tenc deu minuts, aniré avançant. Vostè no ens ha explicat ni què pensen fer amb l'Hospital General i amb Creu Roja, esper que ho expliqui ara; no ens ha explicat si tenen doblers per fer Son Dureta; no m'ha explicat el que li he dit abans, que vostès saben que no poden derivar a Sant Joan de Déu i a Sa Creu Roja, no ens explica en absolut res, el que fa és un pla de retalls duríssims que va contra la Constitució, que va contra l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que va contra els ciutadans, que va contra els metges, que va contra les infermeres, que va contra els malalts, que va

contra tothom. I no se'n dóna compte, Sr. Bauzá, que hi ha altres fórmules? Hi ha altres alternatives.

Vostè, el que ha d'explicar avui aquí és per què decideix fer això i no fer una altra cosa, perquè sempre hi ha altres alternatives, política és decidir, governar és prioritzar i vostè ha prioritzat aquests retalls, ens hauria d'explicar per què aquests i no uns altres.

Jo li deia que el seu govern té cinc formes, cinc coses que el caracteritzen: les mentides, i faré una cosa molt ràpida, frases textuais seves, just fa un any a una entrevista: *"No voy a privatizar servicios, los ciudadanos han de tener los mejores servicios provengan de donde provengan"*, Sr. Bauzá dixit; *"Afrontaré el paro ayudando a los generadores de empleo, a las pequeñas empresas y autónomos"*, per cert, ni una paraula en el seu discurs dels aturats, dels gairebé 90.000 aturats de les Illes Balears; *"Uno de cada cuatro euros será para la educación de calidad, será la legislatura de las autopistas de la educación"*, avui vostè gasta un de cada cinc euros per pagar els bancs, a l'educació res de res, Sr. Bauzá.

(Remor de veus, alguns aplaudiments i petit aldarull)

"No pienso reducir funcionarios -no pienso- hablo de redimensionar, debe hacerse lo mismo con menos respecto a los servicios públicos"; "Jamás me he planteado el copago sanitario", ja el tenim, Sr. Bauzá, ja el tenim.

En definitiva, les mentides, hi ha aquestes i moltes més. La improvisació queda molt clara amb aquest pla d'ajusts, amb aquest pla de retallades, no tenen planificat ni Son Dureta, ni Hospital General, ni les escoles, ni res, absolutament res. Autoritarisme, ja es veu, diàleg amb ningú, perquè deu ser una broma això del pla econòmic, no, Sr. Bauzá?, deu ser una broma que això és un pla de creixement econòmic per a les Illes Balears.

L'única novetat sap quina és, que vostè ven com a novetat? La llicència exprés. Sap de què deriva? De la Directiva Bolkestein. Sap com es va obrir l'Hospital de Son Espases? Amb la llicència exprés, amb declaració responsable; per tant, Sr. Bauzá, ja basta de vendre fum, ja basta de vendre fum, que això no és cap mesura nova, això ja es fa.

Per tant, autoritarisme, absolutament cap diàleg amb ningú, profundament reaccionari; l'objectiu final és canviar el model social que tenim a la nostra comunitat autònoma i submissió extrema davant el Govern de Madrid.

I li ho repetesc, i acab així, Sr. Bauzá, hi ha altres formes de fer política, hi ha una alternativa i encara que sigui molt breument i molt ràpidament li explicaré una cosa, unes quantes coses: vostè ha decidit retallar 350 milions i pegar la destrallada a l'educació i a la sanitat; jo li dic que jo, si fos presidenta, no faria mai això, mai no tancaria un hospital públic a les Illes Balears, mai, i això ho hem demostrat, hi ha alternatives, Sr. Bauzá, hi ha alternatives.

(Remor de veus i petit aldarull)

Miri, si vostè tira endarrera aquest pla d'ajust i s'asseu a pactar un pla com toca amb l'oposició, amb els agents socials i econòmics trobarem alternatives, n'hi diré unes quantes.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Primer de tot, anirem junts al Govern de Madrid a reclamar el que ens deuen, el que ens deuen. Just d'aquest any vostè pot incloure la disposició addicional de l'Estatut, els 100 milions d'euros de convenis lligats a les inversions estatutàries, 100 que no hauria de fer pagar ni als treballadors del Joan March ni als treballadors de l'Hospital General ni als mestres que pensen acomiadar, 100 milions d'euros. Sr. Bauzá, Andalusia i Catalunya ho han presentat al seu pla de retallades, per què vostè no? Per què no té valentia?, per què no té coratge d'enfrontar-se amb qui toca, per què només és valent amb els febles de les Illes Balears?

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Per tant, aquests 100 milions. Vostè es nega aquí a posar l'Impost de Patrimoni als rics, perquè aquest pla només ataca els febles, als rics, deixar-los estar. Als de patrimonis majors de 700.000 euros vostè es nega a posar-los l'Impost de Patrimoni, recaptaríem 40 milions d'euros. Vostè em dirà: aquesta no és la meva política, jo no som de pujar impostos; bé, puguen els que volen. Però, a més, li puc repetir jo: per què en aquests moments ho fan Aragó, Castella i Lleó, País Valencià, Múrcia i altres comunitats autònomes? Saben qui governa en aquestes comunitats autònomes? El Partit Popular; 40 milions d'euros que vostè s'estima més retallar als treballadors i no retallar als que tenen un import superior a 700.000 euros, és una decisió política. Per tant, no em digui que no hi ha alternatives.

L'impost de l'ISIQIEMA, un impost a les empreses contaminants, recaptació 20 milions d'euros, que no hauríem de retallar als treballadors d'aquesta terra, vostè es nega a posar-ho. Per què? També em dirà que és per una qüestió que els governs del PP no ho fan? Bé, idò, a Aragó també ho han proposat, a Aragó no, a Castella i Lleó, i a Extremadura ja el tenen, governs seus. Per tant, és una decisió política.

I encara, si hi vol afegir més, afegim un parell de coses més, si vostè ho troba; sap què ens costa mantenir el metro cada dia als ciutadans de Balears? 22.000 euros cada dia, cada dia, de manteniment, cada dia, sense personal, i sense comptar el que devem, que devem molt perquè encara hi ha moltes coses que devem, Sr. Bauzá, 22.000 euros. Faci un pensament. Què ens costa mantenir el Centre d'interpretació de Cabrera que va fer el Sr. Matas? 1 milió d'euros cada any, mantenir-lo. Què ens costa el Palma Arena, mantenir-lo cada dia? 15.000 euros, cada dia, cada dia. Per tant, Sr. Bauzá, hi ha alternatives.

Vostè ha decidit la destrallada allà on l'ha decidida. I em diu: "acompanyin-nos". No, no l'acompanyarem en això, Sr. Bauzá, l'acompanyarem a asseure'ns a una taula, a dialogar Govern, oposició, sindicats i associacions empresarials i entre tots acordar un full de ruta, i acordar significa escoltar els altres, escoltar qui pensa diferent. Perquè, Sr. Bauzá, majoria absoluta no és una carta en blanc, majoria absoluta no és fer el que un vulgui...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, preg silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

..., vostè pot tenir 35 diputats però en el carrer escolti, perquè la majoria social no l'acompanya. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Intervenció del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, ha començat bravejant de transparència, potser podria començar lliurant-nos la seva declaració d'interessos i activitats, per sortir-ne de dubtes.

Sr. President, avui ens presenta un pla de desequilibri econòmic de 350 milions d'euros. Aquest pla contempla una retallada de 43 milions en educació i 99 en sanitat, un 40% dels totals que vostès ens proposen, un 40% del total són en educació i salut. Sr. Bauzá, ha passat molts mesos criticant l'anterior Govern, lamentant-se de l'herència rebuda i oblidant que els ciutadans el votaren perquè va prometre mesures contra la crisi i creació de llocs de feina, avui ho ha tornat a fer, avui ha dit que davant la situació de davallada d'ingressos hi havia d'haver hagut un equilibri de despeses. Sap què feia el seu grup parlamentari? Demanar més i més despesa en educació i salut, més i més i més. Sap què feia la seva actual consellera, la Sra. Castro, davant aquesta desviació del 25% de la despesa sanitària? Trobava que era poc, encara demanava que gastàssim més i més i més, al *Diari de Sessions* em remet.

Ha passat mesos cegat a com fer quedar malament l'anterior equip de govern, acordant mesures contra la llengua pròpia d'aquesta terra per fer contents els sectors més radicals d'aquesta societat, creant problemes on no n'hi havia i oblidant que la seva principal missió és respondre als problemes reals i garantir el benestar dels ciutadans. Sí, Sr. President, cegat a crear problemes on no n'hi havia i obsessionat que l'única solució a la sortida de la crisi és retallar serveis i prestacions. I d'aquesta manera ha passat amb una rialla d'orella a orella bona part dels quasi onze mesos que duen al Govern.

Als problemes derivats de la crisi econòmica vostès ara, i també el Govern del Sr. Rajoy, hi han afegit por i desconfiança: aturant els pagaments, eliminant polítiques actives econòmiques, anunciant una i una altra vegada acomiadaments, han incrementat la por enter la població. I aquesta por ens ha dut que ni els bancs ara ens volen deixar els doblers que té autoritzat pel Consell de Ministres; tanta por i desconfiança fan baixar el consum; baixen els ingressos per impostos i són incapaços d'aconseguir crèdits bancaris.

Està tan obsessionat a retallar que deixa de banda la tasca d'aconseguir doblers, enfonsant encara més l'economia del país. Ha fet de les retallades el seu únic objectiu i no es planteja per a res l'augment d'ingressos, ni actuant per aconseguir els crèdits autoritzats ni volem tocar els impostos. És cert que al final, la realitat és molt caparruda, Sr. Bauzá, ha arribat a pujar alguns impostos, contra allò que varen prometre i que varen dir; però, Sr. Bauzá, ni això no ha fet be, ni això, ara tenim a Balears la benzina més cara d'Espanya i es nega, per exemple, a aplicar l'Impost de Patrimoni als que més tenen, 20 milions d'euros de recaptació; ha dit que no a l'impost mediambiental, 20 milions d'euros més, i no vol tocar l'IRPF a les rendes més altes ni l'Impost de Successions també a les rendes més altes. Sap quantes retallades podríem evitar amb aquests més de 80 milions d'euros, sap quantes retallades podríem evitar?

Això sí, tancam hospitals i serveis públics i per si no fos cap, es queda tan ample quan el pressupost de l'Estat no recull ni un cèntim per a inversions estatutàries; o quan ens diuen que els convenis com el de la Platja de Palma no s'acomplirà.

Sr. Bauzá, dimarts passat, en aquest mateix plenari, vostè ens acusava de ser professionals del "sinpa", sap qui és el gran professional del "sinpa" de bon de ver, el rei del "sinpa"? El Sr. Mariano Rajoy, sí senyor, el Govern espanyol, Sr. Bauzá. Rajoy ens fa un "sinpa" a tots els ciutadans de Balears de 240 milions d'euros del Fons de Competitivitat, certament que el Sr. Zapatero també va ser un gran professional del "sinpa", però aquests 240 milions d'euros són nostres, són dels impostos de tots els ciutadans de les Illes Balears i estaven prevists en els pressuposts del 2011. La setmana passada el Grup Parlamentari Popular va rebutjar reclamar a Madrid aquesta quantitat amb votació a la Comissió d'Economia.

El Govern espanyol ens ha fet en total un "sinpa" de 860 milions d'euros, en inversions estatutàries i convenis del 2010 i 2011, i ara hi hem d'afegir els 400 milions de les inversions del 2012. Quasi res, quasi res! I mentrestant aquí vostè retalla amb alegria serveis i hospitals públics. Amb aquests milions que ens deu l'Estat s'evitaria haver de tancar l'Hospital General i Joan March -per cert, vergonyós que a la seva primera intervenció no hagi tengut la valentia d'anomenar aquesta mesura, el tancament de dos hospitals públics, ho record perquè vostè no ho ha esmentat-, s'evitaria amb aquests doblers haver de treure al carrer a milers de treballadors interins de sanitat i educació, s'evitaria haver de suprimir programes educatius, tancar quiròfans, incrementar llistes d'espera, carregar-se la participació social o el Consell de Joventut.

Però a vostè li és igual, vostè diu que tancar hospitals i treure gent al carrer és una bona notícia, i no ho tergivers, així ho va dir vostè a una intervenció a la televisió pública de les Illes Balears, i es queda tan ample. Vostè es mira tranquil aquest robatori contra els ciutadans de les Illes Balears, vostè va a Madrid a posar-se a les ordres de Rajoy, perquè espera que qualche dia el faran ministre, jo n'estic convençut, jo n'estic convençut. Continua fent d'escolanet del Sr. Rajoy en comptes de president d'aquest país, que és el que hauria de fer.

I fixi's que de tot el que he parlat abans, de totes aquestes quantitats, no estic parlant del concert econòmic o d'un nou pacte fiscal, que és el que realment ens convendria i que el Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa és el que històricament ha defensat i que acabaria d'una vegada per totes amb l'espoli fiscal que patim i que evidentment ens evitaria totes i cadascuna de les mesures que planteja avui. Parl simplement del sistema de finançament que és actualment en vigor, que nosaltres hem criticat per injust amb les Illes Balears perquè ens espolia un 15% del nostre producte interior brut. I davant això vostès no hi fan res, però és que, a més que és un sistema injust, insuficient, el Govern espanyol encara ens furta el mínim que ens correspon, és simplement inacceptable, es miri com es miri.

Vostè, per fer content el Sr. Rajoy, avui presenta un pla de desequilibri amb actuacions que vostè diu que són valentes. No ens vulgui enganyar, Sr. Bauzá, això no és valentia, és pura temeritat, és una temeritat eliminar inversions, és una temeritat tancar hospitals i és una temeritat retallar encara més en educació i salut, i és una temeritat confiar el creixement econòmic a la modificació de lleis urbanístiques.

Sr. Bauzá, vostès parlen d'austeritat però no la practiquen, vostès practiquen la temeritat, sense cap coherència ni cap estudi seriós que els avalí; utilitzen la crisi com a excusa perfecta per desfer l'estat del benestar i aplicar, en definitiva, el seu model neoliberal, i aquest és el veritable objectiu que tenen. Vostè no mira per als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, vostè vol ser l'executor més disciplinat de les retallades del Govern Rajoy, vol fer punts davant el Sr. Rajoy, però recordi que vostè és deu als ciutadans d'aquesta terra, es deu als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears i no als governants de Madrid, els mateixos governants que retallen 10.000 milions d'euros en salut i educació, 10.000 milions d'euros en salut i educació, que, per cert, ara els destinaran a salvar Bankia.

Sr. Bauzá, a Europa no sé si n'ha donat compte, però comença a sonar una altra música, una música diferent, i a vostès els agafa amb el peu girat.

Sr. Bauzá, retiri aquest pla que ha presentat sense consens, sense encomanar-se a ningú, sense cap aval dels sectors afectats, sense parlar prèviament amb ningú, per descomptat no ha parlat amb l'oposició, i ara ens diu que li hem de dir amén a allò que ens ha presentat. Consulti els professionals que en saben, aquest pla té improvisacions lamentables com el tancament d'hospitals, ja li he dit a la meua primera intervenció, no ho tenien previst al Pla 2020, la Sra. Consellera, el mes passat a les intervencions en el plenari no ho tenia previst, i amb dues setmanes han improvisat el tancament de dos hospitals públic. El retiri, el retiri i presenti un pla coherent, consensuat, lògic, amb prioritats socials clares i amb estímuls econòmics reals, no amb aquest pla

que ens ha presentat, n'hauré de parlar a la meua rèplica perquè només tenc deu minuts.

Francament, si creu que vostè i el seu equip econòmic no són capaços de presentar aquest pla coherent, consensuat i lògic que els reclamam, potser ha arribat el moment que se'n vagi. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En nom del Grup Parlamentari Popular vull agrair, Sr. President, la seva compareixença en aquesta cambra, una compareixença que deixa clara la seva valentia i la seva responsabilitat en el pitjor moment econòmic de la història de la nostra autonomia. Vostè ve aquí a donar la cara i això l'honra. A l'oposició, sobretot al Grup Socialista, l'obsessionava aquesta compareixença, fins i tot insistien que la fes sense esperar que el Consell de Govern estudiàs i proposàs el passat 30 d'abril el Pla per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears, un pla imprescindible per no ser una comunitat autònoma intervinguda per l'Estat i per poder pagar els proveïdors. L'engany socialista en els comptes públics de l'Estat han obligat a prendre mesures que fa sis mesos ningú no preveia. I per això avui vostè presenta un pla molt dur, molt difícil i molt valent que resumeix la gravetat de la situació i que només un govern seriós i responsable és capaç d'aprovar-ho i de dur-ho endavant.

El fet insòlit que el PSOE demanes insistentment la seva compareixença abans d'aprovar les mesures i ara ens parlen de pacte, quan sempre diuen que no, -ja dic- aquest fet insòlit només s'explica quan un analitza les dues compareixences del Sr. Antich, de les dotze que va demanar el Grup Popular. Per a ells, Sr. President, el més habitual era anunciar mesures contra la crisi, de molt manco calat de les que necessitàvem, però després no es duïen a terme, no s'aprovaven, no s'executaven, i això que eren molt més senzilles que les que avui debatem. Per això no entenia quan nosaltres li dèiem que primer s'aprovaven, que s'havia de fer una anàlisi seriosa i responsable i després s'explicaven, perquè ells començaven a l'inrevés però quedaven a la meitat, ho explicaven però no ho feien.

La primera compareixença de les dues que hi va haver en quatre anys per parlar de la crisi va ser el 29 de juliol de l'any 2008, quan estàvem en la fase que es continuava negant la crisi, que els del Partit Popular érem antipatriòtics i que els indicadors mostraven dades solvents i tranquil·litzadores i assenyalaven que no teníem símptoma de crisi econòmica ni de recessió. Se'n recorden, senyores i senyors diputats, d'aquestes paraules? Se'ns deia que estàvem a la *Champions League* de l'economia on que els espanyols pagaven 1 euro de propina.

La segona compareixença va ser l'1 de juny del 2010, quan ja començàvem a estar ben enfangats i va ser per explicar-nos les mesures que havia pres el Sr. Zapatero: reducció del sou als funcionaris, congelació de pensions, apujada d'imposts per a tothom -IVA, impost sobre la renda. En aquella compareixença el Sr. Antich ens va anunciar un seguit de mesures en personal, en empreses públiques, austeritat, estalvi, congelació d'inversions, etc., que som testimonis avui que no es varen prendre i víctimes, el seu govern, que no se varen prendre, Sr. President.

Per tant, dues compareixences i entre les dues, el febrer de l'any 2010, es va celebrar un debat general demanat pel Grup Popular, davant l'expulsió d'Unió Mallorquina de totes les institucions i la situació d'ingovernabilitat que això va produir. És a dir, no només teníem a Balears una brutal crisi econòmica i social, sinó que a més li afegíem una espectacular crisi política en un moment totalment cabdal i al Govern només li preocupava les seves cadires, mentre les llistes d'atur engreixaven i els comptes públics estaven en fallida. La impossibilitat de dur a terme cap tipus d'acció contundent i realista era una evidència que no es volia admetre. *De esos polvos, estos lodos*, com se sol dir. Aquest és el principal motiu que avui tenguem aquest debat.

Tot això fa, Sr. President, que la seva compareixença d'avui els ha deixat en evidència i totalment desarmats, perquè vostè no engana, dóna la cara i actua. La crítica fàcil i demagògica dels que no varen actuar resulta immoral. En deu mesos mai un govern no havia pres tantes decisions ni havia adoptat tantes mesures, que, sumades a les que està duent a terme el nou govern de l'Estat, donen una visió conjunta que es posa tota la carn al foc, per fugir del precipici i de la castanya que ens esperava darrera. Vostè ho ha dit, els primers mesos s'han estalviat 500 milions d'euros i ara 350 més, 800 milions és una xifra que fa calfred i molt dura per a molta gent i que només amb seriositat i rigor i molt esforç es pot aconseguir. Però també s'ha post en marxa la iniciativa privada amb una inversió de més de 500 milions d'euros.

Sr. President, li pesi a qui li pesi, a vostè no li tremola el pols per fer tots els sacrificis i prendre totes les mesures posant per damunt de tot els interessos generals de la nostra comunitat autònoma. Balears té unes obligacions i Balears ha de complir amb les seves obligacions. Vostè té una gran responsabilitat, treure'ns de la crisi, aturar aquesta xacra social tan nefasta que és l'atur i posar ordre en els comptes públics. O sigui, tot. I ens consta, malgrat tots els pals a les rodes que li posen des de l'oposició, que fa la feina amb convicció, amb seriositat, amb transparència i amb fermesa.

Però mentre vostè i el seu govern, en definitiva tot el Partit Popular, es deixa la pell per canviar aquest rumb de caiguda en picat de l'economia, mentre vostè pren aquestes difícils mesures, a l'oposició sembla que només l'importa agitar el carrer i reiterar el seu discurs ratxat. Avui l'hem sentit, "el Govern està (...), el Govern és mentider, el Govern és reaccionari, el Govern improvisa i no té rumb, el Govern va contra els pobres i les classes mitges, el Govern està sotmès a Madrid, el Govern renuncia als doblers de Madrid", ... Per favor! Aquest és el disc ratxat, això sí, unit a un fonamental principi de punt de partida i és "nosaltres no hem governat", "no

hem existit", "ens hem d'oblidar psicològicament que vàrem governar"...

(Alguns aplaudiments)

Els ho dic amb estima, vostès tenen un problema de credibilitat. La gent del carrer sí que se'n recorda que han governat. I per això no els creuen, no creuen les seves mentides i a més els agradaran o no les nostres mesures, però ens entenen, saben que són necessàries i que no hi ha alternativa. I els preocupa i molt que puguem sortir endavant i que les llistes d'atur davallin. Estan a un nivell superior al que vostès han demostrat avui en aquesta cambra. Per això no els creuen, perquè ens varen enganar, perquè no varen prendre mesures quan tocava, no valen tenir la valentia de fer-ho. Aquest és el seu principal enemic.

Avui ho tornen a fer, jo els he escoltat atentament i proposen alternatives inflant els números, 40 milions de l'impost de patrimoni, quan són 23; parlen de 22.000 euros del metro, seria de tots els Serveis Ferroviaris de Mallorca, de tos, Sra. Armengol. Mai no han estat rigorosos. Escolti, quina credibilitat tenen les seves propostes que es negaven i es manifestaven perquè es va tancar la Televisió de Mallorca de la Sra. Armengol? Era aquesta la seva gestió sostenible? Se'n recorden?, només fa tres mesos que ho deien. O que ara apostin pel transport privat, en lloc del transport públic, que era el seu lema. Vostès canvien el seu discurs i el seu model a cop de titular i ofereixen pactes per fer titulars. Però a l'hora de la veritat diuen que no a tot.

El mateix quan vostès ens diuen que contenir el dèficit no és el camí i que hem d'activar l'economia. Però quan aconseguim 500 milions d'euros, diuen que destruïm Mallorca, recuperen el famós lema de fa vuit anys, quan fèiem aquelles carreteres que ara els agraden tant!

(Remor de veus)

I l'altra alternativa, quasi única, pujar impostos, però quan ho feim, resulta que no va bé, que anam en contra dels pobres, contra les classes mitjanes. O vostès no varen pujar a riscs i a pobres? Però clar, alerta amb segons quins missatges perquè per a les rendes altes el Sr. Rajoy ha pujat fins a un 52% l'impost sobre la renda i el Sr. Bauzá ha pujat l'impost de patrimoni fins a un 10%. Hem fet molt més nosaltres per gravar els rics d'allò que vostès varen proposar a la legislatura passada, que només eren 30 milions d'euros...

(Alguns aplaudiments)

Això sí, no volen ni sentir parlar de com varen deixar els comptes públics i això que només fa deu mesos. Per a vostès parlar de fa deu mesos és parlar del passat. El problema és que aquest passat és encara molt recent i, no només això, sinó que és el que ens obliga avui a prendre les mesures que vostès critiquen. Com podem explicar als ciutadans aquestes mesures tan dures si no explicam per quina raó les hem de prendre? I el problema, vostès parlen d'altres comunitats autònomes, és que el 2007 Balears estava amunt de tot, en contenció de dèficit, en generació de llocs de feina, ... i ara, ara som la darrera comunitat autònoma de tot Espanya, la caiguda de Balears ha estat èpica.

I una altra perla també important. Ens diuen que no reclamem els doblers de l'Estat i que posem un plet, com vostès que amagaven les sentències de carreteres dins els calaixos...

(*Alguns aplaudiments*)

Però bé, Sra. Armengol. Duc un *Diari de Sessions* del Senat de 27 d'abril de l'any 2011, tres setmanes abans de les eleccions. Era una moció del Grup Entesa Catalana de Progrés per exigir a l'Estat que pagàs el fons de competitivitat de l'any 2011. Sap què va votar el Partit Popular? A favor. Sap què va votar el seu grup? En contra, Sra. Armengol. Com té la barra de dir el que diu, quan el PSOE va votar en contra fa deu mesos? Per tant, Sr. President, no es desviï ni un segon del camí que s'ha marcat, és el bon camí.

Miri, les darreres dades econòmiques que ens varen donar els socialistes varen ser una mentida. El Sr. Antich en el seu debat d'investidura, el 15 de juny, ens deia "enguany està previst un creixement del voltant de l'1% positiu", mentida. Ens deia que es contenien els comptes públics en 300 milions d'euros, que deixaven una línia de liquiditat, mentida. Com ha estat una mentida que la Sra. Salgado ens digués el novembre que compliríem sobradament l'objectiu del dèficit del 5% i ha estat d'un 8,5%.

Per això som aquí, perquè els ingressos previstos han estat irrealistes per culpa de l'engany socialista. Però també vull recordar que l'únic que va tenir un atac de sinceritat tres setmanes abans de les eleccions autonòmiques va ser el Sr. Manera, que ja veia que no repetiria i va fer una entrevista al *Diario de Mallorca* el 5 de maig on deia: "*Manera advierte que será necesario suprimir unos 700 públicos cada año*". Això ens deia.

(*Alguns aplaudiments*)

Senyores i senyors diputats, deu mesos han donat per molt, s'han aprovat moltíssimes mesures que no enumeraré, perquè ja ho ha fet vostè, Sr. President. Segur, Sr. President, que no són perfectes i que ens podem equivocar i hem de saber demanar disculpes si és així. Però sabem què tenim entre mans, no ho negam, ni ho amagam i ho afrontam. Des del nostre grup li donam suport i l'animam a dur-ho endavant. Sap vostè que des de la nostra responsabilitat compta amb la nostra ajuda, unitat i col·laboració. Els ciutadans varen donar de forma molt àmplia la seva confiança i el seu suport al nostre projecte polític, i els diputats, els 35 diputats que representam el Grup Popular som conscients de la nostra responsabilitat i de les nostres obligacions.

Jo no vull acabar sense parlar de l'Hospital Joan March i de l'Hospital General. Mon pare, com a conseller de sanitat, va tenir el privilegi de poder dirigir aquests dos hospitals en un moment en què la sanitat no estava transferida i el dèficit sanitari a les nostres illes era molt greu...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, aquests dos senyors que ...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

I no només això, sinó que a més, per desgràcia, va ser un usuari de l'Hospital Joan March en uns moments personals difícils. Aquests hospitals compliren una funció sanitària importantíssima quan l'Hospital de Manacor s'estava construint, l'Hospital Son Llàtzer, en aquells moments Palma II, estava en projecte i l'Hospital d'Inca no estava ni projectat. El Joan March i el General varen ajudar a pal·liar el dèficit de llits hospitalaris que hi havia a les Illes Balears.

Avui la realitat sanitària és completament diferent, aquesta realitat ens obliga a uns reptes marcats per reordenar la nostra sanitat pública, per continuar oferint el mateix servei, amb una major eficiència i amb un únic objectiu: la seva sostenibilitat. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Qualsevol que els senti parlar, pensaria que vostès són l'oposició d'un govern que no fa res, que no pren mesures. Qualsevol, més innocent, que els sentís parlar, pensaria que vostès saben gestionar molt bé. I ni una cosa ni l'altra!

(*Alguns aplaudiments*)

Vostès, desgraciadament per a tots, són calamitosos a l'hora de gestionar i ja tenim dues legislatures com exemple. I jo els dic que aquest govern sí sap gestionar. El Partit Popular sap gestionar i de forma ràpida els recordaré que quan vàrem accedir al Govern, el juny de l'any 2011, aquesta comunitat tenia uns pressuposts prorrogats. Els funcionaris tenien incertesa sobre el pagament de les seves nòmines. Vostès, Sra. Armengol, parlaven de préstecs aparaulats que no eren ni als mateixos calaixos on sí varen deixar moltes factures sense pagar, i els vull dir que si no varen afrontar l'aprovació dels pressuposts, va ser perquè no volien adaptar-se als menors ingressos que les despeses. No volien prendre decisions que haurien estat en aquell moment fonamentals per evitar la situació que estam vivint ara mateix. Tal vegada fins i tot decidiren no fer-ho perquè ho fes el següent i s'emportàs així el conseqüent desgast, en el qual vostès diàriament veuen el seu benefici polític. Així de clar! Varen triar el poder, abans que el deure i la responsabilitat.

Aquest és un govern que clarament ha optat clarament pel deure, que fa el que toca i que hi és per allò que és fàcil i especialment, com es demostra avui, per allò que és difícil. Fer les reformes estructurals que tots els aquí presents sabem que són necessàries, es digui o no es digui, obliga a deixar -tot això- la ideologia en un segon terme. Es tracta d'equilibrar els pressuposts, de complir amb el nostre objectiu de dèficit i de crear un marc de desenvolupament favorable i, sobretot, jurídicament segur. Es tracta de desenvolupar una nova política, una política en la qual els ciutadans hi puguin confiar, que generi ocupació i que estableixi les bases d'una societat moderna i preparada sobretot per allò més important, els reptes del futur.

Aquesta crisi ens obliga a pensar d'una manera diferent, perquè el que és clar és que hem de deixar enrere una manera de viure i ens hem de preparar tots per a una altra forma de viure. Aquest govern va aconseguir que li aprovassin en un temps rècord el Pla de sanejament i li varen aprovar on abans vostès, els seus companys de partit, els havien suspès, fins i tot en quatre ocasions. I aquest govern va aprovar els pressuposts i va tancar operacions de finançament absolutament imprescindibles i ho va poder fer perquè aquest govern genera confiança.

Aquest govern fa el que diu, aquest govern paga i sobretot no compra, ni deixa de pagar a aquells als quals ha encomanat feines. I aquest és el valor d'aquest pla d'equilibri, que no està fet per a titulars, ni per enganar ningú. Està fet per sortir de la crisi i per evitar sobretot que siguem intervinguts. Un pla que garanteix l'equilibri econòmic amb l'objecte de l'interès comú de tots els ciutadans de les Illes Balears. La credibilitat del Govern s'ha guanyat dia a dia, des del primer dia d'aquesta legislatura. Un govern que no fos creïble no hauria obtingut un crèdit per valor de 993,5 milions d'euros, només en nou mesos. Aquest és el crèdit que ha obtingut el Govern per a la seva credibilitat.

Sobre l'atur. Sra. Armengol, quan li deia a la meua intervenció inicial que ens convé humilitat i autoexigència, em referia precisament en aquestes coses. Ningú amb formació i informació no pot creure que l'increment d'aturats d'aquests escassos nou mesos es degui a les polítiques d'aquest govern, ningú no s'ho creu, ni vostès per molt que ho diguin. I sens dubte ningú amb formació i informació, com vostè o el Sr. Antich, no haurien de dir-ho, llevat que facin aquestes afirmacions des de la mala fe. El nombre d'aturats registrats a la nostra comunitat va descendir durant el període de l'any 1995 a l'any 1999 amb el nostre govern, en 10.486 persones. El nombre d'aturats va augmentar amb el seu govern en el període de l'any 99-2003 en 9.078 persones. El nombre d'aturats va disminuir amb el nostre Govern a la legislatura 2003-2007 en 1.589 persones. I tanmateix l'última legislatura, la del seu govern, el nombre d'aturats va augmentar en 46.020 persones.

Aquestes són les xifres de l'atur, vostès les tenen. Mirin les gràfiques, mirin les dades. Quan governa el Partit Socialista s'incrementen les dades d'atur. Quan governa el Partit Popular davallen les xifres d'atur. És la realitat, jo entenc que no agradi, però és la realitat.

(Alguns aplaudiments)

Aquestes són les dades, senyories. Cada vegada que nosaltres governem es crea ocupació i cada vegada que vostès governen, amb les seves polítiques de despesa pública, envien a l'atur un munt de persones. En vista de les dades podríem dir que a qui els ve gros governar és a vostès. I així ho varen entendre fa uns mesos els ciutadans de les Illes Balears a totes les institucions.

Vostès prediquen molt això que els poders públics han d'injectar doblers a l'economia, que la despesa és generadora de creixement i d'ocupació, malgrat que aquestes prèdiques no les sustentin els resultats. Ho diuen, però després no es demostra. A mi em sap greu.

En el període de l'any 2007 al 2011 al nostre país vàrem tenir l'oportunitat d'aplicar aquestes receptes i el resultat va ser passar d'un superàvit de l'1,7% a un dèficit públic de l'11%, i una taxa d'atur del 8% a una taxa d'atur del 22,5%. El problema de les seves grans proclames és que queden immediatament desmentides per la realitat de la situació, just després. A la nostra comunitat igualment varen practicar això que afirmen i encara que queien els ingressos varen seguir una política d'increment exponencial de les despeses no financeres i el resultat va ser una taxa d'endeutament del 17%, la tercera més gran de l'Estat, i un increment de l'atur de 46.000 persones.

Però ho torn a repetir, i els mostraré gràfiques, el deute sobre ingressos corrents, 30 de juny de 2011, les fonts no són pròpies, Banco de España, Dirección General del Tesoro y Política Financiera de las comunidades autónomas. Les Illes Balears tenien el deute sobre ingressos corrents més alt de l'Estat, d'Espanya, 180,75%. No ho veuen? Convendria que ho mirassin. Aquesta és la gràfica. 30 de juny de 2011.

31 de desembre de 2011, sis mesos de Govern del Partit Popular, baixam, ja no som la darrera i baixam cinc punts el deute sobre ingressos corrents. Sis mesos. Sis mesos.

(Alguns aplaudiments)

Ho torn a repetir, algú diria, això és el Govern, és des del Govern que intenta manipular, no, no, fonts, Banco de España, Dirección General del Tesoro y Política Financiera. Però aquí no ve tot, la gràfica del deute, com ha incrementat el deute, quan vostès varen iniciar la seva gestió en el Govern es varen trobar un deute de 1.798 milions d'euros. Saben com varen deixar el deute d'aquesta comunitat? 4.560. I diu que no, convé que s'ho miri. Jo qued després una estona amb la persona que ha dit que no i li mostraré les dades. És que ho diu això. No, no, no ho veu. Doncs, convé que ho vegi perquè aquestes són les dades i el més curiós és que amb sis mesos d'aquest govern ja Balears no genera deute i està per sota del deute que ha frenat aquest govern.

(Alguns aplaudiments)

Ara podem continuar debatent i discutir i debatre sobre programes econòmics i segurament no tot serà blanc ni tot serà negre, però la petita diferència és que els resultats són els que són, agradin o no agradin.

Sobre inversions estatutàries. El Govern que presidesc continuarà reclamant el compliment de l'Estatut d'Autonomia, que és una llei orgànica, i continuarem reclamant a l'Estat que es compleixi la sentència recaiguda sobre els convenis de carreteres que estableix, i que va ser nul·la, la decisió del govern socialista de donar per finalitzats els esmentats convenis, la qual cosa va suposar per a la comunitat haver d'atendre inversions previstes per valor de 333 milions d'euros.

Així ho feim i ho continuarem fent fins obtenir resposta perquè la garantia de les inversions directes de l'Estat, que superi el dèficit d'aquestes respecte de la mitjana de la inversió de les comunitats de règim comú, és vital per al desenvolupament de la nostra comunitat. Però una cosa és això i una altra cosa és cercar sempre en l'enemic exterior l'excusa de la inacció. Una cosa és reivindicar el que és just per als ciutadans de les Illes Balears, i ens hi trobaran, i una altra enganyar-los dient que amb aquestes inversions no faria falta que fessin res més.

L'autonomia, senyories, l'autonomia és això, decidir per nosaltres mateixos juntament amb els altres, però no el constant lament. Hem de fer les coses per nosaltres mateixos i dir-nos a nosaltres mateixos el que podem canviar a millor i dir-nos també, si és necessari, que si ho varem fer bé abans ho hem de fer bé ara, a la vegada, i que continuem reclamant el que consideram just, però sense enganyar-nos. D'aquí la importància de l'aprovació d'aquest pla econòmic d'equilibri, no hem de perdre en cap moment la possibilitat de gestionar la nostra autonomia amb les decisions financeres i econòmiques.

La credibilitat del Govern s'ha guanyat dia a dia, ho torn a repetir, des del primer dia d'aquesta legislatura. Un govern que no fos creïble no hauria obtingut crèdits amb diferents entitats bancàries per un import de 993,5 milions d'euros en aquests nou mesos. Si no fóssim creïbles no ens haurien deixat els doblers.

Si llegeix la nota de qualificació d'Standars and Poor's, convé que la llegeixin també, veurà qui és el responsable d'aquesta baixada de la qualificació, perquè a més de ser imposada per la baixada prèvia de la qualificació, evidentment, del Regne d'Espanya l'agència fa referència al nostre elevadíssim endeutament com a motiu addicional i ja sabem tots que ser l'autonomia més endeutada amb relació als ingressos no es deu a un govern del Partit Popular, sinó que és conseqüència del govern del pacte de progrés.

Senyors del PSM, és obvi que vostès i nosaltres tenim punts de vista molt diferents sobre com gestionar els interessos d'aquesta comunitat, acceptant aquesta diferència de criteri li diré també que aquest govern no acceptarà que li donin cap lliçó de com es gestiona i no permetrà que continuïn vostès parlant com si no tenguessin res a veure amb allò que es va fer la passada legislatura i amb els seus efectes.

Li record que vostès, el PSM, gestionaven el Serveis de Ferrocarrils de Mallorca, SFM, i que al seu llastimós full de serveis consta la compra de sis vagons per 26 milions d'euros, vagons que descansen tranquil·lament i que, a més, eren incompatibles per a les vies de ferrocarril Manacor-Artà. Jo els mostraré les fotos perquè crec que hi ha molta gent que no ha vist mai aquestes fotos ni saben com són. Són aquests temps, els trens que no serveixen en funció de la via. Hi ha trens amb una altura i trens amb una altra que no poden ser intercanviables com a conseqüència que no són intercanviables.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Jo crec que convé que es vegin perquè ja que no s'han pagat, els devem, però ja que els han demanat convé que es vegin com són els trens. Per cert, estan tapats, vaja, impol·luts, estan ben guardats, no pagats, però guardats.

També li vull recordar que tenint 57,5 milions d'euros varen licitar obres per valor de 200 i després no tenen cap objecció per situar-se al costat dels damnificats i reclamar que s'acabin les obres ja, sense un duro, qui paga?, qui paga? Si vostès es varen gastar lo que no tenien i no se els ho havia donat Madrid, es varen gastar el que no tenien. Deixin d'enganar-se. Tenien 57 i varen fer una licitació per 200, no tenien doblers i s'ho varen gastar. Són vostès els amos de les seves accions. Vostès poden fer la política que vulguin, però no estaria malament que començassin a distanciar-se d'actituds demagògiques i incorporassin una mica de coherència en el seu repertori. Segurament els seus votants esperen això de vostès. Li demano que no oblidí que són vostès responsables també de la política i del deute públic d'aquesta comunitat. Vull posar un exemple,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Barceló, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... jo sé que no els agrada que ara els ho recordi, però és el que és, 143 milions d'euros sense pagar. Vostès saben amb què podrien gastar 143 milions d'euros? Jo els ho diré: 26 instituts, 31 col·legis de dues línies, 40 centres de salut, per a associacions de discapacitats, aquelles que podien tenir una ajuda mitjana de 500.000 euros al mes podrien cobrar durant 286 anys i aquelles associacions que tenguessin unes aportacions de 200.000 durant 715 anys. Tot això es pot fer amb 143 milions que no tenim, que devem i que, sobretot, hem de pagar. Això és el que demostra la seva gestió.

Hospitals. Vostès, vostès haurien de ser els primers, igual que amb jo, entendran que com a polític el fet de tancar dos hospitals no és agradable, no és desitjable, per molts de motius, som conscient del que suposen per a la nostra societat, de la infinitat d'històries personals que, d'una manera o una altra, estan vinculades a aquests hospitals. Així que reiter que no és una decisió fàcil, tot el contrari, però entenc que no som aquí, i això és el que vostè no entén i em demana per què la prenc, per a decisions fàcils o còmodes. El mandat que ens ha donat la nostra societat és que prenguem les decisions oportunes, les que facin falta, per sortir d'aquesta situació de crisi.

A l'hora d'analitzar aquesta necessitat de reformes en la sanitat, la nostra prioritat, la meua prioritat i la d'aquest govern és la de salvaguardar el servei, fet sostenible un sistema universal i gratuït que és un dels millors del món, principalment gràcies als professionals amb què comptam. I amb les mesures que hem pres, aplicant criteris de rigor, d'eficiència en la gestió sanitària, es tracta de fer més amb menys, d'estalviar diners i d'optimitzar els nostres recursos, doblers, i això és el que feim. Algú, alguns estan en contra que facem amb dues persones allò que ara es pot fer amb quatre o amb sis si mantenim la qualitat del servei. Algú pensa que ho podem fer amb quatre o sis si es pot fer amb dues persones? Algú està en contra que siguem més diligents amb els recursos que empram que no són nostres i que són de tots?

El nostre pla proposa la creació d'un espai sociosanitari de referència a Son Dureta, a més és un compromís electoral. Miri el nostre... jo entenc que vostè no mira el nostre programa electoral, però és que ho dúiem al nostre programa electoral, Sr. Vicenç, i un compromís, evidentment, per complir. Aquest espai evita la compartimentació de l'assistència sanitària, simplifica la gestió i millora l'eficiència. Una inversió en l'edifici maternoinfantil de Son Dureta permetrà un important estalvi a llarg termini, tant en el cost dels llits com en el manteniment d'un edifici en comptes de mantenir dues infraestructures. No s'elimina cap plaça ni cap llit, es mantenen tots els programes sociosanitaris i això és el realment important. El servei als pacients es manté en tot moment.

Obr un incís per dir de nou que puc entendre que hi hagi diferents solucions en el mateix problema, és normal, i que no estiguem d'acord, absolutament lògic, com en altres coses, aquesta és la dinàmica del joc parlamentari, i que en aquest assumpte sigui molt escrupolós a l'hora de manifestar-se i no és fàcil, però crec que el que ens interessa ara és no fer demagògia amb els hospitals i sobretot fer una acció de responsabilitat.

Amb el que s'ha dit vostès tots sols es defineixen quan es parla d'aquesta manera, però sembla mentida que qui tan malament ha gestionat la sanitat balear vulgui ara mantenir-se en els titulars amb frases de poca humanitat que per respecte - torn a repetir- no em planteig ni dir en públic. Simplement un detall en gestió, durant la passada legislatura es varen construir tan sols cinc centres de salut i cinc unitats bàsiques, es varen invertir 53 milions d'euros, són les dades de la comunitat, el lamentable és que no sàpiga vostè el que ha fet.

(Alguns aplaudiments)

En la legislatura del Partit Popular, de 2003 a 2007, es varen construir vint centres de salut i d'unitats bàsiques. El cost mig d'un centre de salut amb el pacte era de 5,3 milions i el cost mig d'un centre de salut amb el Partit Popular és a la inversa, 3,5 milions. Aquesta és la gran diferència en la manera de gestionar.

Senyories, no ens facem trampes al solitari, si s'ha d'plantejar una reforma estructural de l'administració, ja sigui referida a l'educació, a la sanitat o a qualsevol altre sector, haurem d'incidir en el capítol 1, en el capítol de personal, és així, no podem mirar cap a una altra banda. Tenim una administració sobredimensionada, ho torn a repetir, en els darrers quatre anys 4.500 empleats més, 4.500 nòmines més, 4.500 persones que s'han de pagar i que a vegades no es pot ni arribar a pagar. Se sobredimensiona la mateixa administració no per necessitats socials sinó per compromisos polítics, i hi estic totalment en contra, sigui quin sigui el partit que ho hagi fet. No és assumible, no és acceptable i nosaltres no volem contribuir en aquesta acció.

L'administració no podia continuar sent vista i usada com una entitat de col·locació, com una màquina per fer favors, ja fa temps vaig dir que l'administració ha de facilitar que es creïn els llocs de feina per part dels empresaris i que la iniciativa privada ha de ser la que estiri aquest carro de l'economia. Ho ha dit la Sra. Cabrer, que ha fet referència la seva intervenció en paraules del Sr. Manera, que va anunciar que el sector públic havia de prescindir cada any, cada any, de 700 persones. El coneixen?

Ara hi ha un govern que està disposat a assumir el desgast de fer el que toca, de fer allò que és necessari, l'imprescindible per guanyar i per assumir un bon futur i si no comptam amb la seva ajuda almanco deixin fer feina. Ho farem nosaltres, cap problema, no a nosaltres, ajudin a la societat. Però reiter, a aquest president li agradaria seria comptar amb vostès per sortir d'aquesta crisi perquè és el que els ciutadans de les Illes Balears necessiten i esperen dels seus polítics. Per això els torn a parlar de pactes i els torn a oferir aquest pacte per al creixement de la nostra comunitat, un pacte en el qual hi hem de ser tots perquè si no som capaços d'arribar-hi tampoc no ens mereixerem ser on som i hem de seguir i potser que no li agradi, Sra. Armengol, aquest pacte, aquest projecte, segurament no li agradarà, asseguem-nos i definim el futur que volem per a tots.

Educació. Reiter, una vegada més, davant aquesta cambra que mantenc intacte el meu compromís amb l'educació. Insistesc que si volem una societat millor l'hem d'aconseguir amb una millor educació. Sé que amb aquest pla demanam als professors un esforç extra, un plus, un augment de les hores lectives que bàsicament és dins els marges propis que determina la llei, però és el que el moment exigeix, un esforç a tots, sanitaris, docents, personal de l'administració, de tota la ciutadania. No podem continuar pel mateix camí pel quan hem anat fins ara, fos quin fos el seu origen. És cert que necessitam menys interins i menys personal laboral perquè optimitzam els recursos de la nostra plantilla. En tot cas no evitaré un debat que és important, tots sabem que som a la cua d'Espanya i d'Europa en abandonament i fracàs escolar, duim ja massa temps parlant d'educació obviant aquesta dada. Sempre parlam d'educació en referència a temes lingüístics, si hi ha una mobilització és per temes lingüístics i sembla que el fracàs escolar importa menys i sens dubte té poc a veure amb el que passa realment dins les aules. Ja és hora que a cada cosa li donem la importància que

realment té. En educació el més important és aconseguir que els nostres nins adquireixin els coneixements i la pràctica necessària per poder competir a un mercat laboral que no falta que els digui a cap dels presents que es troba en una situació molt difícil.

Això és el fonamental, coneixements i pràctica i a casa els valors. Instrucció i educació, col·legis i família i perquè no hi hagi dubtes per a mi és igualment fonamental que al acabar el seu cicle formatiu tots els nins puguin parlar i escriure en les nostres dues llengües i en un tercer idioma que és l'anglès. Crec que ho podem aconseguir amb els recursos que tenim, amb una major implicació de tots, sens cap dubte, i sabem que hem d'ajudar els professors en aquesta tasca, ho sabem, en som conscients.

Respecte de l'augment del ràtio alumne-professor, fins i tot un 20% en cas de necessitat, l'evidència empírica del PISA, l'anàlisi d'universitats nord-americanes i la revista d'investigació sobre l'efecte d'aquesta proporció en el rendiment acadèmic conclouen que augmentar-los no és en cap moment factor determinant per al rendiment final acadèmic.

Impost del patrimoni, no l'aplicam perquè aquest impost incentiva la fuga de capitals. Si feim pagar als que estalvien desincentivem l'estalvi. Aquesta és una crisi d'endeutament i el que s'ha de fer, precisament, és afavorir l'estalvi. Si estalviam ho destinam a disminuir el deute, principalment hipotecari i bancari, i això fa que hi hagi més crèdit als bancs i que no hagin de recórrer a l'endeutament, així els interessos minven i és més barat accedir al crèdit i les empreses en poden tornar a sol·licitar. És una espiral que ha de començar estimulant l'estalvi, aplicant aquest impost els inversors fugiran d'aquesta comunitat per cercar-ne un altre on no hagin de pagar. El principal motiu per bonificar el cent per cent de l'impost del patrimoni és una qüestió de principis, nosaltres entenem que des de l'Administració no es pot castigar l'estalviador i premiar el malgastador i en aquesta qüestió pensam molt diferent que els partits d'esquerres, respectable, però no compartible. L'impost del patrimoni és un impost que grava l'estalvi, grava el que amb molt d'esforç han anat estalviant amb moltes ocasions després de molts de sacrificis i han sabut guardar el que han anat guanyant al llarg de molts d'anys. I entenem que no és just que ara siguin castigats per aquest motiu, mentre es premien altres que han viscut malgastant el que guanyaven i vivint sense cap tipus de renúncia.

Nosaltres precisament volem defensar el petit estalviador. Defensem precisament aquesta manera d'entendre la vida i ara més, en moments de dificultat i de crisi. És lícit que, des de l'esquerra, es vulgui penalitzar aquest estalviador, cadascú defensa un model de societat diferent, ja sabem quina és la seva manera de funcionar i el seu model de societat. Ho hem vist en aquests darrers anys: gastar, dilapidar, tudar, malbaratar, és el que saben fer i no poden entendre que alguns no ho facin així i que en lloc de fer-ho estalviïn, però és que... no puc entendre que no ho entenguin, és la seva pràctica, però no vull acabar de dir en aquest tema, unes manifestacions que no són meves, sinó que són del Sr. Zapatero, que va dir el Sr. Zapatero que vostès coneixen va dir: "*El impuesto de patrimonio es injusto y obsoleto*", per això el va llevar. Per això el va llevar el Sr. Zapatero, però és que a més l'impost del patrimoni grava una cosa que ja ha quedat pagada als seus impostos, grava dues vegades el mateix i no és just que una persona haig de pagar impostos quan guanya un patrimoni, ja sigui a través de l'IRPF o de l'impost de successions o donacions, i que a més a més hagi de tornar pagar per haver guardat aquest mateix patrimoni. És injust i anacrònic voler mantenir aquest impost.

Diuen que són mesures improvisades, pensen realment... els deman una reflexió, pensen que això és un caprici del Partit Popular? És un caprici d'aquest govern? M'acaben de definir com són vostès. Diuen que són mesures improvisades, en absolut, el que passa és que són mesures que no els agraden. No és el mateix improvisar que no agradar. No és el mateix.

Nosaltres tenim una sèrie de decisions en funció del moment, no és improvisació, és aplicar la mesura necessària en el moment determinat, l'economia...

(Remor de veus)

no és rígida, aquí hi ha economistes, l'economia no és rígida, és flexible i per d'aquesta flexibilitat s'han de prendre decisions en el moment oportú. No és una foto fixa, per això es fan determinades mesures en funció de la necessitat del moment.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

El que sí els puc assegurar és que si vostès haguessin fet allò que haurien d'haver fet aquesta situació no s'hagués produït.

(Alguns aplaudiments)

Aquest govern en nou mesos ha plantejat dos models, dos plans de reestructuració. Un primer model que en sis mesos va estalviar 500 milions d'euros i un segon model, que és el Pla de reequilibri econòmic, que estalvia 350 milions d'euros; un model i altre sumats estalvien a tots els ciutadans de les Illes Balears 850 milions d'euros en nou mesos. És curiós que vostès gastassin cada any 1.000 milions d'euros, aquesta és la gran diferència.

(Petit aldarull)

Parlen de l'estat del benestar, saben -i no ho dic jo, ho ha dit la societat en nombroses ocasions- qui ha estat, quin partit ha atacat i ha danyat més l'estat del benestar? Vostès saben qui va baixar els salaris als funcionaris? Saben qui va congelar les pensions? Si, no m'equivoc... ho demanaré aquí perquè crec que aquí no ho entenen, congelar pensions supòs que és una cosa positiva, no?, reduir els salaris als funcionaris ha de ser positiu, idò si és positiu i els defensors d'aquest model són els senyors del Partit Socialista no defensam l'estat del benestar, l'estat del benestar es defensa baixant els salaris i congelant les pensions!

(Petit aldarull)

Sr. Zapatero, per cert, Sr. Zapatero. Vostès atacaren l'estat del benestar quan havien de gestionar i ara l'ataquen amb aquest exercici de demagògia i de cinisme.

Un pla injust, un pla injust he sentit, i he intentat anotar-ho textualment, per tant, el just és que hem de continuar gastant; per tant, si no hem de reestructurar per no estalviar, no ho entenc. L'injust és la situació en què estam ara aquí. L'injust és que es gastin el que no tenen. L'injust és que deguin, tots devem, 6.000 milions d'euros que hem de pagar, 6.000 milions d'euros, això és injust. El pla és injust? L'acció que du a aquest pla és injusta.

Entenc que bufin, però és que és normal, és que és normal, no es pot... la gent ha de saber aquesta situació, la gent ha de saber que si es fa aquest pla és perquè vostès es varen gastar 6.000 milions d'euros que devem, que hem de pagar, és que els hem de pagar!

(Alguns aplaudiments)

I ens diuen que no ens parlin d'aquesta forma de fer política, n'hem de parlar, faltaria més, n'hem de parlar, és que no hem de callar. No hem de callar, 6.000 milions d'euros. Hem de pagar 6.000 milions d'euros, 6.000 milions d'euros, 6.000 milions d'euros.

I diuen "i vostès paguen 1 de cada 5 euros als bancs", és clar, hem de pagar tots els préstecs que vostès varen fer. Els hem de pagar nosaltres, no els vàrem contractar nosaltres, s'han de pagar. Vostès no paguen les hipoteques de casa seva? Idò sí, idò s'ha de pagar, jo les pag, jo les pag.

(Remor de veus)

El que passa és que vostès no les paguen i pensen que tothom és igual.

(Alguns aplaudiments)

Avui sorprèn de veritat, és sorprenent que algú se sorprengui que hem de pagar als bancs les operacions de crèdit que hem demanat!, però sap el més trist?, que vàrem fer operacions en dos anys de carència i llàstima, llàstima, els dos anys de carència acaben enguany, hem de pagar interessos i capitals que no havíem de pagar...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Idò miri, ens diu que no tenim coratge d'enfrontar-nos... em sap greu, però ara empraré unes declaracions que no són meves: ens hem d'enfrontar al Govern, hem de ser valents, el president no és valent i hem de denunciar al Govern central perquè ens pagui.

Declaracions textuais, Sr. Manera, entre cometes, llegesc: "*Unos plantean una estrategia muy dura, ir a los tribunales, caso de Valencia, Murcia y Madrid, y otras, Cataluña y nosotros planteamos negociar. Si mandamos esto a los tribunales tendremos un gran titular, pero a los ciudadanos no les ayudaremos porque rompemos la oportunidad de acuerdo*". Estic d'acord amb el Sr. Manera. No són frases meves, no... els ho torn a repetir, no són frases meves. És així.

Pregunta, "*La recaudación ha caído en 1.000 millones de euros al año, ¿cómo se digiere un agujero fiscal así en una situación de tal necesidad?*" Resposta: "*Pues incrementando la deuda pública, no hay otra. Si tengo 1.000 millones menos he de conseguir dinero por otra vía, tendré que subir los impuestos, algo que no parece razonable en la situación de crisis - i que vostès demanen, el Sr. Manera, no- o tendré que aumentar la deuda o puedo intentar ajustar mis gastos a los ingresos reales como dicen algunos. Con 1.000 millones menos habrá que cerrar escuelas u hospitales, eso es lo que no hemos querido hacer*".

És a dir, es gasten els doblers i no diuen què han de fer realment, però no són frases meves, són del Sr. Manera. Ara sí, diuen que han d'incrementar els ingressos i, curiosament, ens surt una notícia que diu: "*El pacto dejó de ingresar en 2010 decenas de millones en ingresos*", fins a un 80% dels expedients "*sin liquidar, de los cuatro principales impuestos autonómicos, sucesiones, donaciones, transmisiones patrimoniales y actos jurídicos documentados. 127.947 expedientes son los que este año quedaron sin revisar, un 80% más que en el 2009*".

Això és gestionar els interessos? Vostès volen pujar els impostos i no s'aturen a intentar gestionar els expedients que ens donen ingressos? Evidentment, és una altra manera de fer política.

Jo em deman -m'ho deman, francament-, què volen vostès que nosaltres facem?, que no prenguem decisions?, vostè em diu "fins ara", jo li dic, què hem de fer?, sé que... No, no em parli de l'hora perquè jo som aquí per parlar...

(Remor de veus)

Entenc que no els agradi, però la gent ho ha de saber, és que no volen que ho expliqui, em mostren el rellotge, és clar, però jo ho he d'explicar, ho he d'explicar...no, no, ho vull explicar.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Miri, tenim les mateixes oportunitats que quan el Govern estava aquí assegut i l'oposició estava aquí asseguda, exactament les mateixes oportunitats. Torn a repetir -i no m'han contestat-, què hem de fer? Què volen vostès que facem? Feim el mateix que vostès? Miram cap a una altra banda, com si aquí no hagués passat res? Continuem gastant i en lloc de deure 6.000 milions ens deurem 10.000? Hem de fer això, el que he llegit?... i el que vostès em diguin, no hem de canviar, hem de fer exactament el mateix que han fet fins ara, gastar?, i deman impostos, però gastar, no tapar, gastar. Aquí no ens hi trobaran.

Només hi ha dues alternatives: continuar com fins ara o canviar el rumb que hem tengut fins ara, i això és el que farem, els ho puc assegurar, tot el contrari del que han fet vostès, no gastarem el que no tenim, pagarem el deute als proveïdors, els del 2008, 2009, 2010 i 2011, no enganarem ningú. No som aquí per dur-nos bé amb tothom, hem de prendre decisions difícils i les prendrem, perquè som responsables, perquè som valents.

Vaig acabant, tots els ciutadans de les Illes Balears saben que passam per una etapa greu de crisi econòmica, però també saben qui són els responsables d'aquesta situació de crisi econòmica.

Per sortir d'aquesta situació de crisi hem de fer tot el contrari del que varen fer vostès en el pacte de progrés. Tots saben que el Govern ha de governar i tots sabem que hem de prendre mesures, dures, difícils, valentes, malgrat que també sabem que tardaran un cert temps a donar resultats.

Aquest govern no pot, ni ha de renunciar a prendre les decisions perquè si no seria el govern de quedar bé i ha de ser un govern que defensi els interessos de tots els ciutadans encara que sigui amb mesures difícils i impopulars.

Estam en una situació francament difícil, hem de prendre decisions que no ens agraden, però que són imprescindibles. Ningú mai no hagués pres una decisió d'aquest tipus i d'aquesta importància perquè tendrien por a quedar malament, suposa un cost important de la imatge, ho sabem, però hi som per prendre decisions, les que facin falta, algunes sorprendran, alguna no s'entendrà al principi i necessitarà un temps per poder-se entendre, però ho feim per l'interès comú, per l'interès dels ciutadans de les Illes Balears, per un compromís que és el que

té aquest Partit Popular i aquest govern amb la gent de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, no sé si dir-li-ho, però crec que sí, em pensava -em pensava- que després d'allò del president Matas ja no hi hauria res que pogués superar-ho i em sembla que vostè ho superarà, és inaudit -és inaudit- el que acaba de fer vostè avui matí aquí, inaudit l'abús que fa del temps parlamentari, però no perdem temps en això, inaudit que un president del Govern...

(Remor de veus i petit aldarull)

No, no, escoltin, que jo he escoltat, escoltin que jo he escoltat.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Escoltin, que jo he escoltat.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, Sr. Diputat!

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Inaudit que un president del Govern ens vengui a llegir una rèplica, ens vengui a llegir una rèplica, inaudit, Sr. Bauzá. Inaudit que ens vengui a fer aquí un discurs sense parlar de la ciutadania, vostè està en el món que toca? Vostè toca la realitat de les Illes Balears? Vostè parla amb els treballadors, amb els empresaris, amb els joves? No, vostè és a un altre món, és a... Plutó deu ser a prop d'allà on és vostè. Vostè no se n'adona que la gent està realment preocupada per culpa seva, no se n'ha adonat d'això? Vostè no se n'adona que la gent realment esperava avui de vostè, i nosaltres, unes explicacions? Tan empegueït està del seu pla de retallades que ni l'explica, ni l'anomena, tanta vergonya els fa explicar les seves decisions polítiques? Tant s'han de justificar amb el passat? Què ens ve a contar aquí, Sr. Bauzá? Què ens ve a contar vostè?

Supòs que, del que vostè ha invertit en la seva vida en les classes de teatre, ben pagades. Les classes de teatre ben pagades, ho sap fer bé. Ve aquí, ens fa una estona de teatre i es pensa que això queda bé, Sr. Bauzá, i això no queda bé, la gent està preocupada, vivim una situació econòmica realment dura i difícil, realment dura i difícil i vostès prenen decisions en contra de la ciutadania i esperam un poc més de responsabilitat per part dels que governen. Esperam bastant més responsabilitat i sobretot esperam explicacions. Vostè ens hauria d'haver explicat aquí avui matí, i encara té temps perquè si vol pot parlar tres quarts d'hora més, té temps d'explicar-nos avui aquí el perquè ha decidit aquestes mesures i no altres que són les preguntes que li hem fet des de l'oposició.

Des de l'oposició li hem dit dues coses molt clares: primera, si volia pactar, s'asseu abans amb nosaltres, amb els agents socials i amb els agents econòmics, s'explica el full de ruta i es pacta, li ho dic des de fa deu mesos, Sr. Bauzá, des de fa deu mesos esperam poder dialogar amb vostès, i vostès ni cas, vénen aquí, ens passen el *rodillo*, imposen la seva voluntat en contra de la ciutadania.

Segona qüestió, ens ve aquí a explicar no sé què, no sé què, perquè si intentam, intentaré, analitzar la profunda anàlisi econòmica, Sr. Bauzá, ens ha dit amb poques paraules que com que va governar el pacte de progrés hi ha una crisi econòmica i els ciutadans ho passen malament i en el món no hi ha cap crisi econòmica! No!, no ha passat res en l'àmbit internacional, no, no té problemes Europa! No, Estats Units?, cap ni un, no, és perquè vàrem governar nosaltres!

Sr. Bauzá, creu que amb aquesta anàlisi pot anar pel món? Creu que això genera cap confiança, cap credibilitat a ningú? Vostè creu que això és seriós? No, no és seriós. Sr. Bauzá, no és seriós. Vostè presideix un govern que jo, sincerament, necessiten replantejar-se moltes coses, però moltíssimes coses.

Ens diu: i tot això, a més de perquè fos el pacte de progrés, perquè es varen endeutar, bé, i vostè què va fer a Marratxí? En quatre anys va sextuplicar el deute de Marratxí, el va multiplicar per sis i va doblar el nombre d'aturats a Marratxí, li he de dir cada dia això?, aquesta és la seva herència, és la seva, la seva manera de gestionar. Vostè té una manera de gestionar, el públic i el privat, que hauria d'explicar abans de tirar a tots els altres. Expliqui-ho, expliqui-ho a veure si són veritat els compromisos que deia amb la ciutadania.

Vostè ens va fer només una carta de compromisos del PP, aquesta, i ens va dir, això per generar confiança, i ens va dir: "*Carta de compromisos del Partido Popular: no ostentar cargos de administrador de ninguna clase de sociedades mercantiles*", ens ho explicarà? Ens ho explicarà, perquè un president que menteix no genera confiança i una crisi econòmica necessita confiança, no ho creu, Sr. Bauzá? Bé, idò vostè, està creant un dèficit social en aquesta comunitat autònoma, vostè està creant un dèficit social, vostè només em parla de números, de xifres, de deute, d'austeritat, de retallades, que és el seu discurs, que és la seva forma d'entendre i l'única obsessió que té. Perquè té dues obsessions dins el caparrí, dues: una, destrossar l'estat del benestar, perquè vostè té un rerafons ideològic molt potent que no pot dissimular, a vostè no li agrada això que siguem tots iguals, vostè això que tothom tengui dret

a la mateixa educació i a la mateixa sanitat no li va bé, no li va bé, no li va bé!

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Vostè, els que han nascut a casa bona i s'ho poden pagar, que s'ho paguin, i els altres, doncs ja s'espavilaran, i aquest és el seu mètode i aquest és el rerafons ideològic, primera obsessió.

Segona obsessió: quedar bé davant el Partit Popular de Madrid, i aquí, qualsevol cosa que em digui Rajoy, jo a acatar ordres; nosaltres a això, digui el que digui, no ho hem fet mai, mai, mai, mai!, sempre hem reclamat el que pertocava a les Illes Balears i ho continuam fent, i ho continuam fent!

(Remor de veus)

I escolti'm, perquè jo no tenc el temps que té el Sr. Bauzá, i escolti'm, si és ver el que diu la Sra. Cabrer, que els doblers de carreteres i tot això..., on estan pressupostats en el pressupost del Sr. Rajoy, on? Digui'm, digui'm quan els rebrem, quan els pensen cobrar? Són els seus els que governen a Madrid. Vostè tot ho justifica que no sé què vàrem fer de no reclamar els doblers i ara resulta que ens diu, i això jo en certa manera ho compartesc, que no, "és que els meus de Madrid ens volen intervenir", fa por el Sr. Rajoy. I tant que fa por, això és la justificació de totes les mesures que vostè fa, jo l'únic que compartesc és que fa por el Sr. Rajoy, sí, és una dreta extrema això, és una dreta que es dedica a canviar el model social a Espanya. Sí, és una dreta que ha decidit que la sanitat pública només la tens si estàs assegurat, no és un dret ja del ciutadà; és una dreta que decideix que els immigrants queden fora de la sanitat pública; és una dreta que decideix que qui no pot queda fora, queda a la cuneta; és una dreta que decideix que redueix els drets laborals als treballadors; és una dreta que decideix que es pot acomiadar a gust de l'empresari. Aquesta és la dreta que representa vostè i evidentment nosaltres representam un altre model social, una altra forma d'entendre i de veure la política.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I una altra forma d'entendre i de veure com ha de créixer l'economia aquí, a les Illes Balears.

Per tant, Sr. Bauzá, m'agradaria que aprofitàs aquest darrer torn no per tornar a parlar del passat, que a mi em pareix molt bé, però crec que no té cap importància ja per a la ciutadania, nosaltres som a l'oposició, ho tenim molt assumit, no hi ha problema, la meva obligació, i per a això cobr cada mes, és controlar el que fa el seu govern i presentar alternatives, i això és el que jo faig. I m'agradaria que vostè es dedicàs a fer el que li pertoca, que és presidir el Govern de les Illes Balears, plantejar el futur i el present d'aquesta comunitat autònoma i intentar pactar solucions per als problemes que tenim.

I m'agradaria que contestàs exactament: per què decideix fer aquestes mesures concretes? Vostè no m'ha explicat per què fa aquest pla de retallades; jo li he dit els meus arguments, perquè el Sr. Aguiló, el Sr. Aguiló, que vostè troba que és tan bo, s'ha equivocat en tot el pressupost de 2012, vostè troba que és molt bo, però ha fet un pressupost de 2012 que no serveix per a res, perquè avui vostès el que fan és llevar 350 milions d'aquell

pressupost que va fer el Sr. Aguiló, no el va fer ni el Sr. Antich, ni el Sr. Manera, ni ningú, no, no, és el Sr. Aguiló qui ha fet el pressupost que està mal fet, i avui corregim el pressupost del Sr. Aguiló, no el de l'herència, és el que el Sr. Aguiló va fer, amb els ingressos que va posar, que eren falsos i ho va fer, *a sabiendas*, com diuen en castellà, *a sabiendas*.

I per tant, qui ha fet un forat pressupostari són vostès, vostès, val. Fan un pla de retallades i decideixen en aquest pla retallar educació, sanitat i empleats públics, és una decisió política, política; vostè podria prendre altres decisions, nosaltres li hem plantejat una alternativa, ni m'ha contestat, ni m'ha contestat. Però si vostè ha decidit tancar dos hospitals públics, em vol explicar per què? Perquè jo això no ho he entès, vostè em diu "he de prendre decisions valentes"; vostè només és valent amb els febles i molt feble amb els forts, aquesta és la realitat, li va bé tancar dos hospitals públics, li va dir tirar els empleats al carrer, li va bé que els malalts crònics no tinguin les cures pal·liatives que necessiten, li va bé retirar la Unitat Pulmonar de les Illes Balears però no li va bé dir al Sr. Rajoy que ja basta i que ens tornin els doblers que ens deuen, això no li va bé! I no li va bé, als que tenen doblers, dir als que tenen doblers que paguin una mica més, que s'esforcin una mica més amb aquesta crisi econòmica, que aquesta crisi econòmica no només la poden pagar els treballadors, i a vostè, li va bé, m'ha dit que no vol Impost de Patrimoni per no sé quin motiu m'ha dit, vostè troba que als tramposos amnistia, als tramposos amnistia, 10.000 milions d'euros per a Bankia i que els de més 700.000 euros no paguin res, aquesta és la seva política, aquesta és la seva prioritització política!

Per tant, jo li deman -i concret-, Sr. Bauzá, expliqui'm per què ha decidit tancar l'Hospital General i per què ha decidit tancar l'Hospital Joan March, per què, per què? I expliqui'm -crec que els treballadors s'ho mereixen, es mereixen saber-ho-, expliqui'm com ho pensen fer. Expliqui'm si és ver o no que pensen fer una remodelació a Son Dureta, on són els doblers, què costa?, què costa la remodelació de Son Dureta? Expliqui on tenen els doblers, expliqui'ns d'on treuran els doblers per a la remodelació.

I expliqui'm, ja que no ho ha volgut fer en el torn de preguntes, si vostès, dia 27 d'abril la Conselleria de Salut diu que no es pot derivar cap malalt ni a Creu Roja ni a l'Hospital Sant Joan de Déu perquè estan saturats, i això ho diu l'equip de la Sra. Castro, digui'm què pensa fer amb els malalts. Perquè això és molt greu, vostè ve aquí a fer teatre i a parlar-nos de números i jo li parl de les persones, persones que estan hospitalitzades en aquest moment en el Joan March, treballadors que hi fan feina, una feina molt digna, amb aquestes condicions en el General i en el Joan March, i vostè té l'obligació d'explicar què pensa fer, què pensa fer, i al final tot això quin estalvi és, perquè no ho diuen, no diuen què estalvien amb el tancament del General i amb el tancament del Joan March, no saben xifrar absolutament res.

La Sra. Cabrer m'ha dit que a vostès la gent els entén molt; bé, idò, ahir a la Sra. Castro i al Sr. Aguiló per a mi no els va entendre ningú, per a mi no els va entendre ningú, em fa la sensació pel que jo he vist. Per tant, tanta comprensió no generen.

Miri, -i acab, Sr. President, que sé que està sent generós-, miri, Sr. Bauzá, governar, li he dit un parell de vegades avui, és decidir, és prioritzar, és triar, jo entenc que s'ha de fer austeritat, nosaltres en vàrem fer, nosaltres en vàrem fer, nosaltres vàrem ser eficients amb la despesa pública, ...

(Remor de veus i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Nosaltres vàrem ser eficients, i jo li dic, vostè ha de ser eficient amb la despesa ...

(Rialles i remor de veus)

..., jo no sé com tenen... -no ho diré- de riure, jo no ho entenc, jo no sé si, miri, jo entenc que la seva ideologia ...

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci per favor. A veure, Sra. Armengol, per favor, si és tan amable. Preg silenci, la Sra. Armengol té l'ús de la paraula, per favor.

Sra. Armengol, i també li preg que acabi.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Que acabi, acab, sí, sí, però és que clar, és que a mi em sobta, ara els diré que em sobta personalment, jo veig que presenten unes mesures duríssimes i les presenten rient, jo és que ja crec que a tot això li falta una humanitat enorme, enorme! Saben vostès com els han dit als treballadors que se'n van al carrer, vostès que riuen tant? No riuen tant si fossin vostès els treballadors a qui diuen que se'n van al carrer, no sé si riuen tant! No sé si riuen tant si fossin un nin, els pares d'un nin que té problemes de necessitats especials i els diuen que li llevaran tot el suport, jo no sé si riuen tant! No sé si riuen tant si no arribassin a final de mes, jo no ho sé si riuen tant!

Jo, per descomptat, no, no!

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

I nosaltres no els donarem suport per fer això. Per tant, Sr. Bauzá, vostè té alternatives, vostè té alternatives, no faci aquest disbarat de desmuntar la sanitat i l'educació pública de les Illes Balears; no faci feina per crear una societat dual, on uns tenen drets i uns altres no en tenen. Per favor, Sr. Bauzá, no apliqui aquest model hiperreaccionari, té alternatives i jo n'hi he donat un parell: apliqui l'Impost de Patrimoni, apliqui l'impost de l'ISIQUEMA, parlem-ne, llevem despesa supèrflua, que n'hi ha, llevi instal·lacions que no s'utilitzen en aquests moments a les Illes Balears. Hi ha alternatives, vostè tria: o destroua l'estat del benestar o feim feina junts per tenir una societat més justa i equilibrada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sr. Barceló, si és tan amable.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, vostè ha estat tres quarts d'hora parlant a la seva rèplica per no dir res, ha parlat del passat, ni una sola mesura per al futur, ni una sola mesura que els ciutadans puguin entendre que anava dirigida a ells, a solucionar aquesta situació tan complicada en la qual estam.

Sr. Bauzá, vostè presenta un pla, ens diu que no li queda més remei, que la culpa és nostra i ens diu que l'hem d'acceptar. Sr. Bauzá, la cosa no funciona així, la cosa no funciona així; si vostè volia consensuar, el que havia de fer era primer reunir, no només l'oposició, tots els agents socials, totes les parts implicades, tots aquells que li haguessin pogut dir que tècnicament aquest pla és un disbarat, que tècnicament les mesures que planteja aquest pla no tenen ni cap ni peus.

Diu que és per evitar que el Sr. Rajoy ens intervengui; efectivament, seria un drama que el Sr. Rajoy ens intervengui, però en aquests moments, en aquests moments ja estam intervenguts, en aquests moments vostè, fent de corretja de transmissió del Sr. Rajoy, està aplicant allò que el Sr. Rajoy vol que s'apliqui aquí. I a més, no només això, vostè no es conforma, vostè vol ser el campió de les retallades, i per això fa l'animalada de tancar dos hospitals públics.

La senyora portaveu del Partit Popular ha elogiat la seva valentia; és valentia tancar hospitals? És valentia afectar els sectors més desfavorits? És valentia desmantellar l'estat del benestar? Miri, vostè diu que no es tancarà ni una sola plaça i ens diu que aniran a Son Dureta, Sr. Bauzá, digui'ns on és el projecte de Son Dureta, on és el projecte de Son Dureta? En el seu pla ib-salut 2020 no hi era, el varen presentar el gener. Sr. Bauzá, digui'ns on és el pressupost per remodelar Son Dureta, on és el pressupost? No ens diu que no hi ha doblers? No ens diu que vendran doblers d'inversions? On és el pressupost per remodelar Son Dureta?

Ahir el Sr. Aguiló i la Sra. Castro, a l'assemblea amb els treballadors de Son Espases, no varen ser capaços d'explicar-ho, no varen ser capaços d'explicar-ho.

S'ha passat tres quarts d'hora criticant l'herència rebuda, s'ha passat tres quarts d'hora dient que vostès d'això en sortiran. Sr. Bauzá, els gestors actuals del Partit Popular aquí, en el Consell de Mallorca, són els que varen gestionar els ajuntaments de Marratxí, de Calvià, d'Inca, de Lluçmajor ..., quin deute tenen aquests ajuntaments? Quantes factures de proveïdors han sortit amb aquest darrer pla d'aquests ajuntaments? Són vostès els que han gestionat aquests ajuntaments, són vostès. I vostès ara ens vénen a donar lliçons que ho faran bé quan no, quan gestionaven l'administració pública han fet el que han fet en aquests ajuntaments?

Bé, i no parlem de tota l'herència de metro, Palma Arena, autopistes, òperes, i qui els va haver de pagar i qui els paga encara, i qui els paga encara!

Ens diu que els darrers quatre anys va pujar 4.000 treballadors públics més, 4.000 treballadors públics més, més mestres, més infermeres, més metges, això no li pareix bé? I així i tot, a pesar d'aquesta pujada, les Illes Balears som la darrera comunitat autònoma en treballadors públics per habitant, els darrers, els darrers en treballadors públics per habitant. I té el cinisme de reconèixer la seva feina, amb unes retallades brutals que faran, 2.000 els treuran al carrer, vos n'anau amb el copet a l'esquena, ho heu fet molt bé, però fora!

Miri, jo, la veritat és que el que em preocupa de tot el que vostè ha dit és que no dóna cap missatge positiu a la ciutadania, per a mi és un insult a les persones que no tenen feina que es passi tres quarts d'hora explicant el que va passar en el passat i lamentant-se de l'herència rebuda, en lloc d'explicar-los com se'n sortirà aquests pròxims mesos, aquests pròxims anys, com se'n sortiran, com aquests 87.000 aturats, 7.000 més que fa un any, 7.000 persones més aturades que fa un any, se'n sortiran.

Ha retret l'endeutament, ha dit que ara és el moment de gestionar la nostra autonomia amb decisions financeres. Miri, Sr. Bauzá, no sé quina autonomia financera tenim, vostè no vol reclamar al Sr. Rajoy, ja li ho he dit abans, tenim 860 milions d'euros de deute del passat; vostès varen presentar un recurs per reclamar carreteres, ara no el volen presentar, ara no el volen presentar per reclamar inversions estatutàries i per reclamar altres convenis i inversions que havien d'arribar aquí; negociïn, si negocien i arriben em pareix molt bé, però continuarem sense tenir autonomia financera, Sr. Bauzá, l'única manera de tenir autonomia financera és arribant a un pacte fiscal amb l'Estat, arribant a un concert econòmic, si no, continuarem estant igual, si no, continuarem els darrers en tot; som els darrers en despesa sanitària per habitant, els darrers en despesa educativa, els darrers, per cert, també en despesa per medicaments, quatre vegades manco que Alemanya, 200 euros per habitant manco de despesa sanitària, i encara hem de retallar, i no només hem de retallar sinó que hem de tancar hospitals públics, no basta retallar; encara que som els darrers, encara que som els darrers hem de retallar hospitals públics!

Per cert, no crec que el conseller Cabrer hagués tancat hospitals públics, no ho crec.

En educació també, efectivament, som els campions en fracàs escolar i en abandonament d'estudis, efectivament, però els recursos escassos que tenim vostè els vol dedicar a una mesura ideològica com és la llibertat d'elecció de llengua, recursos escassos que tenim i vostè els vol dedicar a una mesura que no servirà ni per afrontar el fracàs escolar ni l'abandonament d'estudis. Vostè se'n va a Suïssa, a veure un país que té més del 6% destinat del PIB a educació i el primer que fa, quan torna aquí, és retallar el 6% a educació, miri quina diferència; vostè el primer que fa quan torna de Suïssa és un pla que retalla el 6% del pressupost d'educació, aquesta és la realitat del que ha passat.

Tornant al tema de les inversions estatals, Sr. Bauzá, em retreu el tema dels doblers del conveni ferroviari, reclami'ls, reclami'ls, Madrid ha de pagar aquests doblers, hi ha un conveni signat, Madrid té doblers en aquests moments per fer l'AVE a Galícia i a Extremadura, li agradi o no al PP d'Extremadura, Madrid té doblers per fer l'AVE a Extremadura, i aquí no té doblers per acabar 20 quilòmetres de tren, 20 quilòmetres de tren, 20 quilòmetres de tren, no els tenim, és una vergonya realment el que està passant!

Perquè doblers en tenen per al que volen, doblers vostès en tenen per al que volen, a Madrid i aquí; han tancat el Consell de Joventut, un espai de participació juvenil, per què l'han tancat, per què? Jo n'estic convençut, perquè no el controlen, perquè no el controlen vostès. Sap què costa el Consell de la Joventut? 120.000 euros a l'any. Sap què han costat les seves entrevistes a un programa de ràdio a Menorca, pagades pel Sr. Delgado? 60.000 euros, la meitat del pressupost. Sap què ha pagat el seu govern la setmana passada en regates, en regates Princesa Sofia i Copa del Rei, en regates? 120.000 euros. Vostès s'estimen més regates que participació dels joves, aquesta és la realitat, aquesta és la balança, 120.000 euros.

Ja li ho hem dit abans, vostè ens diu que vol fer una sèrie de retallades i que nosaltres les hem d'acceptar perquè no ens queda més remei; de cap de les maneres, no estam disposats a retallar aquí on vostès retallen, hi hauria altres coses a mirar abans. Ja li ho han dit abans, li han parlat del Centre d'interpretació de Cabrera, de les dessaladores, del Palau de Congressos, de la Fundació Balears Sostenible, de tota l'herència de Matas que són doblers i doblers d'infraestructures del Partit Popular.

Miri, el Sr. Krugman, premi Nobel d'economia, diu que la política de l'austeritat a una economia deprimida com la nostra és un cercle viciós que du a més i a més austeritat successivament. A vostès, ja li ho he dit abans, Europa els agafa amb el peu girat, canvia la cosa i vostès continuen amb el mateix discurs, perquè el que volen és aplicar una política neoliberal i volen aprofitar aquesta crisi per retallar on més mal fa, volen retallar serveis públics, volen retallar l'estat del benestar, ens volen dur a tots a la sanitat i a l'educació privades.

I ens exigeixen retallar per a tots igual a Madrid, Sr. Bauzá, vostè no és capaç de dir-los que tots per igual no pot ser, que aquí hi ha un 14% d'espoli fiscal, que aquí som els darrers en educació i en salut, que no és possible retallar a tots per igual; que aquí la despesa sanitària per habitant és la més baixa de l'Estat, no, no és possible retallar a tots per igual.

Voldria, si el Sr. President em deixa un parell de minuts, i ja vaig acabant, voldria fer una referència també, ja que no he tengut temps a la primera part, a les mesures per afavorir el creixement, aquesta és la part, en teoria, positiva. La part positiva, que són set folis escrits a doble espai o a triple espai, amb tres folis basten i sobren, realment és fluixa, fluixa, fluixa, Sr. Bauzá, molt fluixa; les seves mesures són llicències exprés, ja li ho han dit abans, ja existeixen, ja existeixen, podem llevar algunes traves burocràtiques més, facin-ho, això..., si el problema de la petita i mitjana empresa actualment és que no té crèdit, el problema no és que no pugui obrir per un problema de llicència d'instal·lació, el problema és que no té crèdit, solucionin el problema del crèdit de la petita i mitjana empresa, no les llicències, que no és el problema.

Revisió de la Llei de comerç pels horaris comercials. Li record que els petits comerços ja tenen llibertat absoluta d'horaris, ja tenen llibertat d'horaris. Per tant el que vostès volen fer és que els grossos puguin obrir, ho diguin clar, que els grossos també puguin obrir; els petits ja tenen llibertat d'horaris amb la Llei de comerç.

Llei de mines, Llei de pesca..., en fi, no hi entraré perquè és que és absurd.

Turisme. Aquí sí que per ventura trobarem qualche cosa veritablement important. Reconversió dels establiments turístics perquè es puguin reconvertir en usos no turístics, és a dir, el que volen són pilotades urbanístiques, és a dir, permetre que s'abandoni una activitat productiva, la turística, per pisos. Tornam a la bombolla immobiliària, això és la seva recepta, és la de sempre, és la del ciment, no l'han canviada; ja va fracassar, aquesta, ja va fracassar. I això ja és delirant: posen entre les mesures reconversió de la zona turística de la Platja de Palma; això ja és delirant, reconversió de la zona turística de Platja de Palma! Per favor!, si el ministre ens ha dit que no hi haurà ni un duro per a la reconversió de Platja de Palma!, si el Sr. Delgado ha de fer fora la gent que està al consorci de la Platja de Palma perquè no tenen res a fer, perquè no hi ha feina a fer!

Aquesta ja..., aquesta sí que ja és... Desestacionalització de l'economia balear, punt, ja t'arreglaràs. Desestacionalització de l'economia balear. Per favor, siguem un poquet seriosos, siguem un poquet seriosos; ens hem d'autoproposar no posar frases buides que no diuen res. Desestacionalització de l'economia balear és una frase que hem sentit anys i anys i anys, i no hi ha res darrere aquesta frase...

EL SR. PRESIDENT:

(...), per favor.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Vaig acabant, Sr. President. No hi ha res, darrere aquesta frase.

Ah!, bé, i la darrera: simplificació dels terminis i procediments actuals desplegant la Llei de mesures urgents d'urbanisme sostenible. La Llei de mesures urgents d'urbanisme sostenible?, la que la Conselleria de Medi Ambient ha fet?, la que és un bunyol de llei que els mateixos consells insulars, els mateixos ajuntaments no saben com aplicar?, una llei que vostès han hagut d'esmenar perquè fins i tot projectes com el de Magaluf, que vostès volien fer, no els poden dur a terme amb aquesta llei?, perquè aquesta llei va contra els mateixos interessos hotelers de Magaluf i els ha impossibilitat fer aquest projecte? Aquesta és la llei?, una de les seves mesures econòmiques?

Bé, i no hi ha res més, no hi ha res més.

Ja per acabar li torn a demanar, Sr. Bauzá, que retiri el pla. Si vol que en parlem creï les condicions per parlar. Li hem dit moltes vegades que podem parlar, però les ha de crear, i, francament, amb prepotència i amb fets consumats, no és possible parlar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. I ara en torn de contrarèplica... Ah, perdó, sí. Sí, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. President, els ha deixat desarmats, perquè jo sí que li diré el que és inaudit, i el que és inaudit és que la portaveu del principal partit de l'oposició pugui aquí i menyspreï el president del Govern de les Illes Balears, i li digui caparrí, ataquí la seva persona amb temes personals, amb mentides, Sr. President; això és inaudit, mai no s'havia viscut en aquest parlament que el portaveu del principal partit de l'oposició fes aquest paper en aquesta tribuna.

Però a més també li diré una altra cosa que és inaudita. Inaudit és el temps que han tengut per parlar, perquè nosaltres, nosaltres, Sr. President, que érem 29 davant 31 la legislatura passada, i ara som 35 davant de 24, el president no tenia límit de temps, no tenia cap límit, però ells parlaven quaranta minuts, quatre per deu, i nosaltres deu minuts, Sr. President!

(Algunes aplaudiments)

Això era el que era inaudit, teníem el món al revés, això era el que teníem dins aquest parlament.

I escolti, Sra. Armengol, abans que vengui aquí i ens vengui a fer de Robin Hood, perquè ha vingut aquí a fer de Robin Hood, a nosaltres ens agradaria que contesti i expliqui als ciutadans de les Illes Balears moltes preguntes de les quals vostès tenen la resposta, no nosaltres, i amb les seves explicacions per ventura entendran per què s'han de prendre aquestes mesures. A nosaltres ens agradaria que recuperin la memòria, que no tinguin tanta amnèsia i que expliquin als ciutadans de les Illes Balears qui va deixar més del doble de l'endeutament que ens obliga a pagar 2 milions d'euros diaris d'interessos. Qui va deixar més del doble de l'endeutament varen ser vostès, varen ser vostès. Que ens expliqui qui va donar 100.000 milions d'euros als bancs; qui va ser?, el govern del Sr. Rodríguez Zapatero. És que ara vénen aquí amb allò de Bankia i no sé què i s'esqueixen les vestidures quan hem viscut el que hem viscut. Qui va deixar 1.104 milions d'euros sense pagar als proveïdors? Qui va deixar un forat a la sanitat pública de 600 milions d'euros que no podem sostenir?, que ens agradi o no en 10, 15 anys, la sanitat pública a les Illes Balears ha construït molts d'hospitals molt moderns però que avui són insostenibles, que s'han de prendre mesures per garantir precisament la seva sostenibilitat.

Que ens digui qui va duplicar el dèficit en els sis primers mesos el doble de tot el que s'havia de fer en un any. Que ens expliqui també quan la Sra. Salgado ens deia que el 6% es compliria folgadoament. És això que fa que el pressupost -no tenen un forat- el pressupost ja pensava que podrien passar coses d'aquestes, i ara hi ha una disposició addicional que si els ingressos de l'Estat no es complissin es declararia indisponibilitat de fons, que és el que ha fet el vicepresident, però si no s'ha complit el pressupost dels ingressos és perquè la Sra. Salgado ens deia que era folgat el dèficit del 6% i *como que no va a ser holgado*, es va sobrepassar, ben sobrepassat, Sra. Armengol.

Qui ens deia...?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, li record que s'ha d'adreçar al president.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, perdoni, Sr. President. Qui ens deia que creixeríem un 2%?, qui renunciava i votava en contra en el Senat, a Madrid, de recuperar el fons de competitivitat de l'any 2011? Era el PSOE, no era el Partit Popular, que hi votava a favor. Qui destinava els doblers dels convenis de carreteres a despesa corrent que ara des dels consells insulars no es poden justificar? I, per cert, tanta sort que es varen fer segons quines inversions reals de carreteres, tant sort que es varen fer perquè si no com ens trobaríem avui per avui.

Qui va deixar sense aportar el fons al consorci de la Platja de Palma?, 22 milions d'euros per despesa corrent que ara no podem justificar. Qui va deixar de pagar els col·lectius socials, el transport sanitari, agències de viatges, escoles concertades o les ajudes per a l'habitatge? Qui no va reclamar els doblers del tren?, fins i tot per carta reclamaven que les anualitats fossin unes altres, fossin menys; ara no ens venguin a dir el que vostès varen signar, que va ser un desbarat de convenis ferroviaris que

es varen signar i que després fins i tot demanaven menys doblers. En definitiva ens podem demanar qui va enganar a qui.

Jo crec que vostès vénen aquí i ens donen lliçons com si no hi tenguessin res a veure, i els he de dir que si el primer pacte de progrés va ser perjudicial per als ciutadans de les Illes Balears, el segon ha estat nefast, perquè aquí va venir el Sr. Manera, ens donava lliçons cada setmana, deia que posava interventors a les empreses públiques, i què ha passat?, on han estat aquests interventors? Què ha passat a les empreses públiques del Govern de les Illes Balears? La qualitat dels serveis públics no es pot pagar avui com desitjaríem gràcies a aquesta nefasta política, i el nostre objectiu primordial és mantenir els serveis públics.

Era vostè, senyora portaveu, que es gastava els doblers d'inversions en despesa corrent, o s'endeutaven per acontentar tots els membres del pacte, perquè aquí ho hem viscut...

(Alguns aplaudiments)

...l'amalgama de partits, cadascú tenia una part del pastís. Per cert, es defensaven duplicitats en el Consell de Mallorca perquè es tenia una consellera de Turisme perquè es necessitaven aquestes duplicitats. Això fa molt poc, fa deu mesos que teníem dos consellers de Turisme a l'illa de Mallorca.

Mirin, vostès parlen d'Europa i el problema és que som aquí, ara i avui, i aquestes mesures a Espanya per desgràcia no estam ni com a França ni com a Alemanya, estam com estam, i les reformes no es poden aturar en el nostre país, per desgràcia. Tant de bo es poguessin aturar. I a més els he de dir que el seu suposat model d'estímul econòmic va suposar que entre el 2007 i el 2009 l'economia passàs d'un 2% de superàvit a un dèficit d'un 11%, i que les taxes d'atur passassin d'un 8 a un 20%. L'estímul econòmic no és sempre sinònim de creixement.

I ens parla després d'una sèrie de reformes que farien, quan vostès no varen reformar res, ho varen deixar *para el que venga després*, i el *que venga després somos nosotros*. Idò almanco deixin-nos fer feina, que és el que els tracta de dir el Sr. President. Jo els ho he dit, ni tan sols fa tres mesos els anava bé que es tancàs la Televisió de Mallorca, ens deien les mateixes expressions que diuen avui, deien "és un cop mortal, és un greu error polític sense precedents, és un error econòmic"; això és el que ens deien. Ho veuen ara un poquet més clar, segons quines decisions? No ho veuen, tampoc; idò evidentment parlam discursos molt diferents, i jo crec que qui ens entén i qui està a un altre nivell, efectivament, són els ciutadans de les Illes Balears.

Nosaltres som conscients de la quantitat de persones i famílies avui afectades per mesures tan dures i tan impopulars, però és un pla per a la supervivència de la nostra comunitat autònoma. Lamentam, Sr. President, que l'oposició no estigui avui a l'alçada; no hi han estat en deu mesos, tot ha estat un no; ha estat un no a la targeta sanitària, evitar el frau, evitar el frau en turisme sanitari, en el copagament farmacèutic, ni tan sols controlar el frau. Sempre és un no, Sr. President. Per tant no ens estranya la postura que han tengut avui i realment crec que no han estat a l'alçada de les circumstàncies, perquè en deu mesos ho han demostrat.

En definitiva, senyores i senyors diputats, jo els convidaria a reflexionar i a sumar-se al canvi del model que vivim, que reflexionin per què no són avui aquí a la bancada blava. Jo ho sé, el grup parlamentari ho sap i els ciutadans també ho saben, però jo crec que vostès no en són conscients i estaran molts d'anys a tornar a la bancada blava.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. I ara per tancar aquest debat té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Ha començat la Sra. Armengol dient que és inaudit l'ús del temps que he emprat; allò inaudit és que vostè vulgui que jo comparegui i no parli.

(Rialles i petit aldarull)

Jo entenc que no coincideix amb el que vostè vol escoltar. No em demani que comparegui i segurament no li sabrà greu. He invertit el temps que he invertit a explicar el perquè es fa el pla i què conté el pla, i encara així no li ha bastat el temps per entendre'm. La veritat és que és curiós.

I el que em sembla més curiós és que vostè digui que el president du preparades les rèpliques, i és que jo em prepar la feina...

(Més rialles)

...i jo sé el que he de fer, i sé... I he contestat tot el que vostè ha demanat, el que passa és que no li ha agradat i per això em diu que no li he contestat. Però jo prepar la feina i cadascú la prepara com vol. Jo no vull improvisar, com vostè diu que feim; ens ho duim preparat, i empram tot el que faci falta.

Em parla de l'Ajuntament de Marratxí. Jo pensava que aquí veníem a fer polítiques autonòmiques.

(Remor de veus)

En podem parlar, en podem parlar; el que passa és que a vostè no la informen que és l'ajuntament, un dels que menys pressió fiscal té de les Balears, i la inversió per habitant. Jo no volia entrar en això. Tenc un munt de fotocòpies i retalls, li diré el que ha fet vostè en el consell. "Armengol gastó 175.000 euros en dos mesos en propaganda del Instituto Hípico. El PSOE adjudicó en marzo un contrato antes de las elecciones de mayo". "Armengol dio 840.000 euros a la OCB y no dejó nada para la UNED, 120.000 alumnos..."

(Remor de veus)

120.000 alumnos i li preocupa l'educació. 12.000 alumnes, perdó. "Armengol desvió 104 millones del convenio de carreteras a nóminas y subvenciones"

(Més remor de veus)

El que li preocupa, les carreteres, i el que realment preocupa a l'actual presidenta del Consell és que "Armengol dejó una deuda en el Consell de Mallorca de 329 millones de euros". Podem continuar, tenc aquí els retalls de premsa però crec que no és el que interessa avui a la gent.

Vostè em diu que estic obsessionat amb l'estat del benestar. Sense cap tipus de dubte, estic obsessionat a recuperar el que vostès han fet amb l'estat del benestar.

(Petit aldarull)

M'obsessiona, m'obsessiona veure com s'han gastat els doblers i, sobretot, com es diu que s'eliminen o que es retallen prestacions sanitàries. No, es fa una modificació d'ubicacions en els hospitals. He intervingut molts de minuts amb els hospitals però es veu que no m'ha entès; jo li passaré la meva intervenció perquè crec que he estat diversos minuts i en consideració i s'ha dit el que es fa.

Curiós, em diuen que no va..., la partida de la reforma de l'Hospital Son Dureta no va en el pla. Jo entenc que vostès fa temps que no estan acostumats a fer pressuposts, però la partida anirà al pressupost de l'any 2013, que és quan es faran les obres i han de tenir contingut l'any 2013.

(Remor de veus i petit aldarull)

I torn a repetir, això no va en aquests pressuposts, això ha d'anar al pròxim pressupost que és quan es facin les obres, i si no es recollirà en els pressuposts.

Miri, no repetiré allò de les prestacions sanitàries; el que sí que li voldria demanar és que deixi de dir coses que no són, perquè no es perd ni un sol servei de prestació sanitària amb el tancament d'aquests dos hospitals. Però si ja li ho hem dit!; simplement es reubiquen les places hospitalàries a altres centres hospitalaris, que són centres sense ànim de lucre, Creu Roja i l'Hospital Sant Joan de Déu, i que ens costa cada dia un hospitalitzat en aquests dos centres 375... Això..., no s'entera, això és de llista quirúrgica, és de quirúrgica!, és que li han passat un full que és de quirúrgica!

(Aldarull)

És de quirúrgica, Sra. Armengol!, és de quirúrgica, és de quirúrgica! És de quirúrgica, no és de prestació sociosanitària, és quirúrgica, miri-ho bé, per favor. 375 euros cada dia costa a tots els ciutadans estar ingressats en aquests hospitals; simplement el que feim és el que faria qualsevol persona a ca seva, a la seva empresa, reduir un cost per donar el mateix servei a 165 euros, simplement se li dóna una baixada de preu, no baixada de qualitat. El senyor, el malalt, en lloc d'estar a un llit en aquest hospital estarà a un llit a un altre hospital; el servei és exactament igual, exactament igual, encara que vulguin dir que no, és aquest servei.

Sr. Barceló, el tema del conveni de veres que... Miri, el Sr. Vicens, l'anterior conseller, va demanar per escrit -tenim la carta, la tenc aquí, la hi puc mostrar- va demanar per escrit, llegesc textualment, rebaixar les anualitats del conveni del tren; ho va demanar per escrit el Sr. Vicens, rebaixar les anualitats!, un conveni que és de l'any 2008 a l'any 2011, que ja ha acabat aquest conveni. No podem reclamar una cosa que ja ha acabat; a més qui ho havia de reclamar és qui gestionava en aquell moment, que era el govern socialista amb un govern socialista d'esquerres aquí. Per tant és allà que havien de fer feina, i d'aquests 443, que eren una declaració d'intencions, només en varen arribar 57,5 en tres anys i varen licitar per 200. Ja m'agradaria a mi, Sr. Barceló, li ho dic amb franquesa, amb la mà al cor, m'agradaria tenir aquests doblers, m'agradaria de veres perquè no tendríem unes obres aturades, no tendríem la situació com està, d'aquesta manera i ja s'acabaria aquest problema, de veres, li ho dic francament, m'hagués agradat. Ho lluitarem, ho lluitarem.

Però, miri, una vegada escoltades totes les intervencions, tenim diferents idees per recórrer un camí que tots volem fer, i que és el de la sortida de la crisi, per diferents motius, amb diferents mesures, amb diferents visions, amb diferents propostes, absolutament respectables. No hi coincidesc, és cert, però són respectables, i ens hem d'ajustar a allò que ens uneix. Jo faig la proposta: li torn a oferir la meva predisposició per fer feina junts de cara a un futur. Aquest pla s'ha d'aprovar per una senzilla raó: perquè si no aprovam aquest pla tenim una sèrie de proveïdors que no cobraran, que no podem perdre ni un minut. Jo els ofereixo que ens tornem a asseure sense llums, ni taquígrafs, ni fotos, ni res, nosaltres, els que facin falta, però anem a asseure'ns, perquè estam d'acord en el fet que sí o sí el que s'ha de fer és una reforma estructural, i estam d'acord amb l'austeritat, i amb l'austeritat segurament no n'hi ha prou. I vostès em diuen que han practicat l'austeritat; sí, l'austeritat de no pagar els proveïdors, però no és aquesta l'austeritat, que nosaltres hem de prescindir.

Estam d'acord a redimensionar el sector públic, a equilibrar; el mateix Sr. Antich es va manifestar a favor que nosaltres féssim una reestructuració del sector públic; equilibrar el cost pressupostari, evitar que ens intervinguin, continuar amb la independència en la presa de decisions. Si estam d'acord en tot això, assumint que la seva implementació no serà fàcil, que tindrà conseqüències dures per a aquest govern, no tenguim cap dubte, sabem que això és un desgast per al Govern i per al Grup Popular, ho sabem, no pateixin per nosaltres, sabem el desgast que tenim, però són necessàries en aquesta conjuntura econòmica i social. Allunyem-nos d'aquestes postures demagògiques com acceptar la reestructuració de les empreses públiques i després dir que això implica augmentar les llistes

d'atur; si tots volem reestructurar l'administració és evident que haurem de reestructurar i que les llistes d'atur augmentaran. Això és com ficar la mà dins l'aigua i que no et banyis, això no és així, hem de ser un poc més seriosos. Assumim que les decisions que hem de prendre tenen conseqüències i que no són fàcils, però hem de compartir una política d'estat. Posem junts el fonament de les noves Illes Balears i participem en aquest moment encara que no sigui un treball vistós, però que sí és d'una importància cabdal. No hi ha cap edifici que se sostengui sense uns bons fonaments, i això és precisament el que estam fent ara, uns bons fonaments per a un millor creixement.

Tenc confiança absoluta en aquest govern, sé que aquest pla d'equilibri econòmic que necessitam és el que toca i sé que comptam amb la majoria suficient per anar cap endavant. Però creguin-me de veres, m'agradaria que ho féssim tots junts, perquè a la meua perspectiva no hi ha el termini curt, hem de pensar a llarg termini. I per això és indispensable que posem d'acord temes que són comuns, encara que avui no estiguem d'acord amb aquest pla, tenim molt de temps per endavant, tenim molts de problemes per afrontar, tota la societat de Balears té moltes dificultats. Ens hem de donar la mà, encara que amb dificultats, hem de continuar avançant. Aquest pla no és del seu gust? Ho entenc, ho comprenc, no ens agrada fer això. Però és necessari, pensem en endavant, pensem a partir de demà, a partir d'aquí a unes hores.

Les accions empreses pel Govern per impulsar el creixement i l'ocupació, s'emmarca en una política econòmica de suport a la iniciativa privada com a protagonista de la recuperació i la consolidació econòmica de la nostra comunitat. Estam convençuts que és la societat civil la que ha de dur la iniciativa en els processos d'inversió generadors de riquesa, renda i llocs de treball. Per això, el Govern balear orienta els seus esforços cap a l'establiment d'un marc adequat per aconseguir-ho.

Aquest pla conté mesures amb un marcat accent reformista, propulsor d'un nou marc regulador més estable i alhora flexible en el qual les empreses privades poden actuar amb plena seguretat jurídica. Mesures que suposen una reducció de traves administratives, de requisits (...) a la tramitació d'expedients, lligats a la inversió privada, que fan que invertir a les Illes Balears sigui més senzill i més atractiu.

En paral·lel, el Govern balear promou l'acció empresarial privada mitjançant la coordinació dels agents implicats, públics i privats, la implementació efectiva i l'avanç en processos d'inversió productiva. Per això, es posen a disposició del sector empresarial i del treball balear, tots els serveis de l'administració pública, per desenvolupar línies d'actuació conjunta que ens portin a millorar la competitivitat i la productivitat del teixit productiu existent. Així com també l'aprofitament de les noves oportunitats de negoci.

Per tot això, vull que ens asseguem totes les forces amb representació parlamentària, per parlar d'aquest futur pacte del creixement. I els anunci que seran convocats avui mateix a una reunió per abordar aquest assumpte, un pla de creixement que hauria d'incloure mesures de caràcter legislatiu i administratiu que ens serveixin per establir un marc adequat al creixement econòmic sostenible. Un pla que -torn a repetir- ha d'incidir en quatre grans qüestions: la reactivació de les nostres activitats per desburocratitzar els processos, en matèria de comerç i indústria permetent la liberalització i les llicències exprés; la modernització del nostre sector turístic i activitats complementàries que està en marxa a través de la Llei general turística; i l'ordenació del nostre territori mitjançant una llei que serà crucial quan sigui aprovada en aquesta mateixa cambra, com és la Llei del sòl.

No acabaré aquesta intervenció sense fer una menció especial al principal actiu d'aquesta terra, la seva gent. Si abans he dit que crec en aquest govern, crec encara molt més en la nostra gent, en els ciutadans d'aquesta terra: mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers. Sens dubte, la capacitat de lluita i de superació, la fortalesa emprenedora, l'actitud optimista i de tirar cap endavant de la societat balear ens farà a tots el camí més fàcil.

Senyores i senyors diputats, sortirem de la crisi i ho farem amb la força necessària per afrontar el futur, amb optimisme i seguretat.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, farem un recés i si els sembla bé començarem a les 17.30.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes senyores i senyors diputats. Reprenem el plenari.

IV. Moció RGE núm. 3110/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de benestar social, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2581/12.

I passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 3130/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de benestar social, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2581/12.

Per part del Grup Parlamentari Socialista per defensar la moció té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Som aquí per discutir aquesta moció sobre l'estat del benestar, extensa, els nostres ciutadans fa pocs dies que s'han assabentat que ja no tenen dret a assistència sanitària per la condició de ciutadans, només si són assegurats o beneficiaris de la Seguretat Social. Per altra banda, el Partit Popular vol excloure els ciutadans que viuen entre nosaltres, en els nostres municipis, i això també crearà problemes.

Nosaltres volem excloure els pacients de la participació en part del cost dels serveis sanitaris en el moment d'utilitzar-los. Parlem de serveis d'atenció sanitària, de serveis hotelers i sobre els medicaments. Pensam que és a través d'imposts on s'ha de posar la progressió i no sobre els nostres majors, els pensionistes o d'aquelles persones que estiguin malaltes o que tinguin una malaltia crònica. No ha de dependre de la nostra condició d'emmalaltir o d'estar polimedicats. El copagament no ha demostrat solucionar els problemes de finançament ni modular l'ús dels serveis sanitaris.

També volem mantenir la cartera de serveis del Sistema Nacional de Salut. Ara mateix tenim una incògnita, no sabem què serà bàsic, què serà suplementari o què serà complementaria. Ja ens han anunciat que una pròtesis, un desplaçament no urgent o una necessitat d'un tractament dietètic necessitarà l'aportació del ciutadà, o també de medicaments que es recullen en els serveis de farmàcia dels hospitals, estam parlant de medicació antiretroviral, antioncològica, etc. I també parlem de mantenir qualitat, qualitat que no lliga amb la situació real de les Illes Balears a data d'avui: milers de persones en llistes d'espera, colonoscòpies pendents durant més d'un any o l'eliminació del programa preventiu del càncer de mama, si no ho sol·licita la persona.

Per una altra banda, instam que el Govern doti la Conselleria d'Educació de suficients recursos per oferir garantir una educació pública de qualitat. Ara mateix han fet una retallada de 35 milions. Podríem parlar d'increment d'hores lectives, augment de ràtio alumnes/professors, suspensió de complements retributius, disminució de despesa corrent dels centres, augment de taxes universitàries, reducció de beques, etc. Per no parlar que si volem assegurar una escolarització efectiva amb programes de prevenció i contra l'abandonament i el fracàs escolar, necessitam activar programes com el TISE o el PROA.

I també dins l'àmbit de la dependència, necessitam dotar la comunitat autònoma de pressupost suficient destinat a la renda mínima d'inserció social, amb una quantitat suficient per fer front a les demandes. I també que el Govern de manera immediata atengui els convenis dels ajuntaments per mantenir els centres de dia, ajuntaments que estan a punt de tancar centres de dia perquè no se'ls contesta ni les cartes sobre què pensen fer amb aquests convenis que necessiten per mantenir els centres.

També ens oposam a la participació directa que en el futur les persones paguin una part de la seva valoració de la institució de dependència. Volem que el Govern reclami al Govern de l'Estat el manteniment de les aportacions que feia per al finançament de la Llei de dependència, el nivell acordat de finançament, per un valor de 283 milions i que a les Balears suposaven 5 milions d'euros per atendre a persones en situació

de dependència. I així mateix que doti suficientment la partida destinada a pagar la nòmina de les ajudes econòmiques de la dependència.

I també -i ja ho faré de manera inicial- s'han presentat unes esmenes per part del PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca, que fan referència a les darreres decisions que ha pres el Govern amb aquest pla de retallades per a la comunitat autònoma. Una primera esmena fa referència a la modificació dels horaris dels centres de salut. Tancar els centres de salut a les 17.30 del capvespre és una passa més per a l'eliminació de l'atenció primària. Primer varen fer desaparèixer la gerència, després obliguen a una inscripció dels recursos, del personal i de determinades funcions caps els hospitals. Aquesta decisió de tancar els centres de salut significa disminuir d'una manera important l'accessibilitat dels ciutadans. Impedeixen una atenció en continuïtat i, per tant, disminueix la qualitat assistencial. Això provocarà un augment de l'atenció a urgències, tant a nivell extrahospitalari, com a nivell intrahospitalari. I una qüestió i l'altra signifiquen augment de cost. L'únic que plantegen per fer això és no posar substituïts, deixar de contractar substituïts, una figura necessària i imprescindible. I això que l'evidència científica diu que un sistema eficient és aquell que té una atenció primària potent, i això vol dir, amb capacitat de resolució, autonomia i competència.

També tenim tres esmenes que presenta el PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca i que fan referència al tancament dels hospitals Joan March i el General. Es demana que paraltzin aquesta decisió, presa des de la improvisació, i no ho deim nosaltres, ho diuen els treballadors que han tengut oportunitat de, a pilota passada, rebre explicacions dels responsables de la Conselleria de Salut. No han sabut explicar per què prenien aquesta decisió i què passaria amb ells? Ja ho hem dit, la Sra. Consellera ha dit aquí en seu parlamentària que en aquests moments està més que coberta l'assistència socio sanitària, que l'únic que hem de fer és gestionar eficaçment els recursos que ja tenen i que a Son Dureta, amb els serveis que tenen, millorant la seva eficiència, no es contempla cap acció per posar-hi places socio sanitàries a l'Hospital Son Dureta. Això ho va dir aquí dia 1 de febrer de 2012. No tenen plaça sanitària, no volen aplicar el que es va deixar, ni tenen un Pla de reforma integral de Son Dureta.

Per tant, nosaltres demanam que d'entrada paraltzin aquesta decisió, dialoguin, consensuïn, negociïn amb els sindicats, però el més important és que tothom necessita saber cap on anam. De res no serveix prendre decisions improvisades. S'ha vist aquests dies que quan les qüestions que es plantegen o les respostes que es donen no són enteses pels ciutadans, en aquest cas pels treballadors, el problema està damunt la taula.

Fa escassament dos mesos, aquí es va dur un punt d'una altra moció, que demanava que es desenvolupàs el pla d'accions sanitàries a l'àmbit sociosanitari i que es presentàs un pla d'adequació i rehabilitació de l'edifici de l'antic Hospital Son Dureta com a espai sociosanitari. Saben vostès què va votar el Partit Popular? Hi va votar en contra, no li interessava, no tenia pla, no té pla i ara ha improvisat. Nosaltres consideram, i per això vàrem presentar la interpel·lació i la moció, que és necessari que els nostres ciutadans puguin mantenir aquestes prestacions que dona l'estat del benestar, en sanitat, en educació i en allò que s'entén per benestar social o atenció a la dependència. S'està utilitzant aquesta crisi econòmica per plantejar decisions ideològiques i modificar el Sistema Nacional de Salut, per fer uns nivells diferenciats en l'educació i per deixar de banda les persones que necessiten l'atenció de la dependència.

És per aquest motiu que nosaltres presentam aquesta moció amb tots aquests punts. I ja he dit que acceptarem les esmenes que ha presentat el PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca i per defensar les esmenes RGE núm. 3286 i 3287 té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bones tardes a tots. El nostre grup parlamentari donarà suport a aquesta moció presentada pel Partit Socialista. Aquesta moció que ve d'una interpel·lació referida a l'estat del benestar social, que es va produir fa quinze dies en el plenari d'aquest Parlament.

El primer de tot que vull dir és que vull agrair que en lloc de sortir la consellera a defensar les polítiques de benestar social sortís el conseller, perquè la consellera mai no diu que es retalli res, diu que tot continua igual, que no es modifiquen les coses. I el conseller va donar pistes, si vostès llegeixen la seva intervenció, va començar a donar pistes del que vol fer el Partit Popular. I ens va dir que ens havíem d'acostumar a pagar pels serveis i que allò que hem de fer és un canvi de model, i això surt a la seva intervenció quan l'interpel·laren.

Efectivament, ara ens topam amb un canvi de model del que fins ara ha estat el sistema de benestar social a la nostra comunitat autònoma o en el conjunt de l'Estat, especialment en sanitat i en educació, perquè en serveis socials duen desenvolupat molt, però en sanitat que estava molt desenvolupat, ens diuen que ens hem d'acostumar a pagar els serveis i ens diuen que som davant un canvi de model. El primer és el que vostè ha apuntat Sr. Thomàs, hem de tornar als anys seixanta, quan un rebia sanitat pública si estava assegurat. Si no estava assegurat no rebia sanitat pública. I això ho posa el decret que ha modificat el Govern de l'Estat espanyol. Si estàs donat d'alta a la Seguretat Social, seràs receptor, beneficiar de la sanitat pública, en cas contrari, no ho seràs. I aquí hi ha tot un seguit de buits, majors de 26 anys, persones immigrants, etc.,

que hauran de mirar què fan amb ells. Però el model efectivament està canviant.

Nosaltres estam d'acord amb aquests punts que vostè ha defensat, però ens agradaria centrar-nos més en els punts que nosaltres hem proposat i que vostè també, Sr. Thomàs, ja ha dit que acceptaria.

El primer punt serà incorporar al que vostè ha proposat, (...) dotar econòmicament la Conselleria d'Educació amb suficient pressupost per al TISE i PROA, també el PISE i ESCAPI, perquè el que està passant en aquesta comunitat autònoma amb les darreres reformes, amb les darreres propostes del Govern de les Illes Balears és que s'han carregat tots els programes educatius que atenen atenció a la diversitat. I ja han dit avui matí que això era una espècie de darwinisme educatiu, perquè un nin que no té problemes a ca seva, que té un bon nivell de comprensió, que no té problemes de lecto-escritura, que té una nivell de maduració normal, que no té problemes d'aprenentatge, surarà i surarà amb 20, amb 25 o en 30, amb programes o sense; però nins i nines que tenen dificultats d'aprenentatge, que tenen dificultat de maduresa, etc., aquests nins no podran seguir. I el Partit Popular sempre ens diu que hi ha d'haver el component de l'esforç, però l'esforç en moltes ocasions no és suficient, perquè hi ha nins que tenen dificultats, però parlam d'equitat i no d'igualtat. La igualtat és donar a tots els mateix i això no és ser igual. Ser equitatiu és que cada un rebí segons les seves necessitats. I amb aquestes polítiques educatives que lleven aquests programes educatius d'atenció a la diversitat, no són equitatius. Als nins i a les nines que tinguin capacitat i habilitat els anirà bé i els que no en tinguin quedaran enrera.

Un altre dels punts que proposam per a la moció és que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a no aplicar el punt de modificació dels horaris del centre de salut, tal com es recull en el Pla d'equilibri econòmic de les Illes, perquè això suposa una reducció d'atenció als ciutadans. I jo em demano, no és possible estudiar unitat per unitat, centre de salut per centre de salut en lloc de fer una retallada d'aquestes característiques?, no és possible això? Fer una mica de cirurgia fina en lloc d'amputar? Perquè no és el mateix una unitat bàsica de salut d'un poble petit, d'un barri petit, que d'un barri que té una densitat demogràfica molt important. No ho han estudiat cas per cas? Basta amb un 20%, un 30% d'aquesta reducció horària?, a tots igual, a tots els tractam igual, aquesta és la forma que té el Partit Popular de governar, sense entrar en el detall.

El col·lectiu sanitari ja li ha dit què succeirà amb això. Saturaran els PAC i saturaran urgències, que és molt més car que l'atenció primària. Vostès ho fan per estalviar i jo crec que no hi ha aquests objectius d'estalvi. Vostès volen canviar el model sanitari i passa a passa ho van fent, pagament de la targeta sanitària, el decret de demora es retira, els pensionistes comencen a pagar medicaments, comencen a pagar el transport que no és urgent. Això és un canvi de model, un canvi de mentalitat. Fins ara nosaltres pagàvem impostos i rebíem el que necessitàvem, tots pagàvem en relació amb el que teníem i rebíem segons les nostres necessitats i ara no serà així. És el canvi de model.

Debilita, com vostè ha dit també, Sr. Thomàs, i en això hi coincidim, l'atenció primària, que és un objectiu d'aquest govern des del principi. La Sra. Consellera sempre ens diu que no, però jo crec que quan camines es demostra com camines, i cada acció que fan és debilitar aquesta atenció primària. Per tant, nosaltres pensam que el Parlament ha de fer reflexionar el Govern i dir-li que no hi ha estam d'acord.

El següent punt és que el Parlament de les Illes Balears rebutja la decisió del tancament dels hospitals Joan March i General que recull el Pla d'equilibri econòmic i insta el Govern de les Illes Balears a paraitzar aquesta decisió. El Parlament no pot ser còmplice d'aquest desgavell, d'aquest sense sentit, tancar dos hospitals públics de la nostra comunitat que atenen les persones més necessitats, les més vulnerables, persones amb problemes crònics, greus i altres temes de molta densitat.

El Parlament ha de demanar al Govern que es replantegi aquesta mesura, perquè s'ha fet sense consultar ningú. Diguin-me a quin sindicat han consultat, a quin col·lectiu de treballadors, a l'oposició no l'han consultada per res, almanco al nostre grup parlamentari. A quin col·legi professional han consultat aquesta mesura? A quines entitats han consultat aquesta mesura? Han pres una decisió, de ver, com si fossin els savis de la tribu, s'ajunten tots i prenen la decisió correcta? No han consultat amb ningú per tancar dos hospitals de la nostra comunitat autònoma? Aquest és l'*hágase* del Sr. Matas, o el *sin complejos* del Sr. Delgado. Vostès no governen, vostès manen. Governar és molt més que manar.

Nosaltres demanam que s'ho replantegin, han maltractat els treballadors, han maltractat els treballadors institucionalment. Sra. Consellera, vostè havia d'informar els treballadors d'una altra forma. Mentre vostè es feia la foto, els treballadors rebien la notícia. El director de GESMA estava assegut entre els treballadors. Aquestes són formes? Aquesta és forma de tractar bé els treballadors a qui el president avui ha lloat?, que s'assabentin per la ràdio abans d'anar-hi els responsables a dir que han pres aquestes decisions. Aquesta és la manera de considerar l'important que és la sanitat, l'educació i el seu personal? Pensam que no podem ser còmplices d'aquest tancament perquè suposa un greu deteriorament de la qualitat de la sanitat. Insistesc, pal·liatius i crònics, possiblement els col·lectius de malalts més vulnerables.

Després ens diuen que és una qüestió de doblers, que de 300 i busques passen a 100 i busques. I vostès creuen que la qualitat serà la mateixa? S'ho creuen? On hi haurà la reducció d'aquesta quantia, als sous dels treballadors i a les ràtios dels professionals que atenen els malalts; és aquí on hi ha la reducció, i això és reducció de qualitat. Aquesta comunitat autònoma ha invertit molts de doblers en aquests hospitals perquè estiguin en condicions decents, ha invertit en la formació d'aquests professionals, ha creat grups de feina, equips de feina, i ara vostès els dispersaran. Aquest capital tan important, aquest capital tan important que són els recursos humans, els recursos formats, amb una qualificació molt alta, desapareix, es perd, i a això vostès li diuen estalvi. Nosaltres no ho valoram de cap manera així.

Pensam que no podem ser còmplices perquè és fruit de la improvisació, i vostès diran que no però és fruit d'una improvisació permanent. Setembre del 2011, contestació parlamentària de la Sra. Consellera, quan parlam dels canvis orgànics d'ib-salut, diu textualment: "Es pretén extingir aquesta entitat pública i crear un centre de gestió directa anomenat Gerència del Complex Hospitalari de Mallorca, sense personalitat jurídica, que assumirà la gestió de l'Hospital Joan March, l'Hospital Psiquiàtric i l'Hospital General". Desembre del 2011, a la memòria dels pressuposts del Servei de Salut, pàgina 41: "Incrementar el nombre de places d'estada mitjana llarga als hospitals sociosanitaris, Joan March i Hospital General", la memòria dels pressuposts, que eren els millors, els únics. Idò així està. Gener de 2012, ib-salut, Pla d'ib-salut 2020, referència a la pàgina 20 i a la pàgina 25 que parla del Joan March i de l'Hospital General. 4 d'abril del 2012, compareixença de la consellera per explicar la nova reestructuració de l'ib-salut; torna a mencionar el Complex Hospitalari de Mallorca que gestionarà els hospitals Joan March, Hospital Psiquiàtric i Hospital General; en aquesta mateixa compareixença la Sra. Consellera, la Sra. Castro, fa gala que han reformat la planta de l'Hospital General, aquest que és obsolet; el 4 d'abril no era obsolet sinó tot el contrari, havien modificat una planta, i ara és obsolet. No, no mira... És obsolet, ara; el 4 d'abril era obsolet i avui és obsolet; el 4 d'abril no era obsolet i avui és obsolet. Vostè el 4 d'abril presumia que havia obert una planta i que havia fet més eficients els serveis de l'Hospital General, i avui és obsolet.

I mirin, hi ha una cosa -ja se m'ha passat el temps-: perquè destruiran llocs de feina, i destruiran llocs de feina qualificats, i destruiran equips de feina qualificats, que ha costat doblers públics mantenir aquests serveis, aquest capital humà.

Per totes aquestes coses nosaltres pensam que aquest parlament no pot ser de cap manera còmplice d'aquesta presa de decisió i que avui el Parlament ha de demanar al Govern seriosament que s'ho torni a replantejar. I després, finalment, dos punts més: que el Parlament de les Illes Balears...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, vagi acabant, per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, dos segons, gràcies, president. El Parlament de les Illes Balears rebutja la manca de diàleg i informació amb els treballadors dels centres hospitalaris Joan March i General, i un altre que ens pareix cabdal, que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a negociar amb representants dels treballadors qualsevol mesura que afecti els seus drets laborals. No apliquin vostès aquest decret llei laboral que ja va aprovar el govern del Sr. Rajoy i que de moment no afecta l'administració pública. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes RGE núm. 3369, 3370 i 3371. Té la paraula la Sra. Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bona tarda. Quin és el punt de partida? Un sistema nacional de salut amb un deute de més de 15.000 milions d'euros. A Balears el deute de l'ib-salut ja està comptabilitzat en 830 milions d'euros. Com ho feim?, s'admeten propostes, si pot ser que no siguin suïcides ni basades en mentides.

Diuen que si l'impost de patrimoni, que si l'ISIQUIEMA... Mirin, si ajuntam el que es preveu ingressar amb la suma d'aquests dos impostos tenim uns 50 milions d'euros anuals, i resulta que per tancar el forat de 830 encara ens manquen 780 milions, i si el que pretenem és tancar el forat de 6.000 milions que van deixar en aquesta comunitat vostès en necessitam molts, d'anys de pagar impostos, per tancar aquest forat.

Ja sabem que tot el que fa el Partit Popular els sembla terrible, que vostès en saben més, que no tenen la culpa de res, i que cridant al carrer darrere la pancarta s'hi troben molt a gust, però vostès també han estat govern i un mínim de seny, encara que ho demostrin, se'ls hauria de poder suposar. Per tant, si tenen una solució alternativa ja seria hora que la mostrassin. De moment només ens saben dir "no retallin, no llevin, no tanquin", però aportacions útils, viables i que siguin solucions reals, no n'hi ha cap.

Ja sé que no els interessa escoltar-ho, que no ho volen entendre, però una vegada més jo els explicaré quina és la situació. La crisi ha mostrat que el nostre sistema nacional de salut té una gran feblesa, una feblesa que no és altra que un forat de 15.000 milions i que no hi ha més sortida, si volem continuar tenint sistema sanitari públic al nostre país, que fer reformes i prendre mesures valentes d'estalvi i de racionalització de la despesa. L'ib-salut aquí és un organisme ruïnós per a la comunitat autònoma, té un dèficit diari de quasi 500.000 euros; paga 58 milions al mes en nòmines, i des del 2003 que s'assumiren les competències arrossegam un dèficit de 830 milions, dels quals 200 milions són d'abans del 2007, i els darrers quatre anys van generar vostès, el seu govern, els 630 milions restants, quan el conseller era precisament el Sr. Thomàs que avui ens presenta aquesta moció.

Són xifres dramàtiques que podem ignorar o afrontar, però són les xifres reals que la consellera Castro es trobà damunt la taula el primer dia que arribà. Vostès la critiquen per tot el que fa, però encara que se n'anà la Sra. Castro i que en posàssim un altre, aquest altre tendria el mateix problema que té ella. El forat no se n'anirà amb ella ni amb ningú altre. El problema no és el Partit Popular, no són el Sr. Bauzá ni la Sra. Castro, el problema que tenim és un forat de 830 milions d'euros de dèficit que té l'ib-salut en aquesta comunitat. I això no s'aguanta, i l'únic que fa aquest govern és intentar quadrar uns comptes impossibles i que no se'n vagi tot al carall, perquè quan arribaren vostès, quan arribarem després de vostès, ja feia temps que les farmàcies no cobraven, feia temps que hi havia molts de proveïdors i subministradors d'hospitals que no cobraven, feia temps que els

passatges dels malalts desplaçats no es pagaven, feia temps que els ajuntaments no cobraven els serveis socials, que les entitats amb discapacitats i altres no cobraven les seves subvencions, etc., etc., perquè el desfasament entre els ingressos i les despeses era brutal i els sous se'ls havien acabat. Vostès els havien acabat per una gestió pèssima i el resultat era, com dic, que ja ningú no cobrava.

I ara, senyors i senyores diputats, tenim aquí els salvadors de la sanitat pública balear i els defensors del benestar social.

(Alguns aplaudiments)

Però aquest forat de 630 milions porta nom i llinatges, el nom de pacte de progrés i els llinatges del Sr. Antich i del Sr. Thomàs, dos ineptes irresponsables que no es mereixen tornar a tenir mai més responsabilitats de govern en aquesta comunitat perquè van actuar en contra dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears.

I podem posar nombrosos exemples d'aquesta gestió. Per què a GESMA necessitaven 23 directius i pagaven costosos màsters a personal de confiança? Per què havien de fer una muntanya a Son Espases que ha costat més de 9 milions d'euros? Per què van regalar a la concessionària de Son Espases el pagament de l'ICIO i el pagament del consum d'electricitat i d'aigua d'aquest nou hospital? Per què ho haurà de pagar l'ib-salut durant 30 anys quan no li pertoca? Sr. Thomàs, la concessionària de Son Espases li deu tenir un agraïment etern, a vostè, perquè li ha fet uns regals històrics i inexplicables. I així podríem continuar enumerant...

(Petit aldarull)

...les gestes del salvador de la sanitat pública balear. Però com que el Sr. Thomàs tanmateix mai no puja aquí a donar explicacions ni a dir-nos el perquè de les seves actuacions no seguiré perdent el temps.

Saben qui dóna la cara en aquesta comunitat?, és la Sra. Consellera Castro, i també el Sr. Aguiló, i també el Sr. President del Govern, que ha vingut avui aquí a explicar el pla de reajustaments que ha fet el Govern. Aquest govern i els seus consellers no s'amaguen, s'expliquen, no com vostès, que amagaven, mentien i ocultaven tot allò que políticament no els interessava que se sabés.

(Remor de veus)

Mirin, no és fàcil, i per molt que tanquem els ulls això és el que hi ha. El govern no pot pagar aquest sistema sanitari públic com estava plantejat, per tant n'hem de trobar un que sí que puguem pagar i que sí que puguem mantenir. La situació era semblant a altres comunitats autònomes, i per això la ministra de Sanitat va reunir totes les comunitats i es va abordar un conjunt de reformes sanitàries amb l'objectiu de garantir la sostenibilitat del sistema. S'ha pres un gran acord d'estat i de comunitats per garantir la viabilitat del sistema, un acord que s'emmarca dins el pacte per la sanitat i els serveis socials que ha proposat el ministeri; s'han adoptat unes reformes amb un conjunt de mesures extraordinàries per afrontar una situació extraordinària amb l'objectiu d'aconseguir la viabilitat i la sostenibilitat del sistema sanitari públic d'aquest país amb un

nou model que en garanteixi la qualitat i la solvència. Jo no m'estendré a referir-me a totes les mesures, tots les coneixem, i com que aquesta moció és molt llarga, amb tots els punts que s'han presentat i tots els que s'hi han afegit, no m'hi detendré.

Aquí a Balears també s'han adoptat mesures com el centim sanitari, o el tancament d'algun hospital, com ja se n'ha parlat avui tot el dia. Nosaltres certament no n'estam orgullosos; sabem que són mesures dures, que és desagradable haver-les d'adoptar, però són absolutament necessàries i tots haurem de fer concessions. Això no comporta, ja ho saben, que es perdin places socio sanitàries; es reobriran 80 llits a Son Dureta l'any que ve, i cal buscar fórmules per ser més eficients. Si un llit socio sanitari de GESMA costa 375 euros diaris i un llit a Sant Joan de Déu en costa 160, ja sabem quines conclusions s'han d'extreure. El que no podem comprendre és que en casos com el de l'avortament a vostès els semblava que per funcionar bé s'ha de fer a la privada i en canvi aquí això no ens va bé i tot ha de ser per la pública. No ho entenem.

I tampoc no s'entén que l'anterior conseller destruís cinc quiròfans nous a l'Hospital General...

(Remor de veus)

...que, Sr. Thomàs, si no li agradaven o no en volia fer ús els hagués pogut tancar en clau i amagar la clau, no feia falta anar allí a martellades i desfer-ho tot.

(Continua la remor de veus)

Aquesta és la destrossa que vostè feia i que mostra quina era la seva manera de governar i de gestionar.

(Aldarull)

En definitiva la qüestió és ben senzilla. Si volem tenir allò que no podem pagar acabarem perdent-ho tot, i si no salvem nosaltres la nostra sanitat vendran uns altres de fora i ens la salvaran, però amb menys miraments; i el mateix passarà amb els serveis socials i l'educació.

En aquest sentit hem fet unes esmenes a la moció, una primera que englobaria els tres punts relatius a sanitat; una altra relativa al punt quart sobre educació, on substituïm la darrera expressió d'"educació pública de qualitat" per "educació sostinguda amb fons públics", perquè vostès sempre s'obliden de la concertada, nosaltres no ho volem fer. Al punt número 5, sobre educació, no hi votariem a favor; sí que apostam per una escolarització efectiva, però tots aquests programes a què vostès es refereixen vénen finançats amb fons estatals i ara mateix encara no sabem com es concretarà aquest finançament. Avui mateix el conseller d'Educació ens deia que tots aquests programes segurament es reprendran, que aquest és el desig del Govern, però encara és una qüestió que s'ha de concretar. I els últims cinc punts, referits a serveis socials, quedarien també recollits en un únic punt, una esmena que els engloba. Fan referència quasi tots ells a la dependència i només vull dir que el Govern central té una partida de 1.408 milions d'euros per pagar les ajudes a la dependència, que és el 61% del total del pressupost del ministeri, però aquesta és una partida que el Sr. Zapatero el 2011 ja va començar a baixar a les comunitats autònomes, a més de fer desaparèixer altres programes de

serveis socials que també finançava el Govern central a les comunitats autònomes. Per tant les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari del PSM no rebran el nostre suport.

I per acabar voldria comentar dos punts. Aquest matí s'ha dit que el Partit Popular només té en compte els nombres i vostès el benestar de les persones. Mirin, jo conec alguns casos d'Eivissa, perquè visc allí, i vull dir que el seu govern la passada legislatura va deixar moltes persones sense servei de neurocirurgia a l'illa d'Eivissa, i tenc coneixement que es van viure casos ben dramàtics. Aquestes persones..., no, vostè no hi era, vostè no ho patia, però jo sí que conec casos d'aquests. Això està resolt i no és gràcies al seu govern, és gràcies a la Sra. Castro, que ara governa.

(Petit aldarull)

I també un altre exemple: hi havia col·legis a l'illa d'Eivissa en què hi havia infants amb grau de minusvalidesa molt elevat i els pares es passaren uns anys, la passada legislatura, demanant al Govern que posàs uns serveis especials per a aquests infants. Això no es va resoldre; ara sí que està en vies d'arreglar-se. Per tant la seva sensibilitat és molt de discurs, és molt de discurs però poc de fets.

També s'ha parlat avui molt de les reclamacions davant Madrid, que si no som capaços de defensar Balears, que si acotam el cap... Mirin, jo vull llegir unes notícies que van sortir fa un any, l'abril de l'any passat, que deien: "*Madrid. Como el Titanic. Así se sienten las autonomías tras la celebración del Consejo de Política Fiscal y Financiera que se celebró el pasado 27 de abril, y que demuestra el ambiente de naufragio que reina entre los consejeros de Hacienda autonómicos que se reunieron con la ministra de Economía Elena Salgado, que no se ven capaces de sanear las cuentas públicas a tiempo como pide Bruselas*". Hi havia un senyor, que vostès coneixen molt bé, el Sr. Manera...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Palau, per favor.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Ja acab, Sr. President. ...que deia: "*¡Por el amor de Dios!, den una solución*", fue el grito desesperado de Carles Manera, consejero de Hacienda de Balears, ante la negativa del ministerio a una propuesta de Balears para que pudiera aumentar su endeudamiento". Per tant el seu guru econòmic tampoc no venia triomfant de Madrid, no venia amb la cartera plena quan se n'anava allà.

(Petit aldarull)

Ni vostè, Sr. Thomàs, tampoc. Va solucionar poques coses a Madrid la passada legislatura. I, a més, es veu aquí que també tenien vostès un pla de sanejament, que hi havia molts de retalls, tal vegada necessaris, però hi eren; ara que vostès l'amagaren, no se'n va parlar perquè venien les eleccions.

És cert que hem de protegir la societat del benestar social, però l'hem de protegir de mals governants que enganyen i destrueixen tot allò que toquen. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bé, hem tengut la demostració d'una nova prova de dir mentides. Varen mentir als ciutadans a la campanya electoral aquí i a Madrid. Tot el que varen dir que no s'ha convertit en sí; no volien copagament, *toma* copagament! No vols una cosa, he promès una cosa, idè faig el contrari. Això és la realitat d'aquest país. Poden dir les mentides que vulguin, les mentides que vulguin.

Contestin quan se'ls demana informació. No és suficient que la Sra. Consellera un dia s'aixequi i digui: "ara diré que Son Espases ha costat 280 milions més"; que ho demostrï, que se li ha demanat i no contesta. Té tots els papers a Intervenció, a la comunitat autònoma, a Assessoria Jurídica. Mentides i més mentides.

Resulta que abans teníem un problema de finançament per càpita, això ho deia tothom, el PP el primer, el PP de València, portaveu parlamentari en el Congrés del Partit Popular, el gran deute sanitari en aquest país. Nosaltres teníem 1.100 euros per càpita, la mitjana, 1.300. És molt fàcil treure comptes, és molt fàcil. Miri, Sr. Aguiló, la gràfica que ha fet desaparèixer el Partit Popular: desviació de despesa del Partit Popular l'any 2007, gestió del Partit Popular, més 12%; variació de despesa 2011, menys 2%, quan el sector sanitari és inflacionista i vostè ho sap, ho sap. No varen fer res. Però si vostè em va dir l'altre dia que vaig baixar el pressupost, clar, l'única comunitat autònoma, però no feien res, varen fer un pla d'eficiència i va suposar baixar la desviació de despesa de més 12% a menys 2%. Aquesta és la realitat i ho pot mirar, Sr. Aguiló, i ho han fet desaparèixer.

Vostès parlen de moltes coses, però jo vull parlar de persones. Què els diuen vostès als milers de persones que esperen fa més de sis mesos una intervenció quirúrgica? Sap que és de fàcil. Jo gastaré menys, clar, sense fer la feina per la qual hi ets. Això és el que vostès fan. Hi ha més de 100.000 persones pendents de consultes externes. Què diuen vostès a tota aquesta gent? Que vostè gestiona bé? Si allò que ha de donar és assistència sanitària i no la dona. Això és el que passa. Això és el que passa. Vostès volen canviar de model, que ja no tendrem dret a assistència sanitària per ser ciutadans sinó per qüestió d'estar afiliats o no a la seguretat social. Vostès han decidit que els ciutadans quan estiguin malalts, paguin; quan siguin majors, paguin, i els més febles encara paguen. Això és el que vostès han decidit. Li vaig dir, Sra. Palau, que es llegís el

document de dia 18 de març de 2010, que no fèiem res. Se l'ha llegit? Estic convençut que no.

Parla del tancament d'hospitals. Tancament d'hospitals. L'únic objectiu que tenen, perquè no tenien pla i ha quedat més que demostrat, les mentides de la consellera a comissió, a plenari, etc., no tenien pla, ara algú els ha donat dos números. La clau és no en el que val un llit a la Creu Roja, és que acomiadaran a cent persones. Qui no tinguí plaça fixa, al carrer. Aquest és el gran estalvi que vostès faran. A més, si volen utilitzar el que val un llit, doncs, escolti, tanqui traumatologia de Son Llätzer si ho ha de comparar amb el que val un llit de traumatologia de Sant Joan de Déu. Compari. Vagi demà als professionals de Son Llätzer i els digui, demà tancam perquè sortiu més cars que Sant Joan de Déu. Això són excuses de mal pagador.

Bones instal·lacions, bons professionals, bona feina i molta gratitud dels ciutadans. Entre d'altres coses aquesta comunitat autònoma va donar el premi Ramon Llull a les unitats de cures pal·liatives, i vostès els maltracten; inversions fetes, equips, etc. I si vol que parlem, perquè vostè té una imaginació, s'imagina anant amb un martell amb nocturnitat i traïdoria a destruir quiròfans. Per què no va a parlar amb el bisbe i li demana per la formiga blanca de la Sang i sabrà per què s'han fet forats a les parets del quiròfan? Demagògia, tota la que vulgui, però se'n vagi a parlar amb el bisbe de la formiga blanca de la Sang que és al costat i sabrà per què es varen haver de fer mostres a aquells quiròfans.

Vostès han presentat aquí unes esmenes que, la veritat, vostès prenen decisions, no volen cercar mesures d'ingressos, vostès volen llevar drets en salut als ciutadans. Podrien augmentar impostos en alcohol, en tabac, augmentar facturació a tercers i fer moltes altres coses, però vostès no volen fer subhastes de fàrmacs, per exemple, han tengut un any aturat i destruït el laboratori centralitzat i la central de compres. Ara diuen que ho faran. Ja estava això en marxa. El contracte marc de telefonia estava fet, el contracte marc d'electricitat estava fet, què han d'anar a fer ara? Això ho he presentat jo aquí en un punt de moció i m'han dit que no, i ara són novetats, perfecte. Vostès prefereixen posar el cèntim sanitari, que ja veurem si va a salut o no va.

Mirin, per concloure, nosaltres ja hem manifestat que acceptarem les esmenes del PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca i no podem acceptar les del Partit Popular perquè jo tenc els peus en terra i aquestes esmenes seves són d'Àlicia en el país de les meravelles, són irrealistes, que tendrem pressupost suficient per garantir les prestacions, però si estan modificant les prestacions. No és el mateix que t'operin en tres mesos que que t'operin en deu mesos. No és el mateix que no tinguis dret a un servei o que l'hagis de pagar. Quina culpa té la senyora de Campos si s'ha romput un ballador i ha d'anar a Son Llätzer a fer rehabilitació? Quina culpa té la padrina de vuitanta anys? Cap ni una, cap ni una. Ara, vostès volen que pagui. Això és el canvi de model. No per ser ciutadans, i si estàs malalt i és necessitat, paga. Això és el que vostès entenen.

Per tant, nosaltres, davant aquestes esmenes seves que són irrealistes, que no tenen res a veure amb la seva política pràctica, per tant, com que vostès el que volen és amagar un pla de retallades que és la fotografia real de la seva gestió, del fracàs de la seva gestió, del seu pressupost de l'any 2012, nosaltres no les podem acceptar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé votarem. Bé, s'hi incorporen les esmenes del PSM. Votam.

24 vots a favor; 33 en contra, cap abstenció.

V. Compareixença del vicepresident Econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, per tal de retre compte del compliment de la Moció RGE núm. 3576/11, relativa a política econòmica del Govern, aprovada a la sessió plenària de dia 11 d'octubre del 2011 (escrit RGE núm. 2821/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

Finalment, passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del vicepresident econòmic, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, per tal de retre comptes del compliment de la Moció RGE núm. 3576/11, relativa a política econòmica del Govern, aprovada en la sessió plenària de dia 11 d'octubre de 2011; escrit RGE núm. 2821/12, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Cuando se presenta una moción de cumplimiento es porque se entiende que después de la aprobación de acuerdo parlamentario el Gobierno obligado a cumplirlo no lo ha cumplido. Y es que tenemos un gobierno que vive instalado en el decreto ley y porque no puede quedarse sólo en el decreto, que es lo que le gustaría, que incumple las leyes y su propia palabra y, como no, también incumple los acuerdos parlamentarios.

Fue en setiembre de 2011, apenas llevaba, Sr. Vicepresidente, cien días en el Gobierno, le planteé una interpelación sobre política económica para intentar averiguar qué pensaba hacer, de los diez minutos de que disponía para su intervención utilizó seis. No me gustó su intervención, la entendí un poco desconsiderada, no respecto a mi persona sino respecto al Parlamento, porque era prácticamente la primera vez, la primera oportunidad que tenía para venir a explicar a esta tribuna cuáles iban a ser sus principales objetivos, y la verdad es que me pareció que ocultaba sus objetivos.

Probablemente me equivoqué. En realidad, probablemente, es que no tenía nada que decir y la verdad es que pese a haber leído la intervención varias veces, se hace rápido, ya digo, de los seis minutos creo que también le sobraron cinco y medio porque solamente, solamente, me dijo como único objetivo de política económica que quería ganar credibilidad, se limitó, cómo no, a atacar al gobierno anterior diciendo que había gastado mucho, discurso con pies de barro ya que no me pudo justificar por qué motivo todas las iniciativas del Partido Popular eran para que se gastase más ni por qué motivo el Partido Popular votó en contra de una reducción presupuestaria que supuso una reducción del 10% del presupuesto en el año 2010, que nos votó en contra el Partido Popular. En fin, algo de razón no le faltaba porque a lo mejor sí que fue un despilfarro haber reformado el hospital Juan March, porque si se tenía que cerrar en esta legislatura, es tirar el dinero, pero claro, ¿quién se iba a imaginar que iba a haber un gobierno en esta comunidad autónoma o en España que cerraría hospitales? Más todavía, quién se iba a imaginar que iban a cerrarlos para trasladar a los enfermos a hospitales con aluminosis que tendrán que reformar, si es que los reforman. Fue incapaz, incapaz absolutamente, de indicar una sola iniciativa por su parte más allá de decir que presentaría los presupuestos de 2012, lo único que dijo y está su intervención para que la pueda releer. Y sobre la credibilidad que iba a ganar, Sr. Vicepresidente, ya podemos decirle que ha fracasado como nadie en esta comunidad autónoma. Las declaraciones de su gobierno son un auténtico desastre desde el punto de vista económico.

En setiembre, en aquellas fechas, dijo su gobierno que no tenía para pagar las nóminas, cosa absolutamente falsa, porque usted sabe que se recibe cada mes una cantidad suficiente para pagar las nóminas casi hasta tres veces, aunque también hay otros gastos que atender, pero primero son las nóminas y el pago de las nóminas está garantizado. De inmediato le advertimos públicamente, no diga tonterías que le van a rebajar la calificación de solvencia, y con dos meses de anticipación le dije que en noviembre de 2011 le rebajarían la solvencia las agencias de calificación, y así pasó. ¿Por qué? Por su culpa. Pero han seguido la misma línea.

Se empeñó en decir que llevábamos el camino de Grecia y su interventora lo acabó de arreglar diciendo que falsificaban las cuentas. Resultado. El resultado lo hemos visto esta semana, estamos al límite del bono basura, B, B, B negativo. Al límite del bono basura. Y las calificaciones de las agencias no puntúan sobre lo que ha pasado sino que son una previsión de futuro, qué confianza da este gobierno, es lo que dicen las calificaciones de las agencias y la previsión de futuro que hacen para usted es que su gobierno es bono basura. Ha llevado esta comunidad a la basura, Sr. Vicepresidente. La credibilidad que tiene ahora es la de convertir esta comunidad en una basura económica. Es lo que dicen las agencias de calificación a la vista de lo que ustedes están diciendo y haciendo. Esa es la credibilidad que tienen. En su objetivo de ganar credibilidad fracasó estrepitosamente.

Cuando usted llegó se encontró con seis meses seguidos de reducción de desempleo, después de haber pasado la fase más aguda de la crisis; se encontró con la mejor temporada turística de la historia; se encontró con cifras positivas de crecimiento, cerca de un 1,5% y a reconocimiento general, general, de que Baleares sería de las primeras comunidades autónomas en salir de la crisis. La distancia entre este liderazgo y la basura son diez meses de gobierno del Sr. Bauzá, su gobierno, diez meses. La herencia recibida, ahí la tienen. Lo tiene calificado por una agencia de calificación de riesgo.

De la moción que les presentó mi grupo ustedes no aceptaron varios puntos, entre ellos, curiosamente, no aceptaron un punto en el que yo pedía que se diera cumplimento a las palabras del Sr. Bauzá que prometía que se pagaría a las pequeñas empresas en veinticinco días, ¿se acuerda? Tampoco aceptaron reclamar las compensaciones del fondo de competitividad del ejercicio 2011, tampoco aceptaron, curiosamente. Y es más -le añado-, esas compensaciones, mire por donde me temo, que no las va a cobrar, me temo que no las va a cobrar. Y le añadiré algo que es peor, que tampoco las va a reclamar. Al tiempo.

Se aprobaron tres puntos, de los que no nos consta su cumplimento. El primero era que se instaba a que el Govern de les Illes Balears cumpliera el artículo 6.1.f) de la Ley 4/2011, de 31 de marzo, de la buena administración y del buen gobierno de las Illes Balears. Ese artículo les obligaba que la partida de inversiones del presupuesto tuviera carácter participativo. Usted colgó una parte del presupuesto en la web al día siguiente a aquel en que finalizaba el plazo para presentar alegaciones. La colocó un día y dijo, el plazo acaba el día antes. Así fue, así fue. Ante tal flagrante incumplimiento usted puede tener una de dos actitudes, la primera es decir, lo siento, me he equivocado y no volveré a suceder; o la segunda, insistir en el error y defenderlo. Sr. Aguiló, las leyes están para cumplirlas, entiendo que fue un momento difícil por la premura con la que le ordenó el Sr. Bauzá hacer el presupuesto en esta misma sala un martes de infarto recuerdo para su miocardio, supongo, porque tuvieron que acelerar mucho el trámite de aquella operación. Pero ya que no lo han hecho la última vez que tenían esa obligación estaría bien que nos dijera si de cara al próximo presupuesto cumplirán esa obligación.

El segundo punto era que se instaba al Govern de les Illes Balears para llevar a cabo las actuaciones necesarias para que la comunidad autónoma pudiera disponer de los más de 30 millones de euros de las compensaciones del impuesto sobre patrimonio. Miren, cuando planteé la moción pedía directamente el establecimiento del impuesto sobre el patrimonio, el mismo que el Partido Popular recupera en otras partes de España, el mismo que ustedes niegan de forma reiterada, hasta el punto que prefieren cerrar dos hospitales que volver a poner el impuesto de patrimonio.

El 11 de octubre de 2011, en el debate que tuvimos aquí, el diputado del Partido Popular decía: "el Partido Popular lo ha dicho por activa y por pasiva, no estamos de acuerdo en subir impuestos -qué tiempos aquellos- exigiremos, exigiremos -escuchen, escuchen qué petulancia- exigiremos las compensaciones que por ley nos tocan y no renunciamos a esos 30 millones". Lo que decían era, no vamos a poner el impuesto aquí en Baleares, pero no se preocupen, exigiremos, exigiremos

que Madrid nos dé una compensación por esos 30 millones, o lo que fuera, que perdemos. Ahora estoy impaciente, absolutamente impaciente, para que nos diga, no lo de que por activa o por pasiva no iban a subir los impuestos porque esto ya hemos visto como ha quedado, sino con qué entusiasmo han exigido las compensaciones que por ley nos tocan -según decía su diputado- y que no renunciaban de ninguna manera a este dinero. A ver qué han hecho y cuándo tiene previsto recibir este dinero. Y en caso de que no lo tenga previsto, de que no le hagan mucho caso por allí, pues si tiene pensado repensárselo. Si no lo logra por su sistema pues explique a los ciudadanos de estas islas, una vez más, por qué motivo prefiere cerrar hospitales a pedir un esfuerzo a los que más tienen.

El tercer punto que se aprobó era el siguiente: el Parlamento daba su apoyo al Gobierno para que consiguiera, con la máxima urgencia, aprobación de crédito a corto plazo para atender el pago a proveedores, priorizando el pago de proveedores en el ámbito social, la micro y pequeña empresa. Este era un apoyo que le daba el Parlamento para que usted tuviera algo de crédito porque como no le daban crédito a corto plazo por parte de los bancos en aquel momento, ¿se acuerda que tenía tres créditos, sólo le dieron uno y a cambio (...) hablaron, echaron un discurso un día en un acto del banco determinado? Los demás, todos, le denegaron el crédito. Pues era un apoyo este. No tiene mucho más que decir por su parte, sólo si hizo alguna gestión o hizo alguna cosa que no sepamos que me extrañaría-, pues que nos la diga.

Me temo, Sr. Conseller, Sr. Vicepresidente, perdón, que su respuesta será algo decepcionante ya que este gobierno vive ajeno al Parlamento, obsesionado con su debilidad, necesita cada martes diez preguntas de su propio grupo parlamentario para creerse que son lo que no son, para hacer oposición a la oposición y tratar de disimular sus propias incapacidades.

Mire, cuando ustedes llegaron al Gobierno, dentro de la distancia ideológica que obviamente nos separa para consuelo de ambas partes, la impresión que tenía es que pasarían unos meses de desconcierto, como le pasa a todo el mundo que llega a una nueva responsabilidad, pero que después se asentaría con un discurso tecnócrata y populista en el Gobierno, y me equivoqué. Después del inicial desconcierto sólo ha venido más desconcierto y se ha acabado convirtiendo en un gobierno pues como hemos visto esta mañana, de navaja y trabuco, agresivo con todos, con la lengua, con los médicos, con los enfermos, con los profesores, con los alumnos, con los sindicatos, con el medio ambiente, agresivos incluso con quienes les han defendido, lloriqueando cada día, todo el día están lloriqueando, quejándose de una cosa o de otra, con el mismo modo de actuar que los morosos profesionales, sólo piensan en ganar un día más con las cosas que hacen, firmando lo que sea. Ustedes, aún a costa de cerrar hospitales, hoy hacemos esto, mañana haremos lo otro, vamos improvisando cada día para ganar un día más.

Sr. Vicepresidente, gobernar es algo más que ganar votaciones, ya se lo han dicho esta mañana.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Senyors diputats. La veritat és que un mira aquesta cambra i veu dos grups de persones diferents, jo diria que aquest costat representa la nova política, una forma nova de fer política, i aquest és el costat que representa una forma, llevat de qualche excepció, molt antiga de fer política, una forma que ha demostrat el seu fracàs al llarg del temps.

Treure pit de gestió econòmica de la legislatura anterior ja és el darrer, Sr. Diéguez, el darrer. Vostè sap perfectament que estant vostès en el Govern tenien factures impagades, les ambulàncies no podien arribar, els avions amb malalts no arribaven i la taxa d'atur, com els ha mostrat el president avui matí, cada vegada que governen es dispara d'una forma considerable, i és perquè tenen un problema, hi ha un problema d'arrel. Primer, aquesta representació de la vella política, per dir-ho de qualche manera, i per una altra, una incompatibilitat manifesta en matèria econòmica. És a dir, consideren que l'economia és quelcom que es pot manipular d'una forma que estigui a l'atzar del Govern que vostès encapçalen, i això no és així, l'economia té les seves regles, les seves regles les quals s'han de seguir perquè l'Estat i perquè la societat pugui funcionar.

Vostè no se'n recordarà, però l'any 2011 no varen presentar pressupost, i sap per què no varen presentar pressupost?

(Remor de veus)

Vostès no varen presentar pressuposts, vostès no varen presentar pressuposts i el motiu jo li diré quin era, no ho varen confessar, però jo li diré quin era, que el 12 de maig de 2010 el Sr. Zapatero va rebre una sèrie de cridades telefòniques on li varen dir: o canvis de política o això s'ha acabat.

(Remor de veus)

I conseqüència d'això, una de les reaccions que va tenir va ser retirar el Fons de Competitivitat a la comunitat de les Illes Balears i, a partir d'aquí, varen ser incapaços de reaccionar, ni tan sols d'ajustar-se. És cert que varen fer un pressupost més baix l'any 2010 que la resta, però de tota manera un pressupost que es va incomplir de forma manifesta; un pressupost ha de ser una fulla de ruta que ens ha de dur a qualche banda, si no serveix de res no feim res, no val per a res. Aquest pressupost, el pressupost ha de servir per governar, per marcar un camí, i li dic una cosa, potser el rumb no li agradí, del Govern del Partit Popular, però és el rumb més ben marcat dels darrers anys, perquè té dues grans trajectòries, i ho hem repetit moltes vegades: una, controlar el dèficit per fer sostenibles tots els serveis públics, i dues, que la nostra legislació estigui a l'alçada de la legislació europea.

Els problemes de deute de la legislatura anterior tenen a veure amb dues coses, dues: primera, una gestió deficient en molts capítols, molts, podem parlar-ne, podem treure exemples, perquè n'hi ha molts. I dues, i aquesta és la greu, que té a veure amb la idea que l'economia no importa, que l'economia és quelcom que es pot deixar a un costat, que l'economia no té regles pròpies. I això no és així de cap manera, si volem tenir un futur millor, si volem tenir una economia sòlida, si volem tenir una economia que vagi més enllà de les fotografies, que vagi més enllà de les idees preconcebudes que queden bé a les portades, bé en política, aquí en tenc una: "El Govern destinarà 560 euros pel pacte de competitivitat"; on són els 560 milions d'euros, on són? Per favor, vostès sabien que això no era possible, sabien que no era possible i així i tot es feien fotos pensant que les fotos eren suficients, pensant que l'economia era qüestió de fotografies i res més! I no, no és així, l'economia té principis, té fonaments, té regles i aquestes regles s'han d'acomplir. El pacte per la competitivitat era un pacte que, bàsicament, ajudava a enfonsar l'economia, perquè bàsicament deia: hem d'incrementar el pes d'allò públic a costa d'allò privat, sense tenir en compte que allò públic viu d'allò privat, que s'ha de tenir capacitat de recaptació per tenir impostos. Evidentment, no el varen poder dur a terme perquè aquestes quantitats era impossible destinar-les.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, preg silenci.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Però n'hi ha més, n'hi ha més, hi havia un pla d'indústria, un pla d'indústria que deia que en quatre anys invertirien prop de 600 milions d'euros públics a la indústria perquè aquesta pogués tenir més recorregut. En comerç exactament igual, i suma i continua, era constant aquesta idea. I entenc que tinguin aquest problema, perquè l'esquerra, Sr. Diéguez, té un problema, i s'ha de reconèixer que té un problema: des que va caure el mur de Berlín, des que va fracassar l'economia planificada no han trobat un camí per sortir cap endavant, no l'han trobat.

(Alguns aplaudiments)

I això té a veure amb el que passa a molts països.

Quant a l'aprovació de crèdit, per favor no em parli de crèdits, no em parli de crèdits; nosaltres vàrem aterrar i ho contam més d'una vegada, a la conselleria, crec que era un 25 de juny i el primer que vàrem haver de fer era moure-nos molt ràpidament per poder arribar a final de mes, perquè era quasi impossible arribar a final de mes, i a partir d'aquí s'ha generat crèdit. Ha costat, evidentment, perquè la reputació que tenia el Govern de les Illes Balears era una reputació que no era bona, era una reputació que no tenia recorregut, i ha costat.

Avui el president ha dit una veritat, aquest govern ha aconseguit més de 990 milions d'euros de crèdit; 990 milions d'euros de crèdit que han servit perquè ara no parlem d'impagaments, no parlem de farmàcies, no parlem de tot allò que parlàvem fa sis mesos i que ens tenia tenallada tota l'economia.

En matèria de benestar, podem parlar de les entitats socials. Les entitats socials també tocaven a les portes, amb un gest de desesperació; en aquest moment estam al dia en matèria d'entitats socials, i la nostra idea és que enguany, durant el 2012, poder pagar la meitat del deute que ens varen deixar, aquesta és la nostra idea. I això per què serà possible? Perquè duim una economia, i em sap greu dir-ho perquè no li agrada, ortodoxa, una economia que té en compte els principis, que té en compte els raonaments, que té en compte els fonaments, que té en compte tot allò que és important perquè l'economia sigui sòlida i sigui un fonament on construir quelcom que sigui durador.

En matèria de pagament, em diu 25 dies; escolta, a finals de legislatura, doncs és possible que aconseguim, evidentment no podem aconseguir-ho l'endemà de tenir un deute com teníem, evidentment no podem aconseguir-ho, i no ho varem dir, i una vegada coneguts els comptes de la comunitat autònoma, abans és una altra història, quan no saps exactament el que tens davant, però quan tens els comptes de la comunitat autònoma varem fer propostes realistes i ens hem caracteritzat per fer constantment propostes realistes, no hem dit cada dos per tres que hi ha brots verds, no ho hem dit. Sabem que la situació és difícil, sabem que hem d'exigir esforços addicionals, sabem que tenim una responsabilitat afegida de cara als ciutadans i que la volem exercir.

I això és el que feim, un govern més reduït, un govern amb menys càrrecs, un govern que intenta ser més modest a l'hora de fer les propostes, un govern que intenta fer propostes mirant més a llarg termini, un govern que és capaç de fer coses, que fins ara no es feien perquè es considerava que això era poc electoral o que era contrari als principis bàsics, un govern que reestructura tot el sistema d'empreses públiques, un govern que intenta canviar també el model econòmic de les illes, perquè el model econòmic de les illes necessita que la legislació nostra, que la legislació que es produeix en aquest parlament estigui més en consonància amb la legislació europea, no podem oblidar a cap moment, ens agradi o no ens agradi que som dins l'euro i l'euro imposa les seves regles, i aquestes regles varen quedar manifestes quan es va firmar el tractat monetari, que, bàsicament, era que els comptes havien de ser equilibrats, els comptes públics havien de ser equilibrats i els sistemes econòmics havien de tenir la suficient flexibilitat com per tirar cap endavant. Aquests dos mandats són els que encetam des del primer dia, amb dificultats, poc a poc, seguint tots els principis, però caminam de forma clara.

Crec que és possible que vostè no conegui els principis, perquè el té despistat aquesta nova política, segurament deu ser això, però la realitat és que els ciutadans sí tenen ben clar quins són els principis bàsics que inspiren la política econòmica del Govern de les Illes Balears i els accepten de bon grau.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, nada nuevo bajo el sol, todo esto que hacen ustedes aquí es una cosa inventada, había un tipo en Francia, que fue el Vizconde de Tocqueville que decía: en tiempos de crisis la gente no quiere soluciones, quiere culpables. Entonces, ustedes están en ello, pero una cosa es lo que quiere la gente y otra cosa es lo que le convenga; ustedes están liados con culpables, hay que buscar culpables y tal, y están en ese discurso llorón, olvidándose de que lo que la gente quiere son soluciones y no otras cosas.

No me ha contestado a nada de lo que le he dicho, o sea, yo no sé para qué le he preguntado sobre la moción de cumplimiento, lo cual indica que han incumplido todo aquello que se refería a la moción de cumplimiento, porque de las tres cosas que le he pedido y que se aprobaron por este parlamento, no me ha dicho que haya dado un solo paso para hacer absolutamente nada. De todas maneras, a mí sí que me gusta contestar a las cosas que se dicen y se plantean, me encanta.

Me ha hablado de una forma nueva de hacer política, yo no sé si esta es nueva o vieja, pero a mí no me gusta, ésta supone recesión, porque desde que están ustedes estamos en recesión continua; más paro, porque desde que están ustedes el paro no hace más que subir, y bono basura, esa es la nueva política. Pero no se lo digo por lo que digan pérfidos rojos resentidos con el nuevo gobierno y la nueva frontera, se lo digo por lo que le dicen las agencias de calificación, que son de los suyos, del mundo capitalista, de los nuevos y brillantes que le dicen que usted es basura, -económica, perdón, no lo tome como una cosa personal.

Nos dice que nosotros, que si había paro, sí, había una crisis, etcètera, y esas cosas, pero es que usted, ¿sabe a qué velocidad conduce?, a 8 parados por hora, conduce a 8 parados por hora, desde que están ustedes 8 parados por hora, y no lo digo yo, está publicado y son los datos que constan en todos los registros públicos.

Bueno, pero espérense, que hay perlas mejores: manipulamos la economía. Yo sé de una interventora que dijo que alguien falsificaba cuentas.

(Remor de veus i petit aldarull)

Y no era de los nuestros, era de los suyos, sí, sí, de los suyos, decía que falsificaban cuentas, ella sabe de los suyos, y de los suyos dijo que falsificaban las cuentas.

(Remor de veus)

Presupuesto del 2011, como verá no le voy a dejar palo por tocar, presupuesto del 2011, nosotros no lo aprobamos, ¿sabe por qué?, porque estábamos en minoría, y ¿sabe por qué estábamos en minoría? Claro, necesitas votos, ... y ¿sabe por qué estábamos en minoría? Porque expulsamos a los socios de Unió Mallorquina que ustedes decían que no los teníamos que expulsar.

(Remor de veus, alguns aplaudiments i petit aldarull)

Aquí salió su portavoz parlamentario diciendo que no lo teníamos que hacer. Por eso estábamos en minoría. Y usted, con 35 diputados en todos los meses que estuvo fue incapaz de hacer los presupuestos, y eso que un 16 de marzo del año pasado, a las 11.30 de la mañana, junto con el Sr. Pastor, el Sr. Bauzá, en la sala de este parlamento, dijo: “lo primero que haré cuando llegue serán los presupuestos porque eso solucionará la economía de esta comunidad autónoma”, eso dijo, eso dijo.

(Remor de veus)

Eso dijo el jefe, eso dijo ese que dicen ustedes que manda y todos los demás obedecen. Pero el caso es que poco caso le hicieron porque del presupuesto no hicieron nada, y lo juró aquí abajo.

“El presupuesto se ha de cumplir”, ésta es mejor todavía, “el presupuesto se ha de cumplir”. Si usted hizo un presupuesto al que le faltaban 160 millones para sanidad, usted lo dice y lo sabía que le faltaban, lo sabemos todos, lo sabemos todos que le faltaban, y el presupuesto ha descarrilado antes de cinco meses. A nadie en esta comunidad autónoma le ha descarrilado el presupuesto en cinco meses como les ha descarrilado a ustedes, si le han hecho la autopsia hace dos días y le han sacado 350 millones, le ha durado cinco meses, y eso no le ha pasado a nadie en esta comunidad autónoma, ni tirios ni troyanos, a nadie.

Sigamos, vamos al muro de Berlín. No teníamos ideas, bueno, alguna debíamos de tener, y no les ha ido mal del todo con eso, porque nosotros pusimos la educación y la sanidad universales y gratuitas.

(Remor de veus)

Sí, sí, sí, y a veces con el voto en contra, sí, sí, sí, las leyes son todas socialistas, las leyes son todas socialistas, todas, todas. Y ahora nos vienen con el pretexto de que no se pueden sostener porque faltan unos 10.000 millones, faltan 10.000 millones. ¿Sabe cuántos faltan en defensa? 26.000. ¿A alguien ha oído decir no se puede sostener defensa, a alguien lo ha oído decir? Y es más del doble lo que falta. ¿Por qué una cosa sí, porque no ponen el copago para tirar una bomba, por qué no lo ponen? Lo ponen aquí. ¿Qué hay, qué es lo que está sucediendo? Lo que está sucediendo es que ustedes toman noción ideológica, fuera la sanidad y la educación, de la que se han beneficiado ustedes, sus familias y todos, y me parece muy bien, y ojalá puedan

seguir haciéndolo muchos años, pero es lo que han hecho. Lo otro sí que se puede sostener y esto no.

¿El pago a 25 días? Hombre, no, no, eso sí que no; el pago a 25 días nos dice, claro, que eso lo dijo antes de saber las cuentas; no señor, eso lo dijo cuando estaban preparando la Ley de emprendedores, ya era presidente del Gobierno, ya había hecho el discurso de investidura, ¡hombre, lo dijo aquí!

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Públicamente, que se pagaría a 25 días, y ahora nos dice que a lo mejor a final de la legislatura, a lo mejor. Bueno, en fin.

Lo único que me sabe mal es lo del Impuesto de Patrimonio que no me haya dicho nada, hombre, es un debate quizás repetido, pero yo es que esta mañana me he asustado un poco también cuando he oído al Sr. Presidente. Vamos a ver, el Impuesto sobre el Patrimonio sólo es para patrimonios superiores a 700.000 euros; yo creo que de todos los que estamos aquí, creo, igual me equivoco y subestimo a alguien, a alguna de sus señorías, ruego disculpas por ello, porque, con su industria, trabajo, gracias al azar o a según qué otras cosas (...) patrimonial se haya llenado más de lo que yo pueda entender, yo creo que el único que tendría que pagar aquí es el Sr. Presidente; y nos ha dicho el Sr. Presidente: eso provocará huída de capitales. ¡Uf, otro para Whashington! A ver, ¿si el único que probablemente lo tuviera que pagar dice que provocará huída de capitales, y lo sabe de primera mano? Yo no lo entiendo, la verdad es que creo que lo que ha dicho esta mañana el Sr. Presidente es una *boutade* y una *boutade* con un simple ejemplo pues creo que se coge. No provocará ninguna fuga de capitales, ni provocará que los bienes inmuebles salgan huyendo de Baleares, porque será muy difícil que salgan, será muy difícil.

Y si alguien tiene ahorrados en efectivo o metálico 700.000 euros, por quedar unos eurillos no pasa nada, no pasa nada. Y si se va, pues mire, qué tenemos que hacer, qué se vaya, qué se vaya, ningún problema.

No me ha dicho sobre el Impuesto sobre el Patrimonio, no me ha dicho nada tampoco si piensa hacer participativos los próximos presupuestos, yo espero, se lo dejaré con un “el que calla otorga” como decían en la dieta polaca, esperemos que sea que sí, que no me lo ha querido decir pues para no reconocer el fallo y esas cosas, por una cuestión, como se dice ahora, una cuestión estética, por una cuestión estética no lo haya querido decir y ya está.

(Remor de veus i algunes rialles)

Y respecto al Impuesto sobre el Patrimonio creo que aprovechen el próximo Consejo de Política Fiscal y Financiera, hablen con sus colegas de otras comunidades, coméntenlo y verán como no duele, y solucionará muchos problemas en esta comunidad autónoma. Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diéguez, jo entenc que vostè s'ho passi bé, ho entenc i és d'agrair que en el Parlament qualcú s'ho passi bé, però també és d'agrair un cert rigor i una certa serietat i, en aquest sentit, li puc dir que no la veig, que no la veig i que no l'he vista durant molt de temps, perquè crec que és important, i ho dic de ver, és important que la gent que és en aquest moment a l'oposició faci una reflexió del per què hem arribat aquí, perquè entre tots hem de posar una solució al que tenim i el que tenim és fruit d'una sèrie d'errors, sap quin és el més gros de tots?, un error de diagnosi, un error de diagnosi, aquest és l'error més gros de tot; que té a veure amb ideologia, perquè el Partit Socialista cada vegada que hi ha una crisi pensa que és el mateix, que és una crisi que es deu a una manca de demanda, que hi ha un impuls insuficient de demanda. I per tant, quina és la solució? Gastar més, sempre la solució és gastar més.

Sí, podem mirar els *Diaris de Sessions*, ho varen repetir una i altra vegada, hem de gastar més, hem de gastar més, perquè, si no, no reactivam l'economia, i això ve de temps enrere, en els anys trenta ja varen començar a dir-ho i, a partir d'aquí, no han sortit ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

..., no han sortit, per això deia que és política antiga, no han sortit d'aquests principis. I la conseqüència és un increment de deute enorme, enorme, que s'ha de redreçar, que s'ha de canviar, que s'ha de transformar, que s'ha de pagar. Perquè el que passa en aquest moment, i per això tenim els problemes que tenim, és que ho he dit avui de matí, pagam els salaris que es varen gastar fa dos anys, em cregui que és així, pagam salaris que vostès varen gastar i aquesta és la realitat. I a partir d'aquí, aquest és el principi essencial que hem de tenir ben clar, que hem d'assumir per intentar canviar les coses.

Tema de pressuposts participatius. Evidentment que es va penjar i que l'any que ve es penjarà i en fi els pressuposts aniran fent, però no canviaran gaire les coses perquè, entre d'altres coses, conseqüència d'aquella herència en aquest moment, inversions, ens haurem de centrar únicament i exclusivament en les més essencials, la resta hauran d'esperar. No serà qüestió nostra, serà una qüestió de la realitat que s'imposa.

Tema del fons de competitivitat. Ja dic, els que varen tenir dificultats varen ser vostès en el seu moment. Nosaltres hem fet una i altra vegada la petició i evidentment esperam arribar a un acord perquè això sigui possible. Ben igual que ho hem fet en altres punts amb el Govern de l'Estat, que realment ha estat obert a les necessitats de la comunitat autònoma. Li vull recordar una vegada i una altra, perquè no ens en podem oblidar, perquè no ens torni a passar mai més, que quan vàrem arribar teníem un deute descomunal, però no estava suportada per institucions financeres, ni grans capitalistes, ni rics, no, estava suportada per proveïdors, per gent que l'únic que havia fet era treballar per a l'administració. I teníem un autèntic problema que suposava pràcticament el 4% del Producte Interior Brut de la comunitat autònoma.

Evidentment el primer que vàrem fer durant els mesos de juliol, agost i setembre, va ser tocar a totes les portes per intentar solucionar aquest problema. I la Sra. Salgado, que crec que era de les seves, o tal vegada no, no ho sé, aquesta no ens deia més que "reduïu el dèficit, no hi ha res més". Intentava reconduir la situació de les comunitats autònomes ofegant-les. Aquesta és la realitat. I quan va venir el nou govern el primer que va fer va ser assegurar-se amb les comunitats autònomes per poder enllestir un pla de pagaments a proveïdors que esperem que pugui posar en circulació 750 milions d'euros els propers dies i per tant, la perspectiva canviarà de forma radical.

En matèria de desocupació. La matèria de desocupació és ben clar que ve d'una sèrie de fites que tenen a veure també amb el passat i que necessitaven fer canvis i transformacions perquè pugui recuperar-se quan sigui possible, quan comenci el creixement econòmic, quan comenci, no esperar que hi hagi un creixement del 2,5% com havíem esperat fins ara, sinó molt abans. Per això s'havia de fer una reforma laboral.

I ara estam enfrescats en una reforma financera, que també és ben necessària per poder tirar cap endavant. I dins la nostra comunitat autònoma haurem de fer canvis en el sector del comerç, la normativa de comerç, haurem de fer canvis en la normativa d'indústria, haurem de fer canvis en la normativa turística, haurem de fer canvis en la normativa de sòl. Haurem de fer canvis perquè l'economia, tot el conjunt de l'economia pugui ser sòlid i pugui estar a l'alçada dels nostres competidors. I això amb una idea molt clara, el protagonisme ha d'estar damunt la iniciativa privada, perquè és damunt la iniciativa privada, entre altres coses, on recauen els impostos. Si volem que allò que és públic sigui sòlid -em sap greu- allò que és privat també ha de ser sòlid. Aquest principi és sagrat, és així, és un principi que no té volta de full. I intentar contraposar-lo, com si fossin dues realitats diferents, és un error típic de l'esquerra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT.

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
